

Lagrådsremiss

Solidaritet vid kris i naturgasförsörjningen

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 29 mars 2018

Mikael Damberg

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Lagrådsremissen innehåller förslag till ändringar i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning med anledning av att EU beslutat om en ny förordning om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas.

Den nya gasförsörjningsförordningen ersätter en tidigare EU-förordning om försörjningstrygghet för gas. Bestämmelserna i den nya gasförsörjningsförordningen är i stora delar oförändrade gentemot den tidigare EU-förordningen. Det har dock införts ett krav på solidaritet mellan medlemsstater för att säkerställa gasförsörjningen till solidaritetsskyddade kunder om det uppstår en försörjningskris och de ordinarie krisåtgärderna inte räcker till. Det nya kravet medför ett behov av kompletterande bestämmelser i nationell lagstiftning. Det är i huvudsak ansvarsfrågor som måste regleras. Inriktningen är att bestämmelser inte bör införas i lag utan meddelas i förordning med stöd av ett normgivningsbemyndigande. I lagrådsremissen föreslås därför att regeringen får meddela föreskrifter om ansvaret för olika åtgärder i en situation där solidaritet enligt EU-förordningen aktualiseras. Det föreslås också att hänvisningarna i lagen om trygg naturgasförsörjning till den nu upphävda EU-förordningen ändras.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 september 2018.

Innehållsförteckning

1.	Beslut	3
2.	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning	4
3.	Ärendet och dess beredning	6
4.	Den nya gasförsörjningsförordningen i korthet	6
5.	Solidaritetsåtgärder vid en gasförsörjningskris	7
6.	Ikraftträdande	12
7.	Konsekvensanalys	12
8.	Författningskommentar	14
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010	16
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	72
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	74

1. Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning

dels att 1, 3, 5, 6 och 8 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 4 a §, och närmast före 4 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG.

Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010, i den ursprungliga lydelsen.

3 §

Den myndighet som regeringen bestämmer är behörig myndighet enligt förordning (EU) nr 994/2010.

Den myndighet som regeringen bestämmer är behörig myndighet enligt förordning (EU) 2017/1938, i den ursprungliga lydelsen.

Solidaritet vid kris i gasförsörjningen

4 a §

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. tekniska åtgärder för att gas ska kunna levereras enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938, i den ursprungliga lydelsen, och

2. vem som enligt artikel 13 i samma förordning, ska ansvara för

a) begäran om solidaritet,

b) att den mängd gas som krävs för att tillgodose behovet hos solidaritetsskyddade kunder tillförs

det västsvenska naturgassystemet och fördelas till dessa kunder, och
c) att skälig ersättning betalas till det land som har bidragit med gas.

5 §

Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att

1. förordning (EU) nr 994/2010 och de åtgärdsplaner och krisplaner som har upprättats enligt förordningen följs, och

2. denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att

1. förordning (EU) 2017/1938, i den ursprungliga lydelsen och de åtgärdsplaner och krisplaner som har upprättats enligt förordningen följs, och

2. denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

6 §

Den behöriga myndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att lämna den information som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 994/2010 och denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att lämna den information som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) 2017/1938, i den ursprungliga lydelsen, och denna lag.

8 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för att finansiera de uppgifter som den behöriga myndigheten har enligt förordning (EU) nr 994/2010 samt enligt denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för att finansiera de uppgifter som den behöriga myndigheten har enligt förordning (EU) 2017/1938, i den ursprungliga lydelsen, samt enligt denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2018.

3. Ärendet och dess beredning

Den 25 oktober 2017 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010, här kallad gasförsörjningsförordningen. Förordningen finns i *bilaga 1*.

Den nya gasförsörjningsförordningen ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EU. Bestämmelserna i den nya gasförsörjningsförordningen är i stora delar oförändrade jämfört med den tidigare. Vissa nyheter finns dock. Bland annat har det införts ett krav på solidaritet mellan medlemsstater för att säkerställa gasförsörjningen till solidaritetsskyddade kunder om det uppstår en försörjningskris och de ordinarie krisåtgärderna inte räcker till. Det nya kravet på solidaritet innebär att kompletterande bestämmelser behöver införas i nationell lagstiftning. Hänvisningar till den nya gasförsörjningsförordningen behöver också göras i befintliga svenska regler. En promemoria har därför utarbetats i Regeringskansliet med förslag till ändringar i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Förslagen har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren och en sammanställning av svaren finns tillgänglig i Miljö- och energidepartementet (M2018/00296/R).

4. Den nya gasförsörjningsförordningen i korthet

Den nya gasförsörjningsförordningen har utarbetats för att ytterligare förstärka en trygg gasförsörjning inom EU vid kris till följd av svåra klimatförhållanden eller avbrott i försörjningen. Jämfört med den tidigare förordningen är den största förändringen att det införs en bestämmelse om solidaritet mellan medlemsstaterna vid en gasförsörjningskris för att säkerställa att de kunder som definieras som solidaritetsskyddade får gas. Detta ska dock vara en sista utväg. Andra förändringar är högre krav på regionalt samarbete för att identifiera risker och mildra effekterna vid en gasförsörjningskris och att det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas (Entso-G) får till uppgift att genomföra unionsomfattande simuleringar av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur. Detta ska bidra till gemensamma och nationella riskbedömningar. Slutligen ställs krav på ökat informationsutbyte; bland annat ska naturgasföretagen automatiskt informera nationella behöriga myndigheter om vissa gasförsörjningsavtal som kan påverka försörjningstryggheten.

Den nya gasförsörjningsförordningen är direkt tillämplig i alla medlemsstater i EU. Den trädde i kraft den 1 november 2017 med undantag för artikel 13 om solidaritet mellan medlemsstaterna. I artikel 13.10 anges att medlemsstaterna senast den 1 december 2018 ska anta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att gas kan levereras till solidaritetsskyddade kunder i den medlemsstat som begärt att solidaritetsåtgärden ska vidtas. Enligt gasförordningens ikraftträdandebestämmelse ska artikel 13, i fråga om punkterna 1–6, 8, 14 och 15 tillämpas först från och med den 1 december 2018.

5. Solidaritetsåtgärder vid en gasförsörjningskris

Regeringens förslag: Regeringen får meddela föreskrifter om tekniska åtgärder för att gas ska kunna levereras enligt artikel 13 i gasförsörjningsförordningen. Regeringen får även meddela föreskrifter om vem som ansvarar för begäran om solidaritet, att den mängd gas som krävs för att tillgodose behovet hos solidaritetsskyddade kunder tillförs det västsvenska naturgassystemet och fördelas till dessa kunder samt om att skälig ersättning betalas till det land som bidragit med gas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Länsstyrelsen i Hallands län* anser att det underlag för att prioritera samhällsviktiga naturgasanvändare i Sverige som togs fram 2015 på uppdrag från Energimyndigheten bör övervägas vid bedömningen av vilka kunder som är solidaritetsskyddade. *Länsstyrelsen i Jönköpings län* framför att länet har samhällsviktiga verksamheter som är beroende av gas och att även de bör vara prioriterade och solidaritetsskyddade. Det gäller t.ex. vårdboenden och kommunala anläggningar. *Energimyndigheten* tillstyrker förslagen men anser att myndigheten även bör bemyndigas att ingå överenskommelser enligt artikel 8.6 i den nya gasförsörjningsförordningen och överenskommelser enligt artikel 13, oavsett vilken aktör i Danmark som får i uppdrag att ingå dessa överenskommelser. Vidare saknar myndigheten ett ställningstagande till hur sanktioner enligt artikel 14.10 ska hanteras i den nationella lagstiftningen och anser att bestämmelser om sanktioner bör omfattas av myndighetens tillsyn enligt lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning.

Skälen för regeringens förslag

Behovet av kompletterande bestämmelser i nationell lagstiftning

Det är endast med anledning av den nya bestämmelsen om solidaritet i artikel 13 i den nya gasförsörjningsförordningen som kompletterande bestämmelser behöver införas i nationell lagstiftning. Den artikeln medför behov av regleringar i både lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning och förordningen (2012:275) om trygg naturgasförsörjning. I dessa

författningar finns i dag bestämmelser som genomför den tidigare gasförsörjningsförordningen.

Solidaritet för att lindra effekterna av gasförsörjningskriser

Syftet med att införa ett krav på solidaritet mellan medlemsstaterna i EU är att göra gas tillgänglig för solidaritetsskyddade kunder i en medlemsstat som har tillkännagett en kris i gasförsörjningen. Kravet motiveras med att de samlade effekterna av ett allvarligt avbrott i gasförsörjningen fördelas jämnare och blir mindre om solidaritetsåtgärder vidtas.

Solidaritet innebär i korthet följande. I den medlemsstat som visar solidaritet ska gasförsörjningen till andra kunder än de som har definierats som solidaritetsskyddade kunder minskas eller avbrytas så att gas frigörs till de solidaritetsskyddade kunderna i den medlemsstat som begär solidaritet. Den begärande medlemsstaten ska säkerställa att den relevanta gasmängden faktiskt levereras till de solidaritetsskyddade kunderna. De berörda medlemsstaterna ska enas om tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang för solidaritet. Arrangemangen ska beskrivas i deras respektive krisplaner.

Regleringen av solidaritet mellan unionens medlemsstater är utformad för hantering av extrema situationer. Solidaritetsåtgärder krävs bara mellan medlemsstater som är direkt sammanlänkade med varandra. Åtgärderna är en sista utväg och får endast tillgripas i en kris efter att andra krisåtgärder är uttömda och på restriktiva villkor. En medlemsstat ska alltså först ha tillkännagett en kris och genomfört alla krisåtgärder i sin krisplan innan solidaritetsåtgärder kan komma i fråga. Medlemsstaten måste också göra en uttrycklig begäran för att en annan medlemsstat ska vidta solidaritetsåtgärder. Den medlemsstat som begär solidaritet ska förbinda sig att snabbt betala ut eller ombesörja utbetalning av skäligen ersättning. Den mottagande medlemsstaten ska också förbinda sig att snabbt informera om när behovet av s.k. solidaritetsgas från den andra medlemsstaten har minskat eller upphört.

Sverige är endast mottagande land

Sverige är direkt sammanlänkat endast med Danmark som försörjer det västsvenska naturgassystemet med gas. Sverige tillför inte någon gas till det danska gassystemet. Sverige omfattas därför inte av kravet på att visa solidaritet utan berörs endast som mottagande land. Detta framgår av artikel 20.3 i den nya gasförsörjningsförordningen. Undantaget gäller så länge Sverige endast har gas via sammanlänkning från Danmark som enda gasförsörjningskälla.

Vem är solidaritetsskyddad kund?

En solidaritetsskyddad kund är enligt artikel 2.6 i den nya gasförsörjningsförordningen en hushållskund som är ansluten till ett distributionsnät för gas. Under vissa förutsättningar kan det också vara en fjärrvärmeanläggning eller en grundläggande samhällstjänst, dock inte en utbildningstjänst eller en tjänst inom offentliga sektorn.

I Sverige är endast hushållskunder solidaritetsskyddade kunder. Hushållskunderna var skyddade kunder även enligt den tidigare gasförsörjningsförordningen. *Länsstyrelsen i Hallands län* och *Länsstyrelsen i Jön-*

köpings län har synpunkter på vilka som ska vara solidaritetsskyddade kunder. Regeringen bedömde i samband med propositionen Trygg naturgasförsörjning (prop. 2011/12:68) att Sverige saknar förutsättningar att utvidga skyddet till fler än hushållskunder. Eftersom förutsättningarna inte har ändrats gör regeringen samma bedömning i detta lagstiftningsärende. Det framgår också direkt av definitionen att utbildningstjänster och den offentliga sektorns tjänster inte kan vara grundläggande samhällstjänster.

Ansvarsfrågor bör regleras nationellt i förordning

I stora delar är solidaritetsåtgärderna reglerade i artikel 13 i den nya gasförsörjningsförordningen. Vissa frågor av praktisk natur måste dock regleras i bestämmelser på nationell nivå. Det anges i punkten 10 i artikeln att medlemsstaterna senast den 1 december 2018 ska anta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att gas levereras till solidaritetsskyddade kunder i den medlemsstat som begär solidaritet. Senast detta datum ska de medlemsstater som är direkt sammanlänkade även ha gjort tekniska, rättsliga och finansiella överenskommelser för att solidaritetsmekanismen ska fungera.

Det är i huvudsak ansvarsfrågor som måste regleras nationellt. Inriktningen är att bestämmelser inte bör införas i lag utan meddelas i förordning. Bestämmelserna kan meddelas i förordning med stöd av ett normgivningsbemyndigande. Regeringen bör därför få bemyndigande att meddela föreskrifter när det gäller ansvaret för att begära solidaritet, ansvaret för att den mängd gas som krävs för att tillgodose behovet hos solidaritetsskyddade kunder tillförs det västsvenska naturgassystemet och fördelas till dessa kunder samt om att skälig ersättning betalas till det land som bidragit med gas.

Ansvaret för att begära solidaritet

I ett scenario där Sverige har tillkännagett kris, krisåtgärderna är uttömda och de solidaritetsskyddade kunderna trots detta inte längre kommer att kunna försörjas med gas kan Sverige göra en begäran till kommissionen och till det land som ska visa solidaritet om att få gas. Begäran ska vara uttrycklig. Det framgår av artikel 13.3 c.

Det mottagande landet är skyldigt att informera om när behovet av solidaritetsåtgärder har minskat eller upphört, vilket regleras i artikel 13.6 i den nya gasförsörjningsförordningen. Där anges också att skyldigheten gäller den behöriga myndigheten.

Däremot reglerar den nya gasförsörjningsförordningen inte vem som ska ha ansvaret för att begära solidaritet. Den frågan måste därför regleras nationellt. Inriktningen bör vara att den behöriga myndigheten, som har till uppgift att tillkänna en kris, även ska ha ansvaret för uppgiften att begära solidaritet.

Ansvaret för att den mängd solidaritetsgas som behövs tillförs det västsvenska naturgassystemet och hushållskunderna

De slutliga mottagarna av solidaritetsgasen kommer att vara hushållskunder som är anslutna till ett distributionsnät. För att solidaritetsgasen ska nå fram till dessa kunder behöver en rad aktörer på båda sidor av gränsen

involveras: behöriga myndigheter, transmissionsnätsoperatörer och systembalansansvariga, distributionsnätsoperatörer samt balansansvariga och leverantörer. Det övergripande ansvaret för att tillföra den mängd gas som behövs för att tillgodose de solidaritetsskyddade kundernas behov samt fördela gasen till dem bör dock läggas på en aktör. Mycket talar för att den bäst lämpade för uppgiften är Swedegas. I egenskap av systembalansansvarig och transmissionsnätsoperatör, har företaget redan en central funktion i samband med en kris.

Ansvaret för att skälig ersättning betalas för solidaritetsgasen

Medlemsstaterna i EU ska säkerställa att skälig ersättning betalas till det land som levererar solidaritetsgas. Den medlemsstat som begär att få gas ska förbinda sig att snabbt betala ut sådan ersättning. Inriktningen är att befintliga system ska kunna utnyttjas även för hantering av ersättning. Swedegas sköter balansavräkningen och bör tilldelas ansvaret för att ta fram ett system för och hantera betalningar för solidaritetsgas. Det är kostnadseffektivt och innebär att det inte kommer att krävas någon särskild författningsreglering om kostnadsfördelning mellan balansansvariga, leverantörer eller de solidaritetsskyddade kunderna.

Tekniska åtgärder

Det kan finnas behov av att reglera frågor om tekniska åtgärder som krävs för att solidaritetsgas ska kunna levereras till den svenska marknaden. Det normgivningsbemyndigande som föreslås i lagen om trygg naturgasförsörjning bör därför även omfatta möjlighet för regeringen att meddela sådana föreskrifter.

Sanktioner

Energimyndigheten anger i sitt remissyttrande att myndigheten saknar ett ställningstagande till hur sanktioner enligt artikel 14.10 ska hanteras i den nationella lagstiftningen och anser att bestämmelser om sanktioner bör omfattas av myndighetens tillsyn enligt lagen om trygg naturgasförsörjning. Artikel 14.10 ålägger medlemsstaterna att införa sanktioner som ska användas om inte naturgasföretagen uppfyller vissa informations- och uppgiftsskyldigheter som framgår av artikel 14.6 och 7 i den nya gasförsörjningsförordningen.

Enligt lagen om trygg naturgasförsörjning utövar den behöriga myndigheten tillsyn över att bl.a. gasförsörjningsförordningen följs (5 §). Myndigheten får också meddela de förelägganden, eventuellt vid vite, som behövs för att se till att de föreskrifter som omfattas av tillsynen följs (7 §). Detta innebär att det redan finns nationella bestämmelser om sanktioner som även tillgodoser kraven i artikel 14.10.

En överenskommelse med Danmark krävs

Senast den 1 december 2018 ska tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang fastställas i överenskommelser mellan de medlemsstater som är sammanlänkade. Den medlemsstat som begär solidaritet ska förbinda sig att snabbt betala ut skälig ersättning till den medlemsstat som visar solidaritet. De finansiella arrangemang som medlemsstaterna kommit över-

ens om innan solidaritetsåtgärder begärs ska innehålla bestämmelser om beräkningen av skälig ersättning samt ett åtagande att betala sådan ersättning. Enligt artikel 13.12 ska kommissionen bistå medlemsstaterna med en icke rättsligt bindande vägledning för hur de viktigaste aspekterna av de rättsliga, tekniska och finansiella arrangemangen ska tillämpas i praktiken. Kommissionen har tagit fram en sådan vägledning: Kommissionens rekommendation (EU) 2018/177 av den 2 februari 2018 om de aspekter som ska inkluderas i de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen mellan medlemsstaterna för tillämpningen av solidaritetsmekanismen i enlighet med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas.

Eftersom Sverige endast är sammanlänkat med Danmark är det med Danmark som en överenskommelse om solidaritet ska ingås. Som framgått kommer denna överenskommelse för svensk del endast att omfatta arrangemangen för att ta emot solidaritetsgas. Det är lämpligt att Sverige representeras av Energimyndigheten när en överenskommelse ska ingås. Redan i dag finns en bestämmelse i 3 § förordningen (2012:275) om trygg naturgasförsörjning där det framgår att Energimyndigheten får ingå överenskommelser med behöriga myndigheter i andra medlemsstater inom ramen för samarbeten som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 994/2010. *Energimyndigheten* anser att myndigheten även bör bemyndigas att ingå överenskommelser enligt artikel 8.6 i den nya gasförsörjningsförordningen och överenskommelser enligt artikel 13, oavsett vilken aktör i Danmark som får i uppdrag att ingå dessa överenskommelser. Enligt 10 kap. 2 § regeringsformen finns inga begränsningar när det gäller förvaltningsmyndighetens avtalsparter i internationella överenskommelser. En utländsk stat kan vid ingående av en överenskommelse med en svensk förvaltningsmyndighet representeras på olika sätt beroende på dess nationella organisation. Det ankommer på regeringen att se över bemyndigandet i förordningen så att det får den omfattning och utformning som krävs enligt den nya gasförsörjningsförordningen.

Ändrade hänvisningar

Med anledning av att den nya gasförsörjningsförordningen ersätter förordning (EU) nr 994/2010 bör hänvisningarna i lagen om trygg naturgasförsörjning till förordning (EU) nr 994/2010 genomgående ändras.

Hänvisningsteknik

Lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning innehåller hänvisningar till en EU-förordning. Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Om en statisk hänvisningsteknik används kan en ändring i EU-förordningen medföra att ändring behöver göras även i den nationella lagstiftningen. En dynamisk hänvisningsteknik innebär däremot att lagstiftningen normalt sett inte behöver ändras.

De aktuella lagbestämmelserna reglerar bland annat åtgärder som kan anses vara av betungande karaktär för enskilda. Mot den bakgrunden bör

lagstiftaren vid framtida ändringar av EU-rättsakterna överväga om det finns behov av att ändra lagtexten. Det är därför ändamålsenligt att hänvisningarna görs statiska.

6. Ikraftträdande

Regeringens förslag: Bestämmelserna ska träda i kraft den 1 september 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inte haft några synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Av bestämmelsen om ikraftträdande i den nya gasförsörjningsförordningen framgår att punkterna 1–6, 8, 14 och 15 i artikel 13 ska tillämpas fr.o.m. den 1 december 2018. I artikel 13.10 anges att medlemsstaterna senast den 1 december 2018 ska anta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att gas levereras till solidaritets-skyddade kunder i den medlemsstat som begärt att solidaritetsåtgärden ska vidtas. Detta omfattar även tekniska, rättsliga och finansiella överenskommelser mellan medlemsstaterna. För att solidaritetsmekanismen ska fungera i alla delar bör ändringarna i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning träda i kraft i god tid före den 1 december 2018.

7. Konsekvensanalys

Lagförslaget innehåller nya normgivningsbemyndiganden för att genomföra artikel 13 i gasförsörjningsförordningen om solidaritet. Den solidaritetsmekanism som beskrivs i artikel 13 är helt ny på energiområdet och är ännu oprövad. Den kommer under 2018 att diskuteras i Samordningsgruppen för gasförsörjning utifrån kommissionens riktlinjer, erfarenhetsutbyten och goda exempel. De närmare detaljerna i solidaritetsmekanismen kommer slutligen att framgå av den överenskommelse som Sverige och Danmark ska ingå senast den 1 december 2018. Därför bedöms det vara lämpligt att komplettera den nuvarande lagen (2012:273) om en trygg naturgasförsörjning med normgivningsbemyndiganden. Lagen är också sedan tidigare utformad med denna struktur för att justeringar vid behov ska kunna göras snabbt och effektivt.

Nya normgivningsbemyndiganden behövs i huvudsak för att fördela ansvaret för de åtgärder som ska vidtas enligt artikel 13 när frågan om solidaritet blir aktuell. Men även regler om tekniska åtgärder bör kunna meddelas. I Sverige finns det redan en ansvarsfördelning för en trygg naturgasförsörjning som har utarbetats under den upphävda förordningen (EU) nr 994/2010. Den innebär att Energimyndigheten är utsedd till behörig myndighet och har ansvarat för genomförandet av de åtgärder som fastställs i den förordningen.

Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet anser att konsekvenserna för bränsle och drivmedelsleveranser i landet bör analyseras som en del av återinförandet av ett totalförsvaret i en situation när raffinaderierna inte får den tilldelning de behöver därför att det är ont om tillgänglig energi eller bränsle till Sverige på grund av uttagsrestriktioner inom naturgasnätet. Denna fråga behandlas dock inte inom ramen för detta lagstiftningsärende. Regeringen arbetar i andra sammanhang med att utveckla samhällets förmåga att prioritera och ransonera energi, t ex inom ramen för arbetet med en ny inriktning av totalförsvaret och utformningen av det civila försvaret.

Energimyndigheten

Utgångspunkten för de föreskrifter som regeringen ska ta fram är att Energimyndigheten fortfarande ska vara behörig myndighet och ha samma ansvar enligt den nya gasförsörjningsförordningen som myndigheten hade enligt den tidigare.

När det gäller faktiska uppgifter har Energimyndigheten redan bemyndigats att ingå avtal med andra behöriga myndigheter. Energimyndigheten har även uppgiften att tillkännage en kris, vilket är förutsättningen för att Sverige ska kunna begära solidaritet från en annan medlemsstat. De tillkommande åtgärderna enligt artikel 13 i förordningen handlar om att ingå överenskommelse med Danmark om de tekniska, legala och finansiella arrangemangen för att motta solidaritet och begära solidaritet.

Regeringen bedömer att Energimyndigheten inte behöver ytterligare resurser för att kunna begära solidaritet i samband med tillkännagivandet av en kris. Däremot kommer myndigheten att behöva extra resurser i samband med förhandlingar om en överenskommelse med Danmark. Detta tillför samtidigt kompetens på området trygg naturgasförsörjning och är av engångskaraktär. När det gäller vem som ska ansvara för solidaritetsåtgärder och vilka åtgärder ansvaret omfattar, finns redan i dag en rollfördelning att utgå från, bland annat i den nationella krisplanen. Sammantaget bedöms de kostnader som tillkommer till följd av normgivningsbemyndigandet kunna rymmas inom befintliga anslagsramar.

Företagen

Solidaritetsmekanismen kan komma att beröra cirka sju gasleverantörer, fem distributörer, fem balansansvariga samt den transmissionsnätoperatör som även är systembalansansvarig och innehavare av det naturgaslager som finns i Sverige, dvs. Swedegas. Lagförslaget pekar inte ut någon aktör som ansvarig för solidaritetsåtgärderna, utan bestämmelser om vem som ansvarar för dem kommer att finnas i förordningen (2012:275) om trygg naturgasförsörjning. Lagförslaget omfattar endast normgivningsbemyndiganden till regeringen och medför i sig inte några konsekvenser.

En viss inriktning anges i förslaget. Den innebär att Swedegas bör få det övergripande ansvaret dels för att den mängd solidaritetsgas som behövs tillförs det västsvenska naturgassystemet och fördelas ut till hushållskunderna, dels för att den bidragande medlemsstaten får sin betalning. Utgångspunkten är att Swedegas ska ha möjlighet att kompensera sig för de kostnader som följer av detta ansvar. För de övriga aktörer som

kan komma att beröras av solidaritetsmekanismen bedöms meradministrationen bli begränsad i förhållande till vad dagens regelverk vid en tillkännagiven kris medför. De kostnader som kan uppkomma kan också föras vidare och i slutändan belasta de solidaritetsskyddade kunderna.

Kunderna

Artikel 13 syftar till att göra gas tillgänglig för de kunder som vid en kris i naturgasförsörjningen behöver särskilt skydd. I Sverige är det endast hushållskunder, dvs. konsumenter som kan komma i fråga som förbrukare av solidaritetsgas. Hur prissättningen för solidaritetsgasen ska göras är noga reglerat i artikel 13.8 och i den icke rättsligt bindande vägledning som kommissionen tagit fram (kommissionens rekommendation (EU) 2018/177). Det är dock sannolikt att konsumenterna får betala ett högre pris för solidaritetsgas än det normalpris som konsumenten har avtalat med sin gasleverantör.

Övrigt

Förslaget saknar betydelse för domstolarna, den kommunala självstyrelsen, brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet, för sysselsättning och offentlig service i olika delar av landet, för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företags, för jämställdheten mellan kvinnor och män och för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

8. Författningskommentar

1 §

Hänvisningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EU ändras och ersätts av en hänvisning till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010. Hänvisningen till EU-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

3 §

Hänvisningen till förordning (EU) nr 994/2010 ändras med anledning av att den upphävs och ersätts av förordning (EU) 2017/1938. Hänvisningen till förordning (EU) 2017/1938 är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

4 a §

Paragrafen är ny och innehåller ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om ansvaret för olika åtgärder i en situation där solidaritet enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938 aktualiseras. Bemyndigandet omfattar även bestämmelser om tekniska åtgärder för att gas ska kunna levereras enligt artikeln. Bestämmelser om ansvar och tekniska åtgärder finns i förordningen (2012:275) om trygg naturgasförsörjning. Hänvisningen till förordning (EU) 2017/1938 är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

5 §

Hänvisningen till förordning (EU) nr 994/2010 ändras med anledning av att den upphävs och ersätts av förordning (EU) 2017/1938. Hänvisningen till förordning (EU) 2017/1938 är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

6 §

Hänvisningen till förordning (EU) nr 994/2010 ändras med anledning av att den upphävs och ersätts av förordning (EU) 2017/1938. Hänvisningen till förordning (EU) 2017/1938 är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

8 §

Hänvisningen till förordning (EU) nr 994/2010 ändras med anledning av att den upphävs och ersätts av förordning (EU) 2017/1938. Hänvisningen till förordning (EU) 2017/1938 är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010

28.10.2017

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 280/1

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1938

av den 25 oktober 2017

om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter överlämning av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Naturgas (nedan kallad gas) är en väsentlig beståndsdel i unionens energiförsörjning. En stor del av denna gas importerats till unionen från tredjeländer.
- (2) Ett allvarligt avbrott i gasförsörjning kan påverka alla medlemsstater, unionen och avtalslutande parter som omfattas av fördraget om upprättande av en energigemenskap som undertecknades i Aten den 25 oktober 2005. Det kan också allvarligt skada unionens ekonomi och kan få allvarliga sociala följder, särskilt för utsatta kundgrupper.
- (3) Denna förordning syftar till att säkerställa att alla erforderliga åtgärder vidtas för att trygga en oavbruten gasförsörjning i hela unionen, särskilt till skyddade kunder i händelse av svåra klimatförhållanden eller avbrott i gasförsörjningen. Dessa mål bör uppnås genom de mest kostnadseffektiva åtgärderna och på ett sådant sätt att gasmarknaderna inte snedvrids.

⁽¹⁾ EUT C 457, 28.12.2016, s. 70.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2017.

- (4) Unionsrätten, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010⁽⁶⁾, har redan haft en betydande positiv inverkan när det gäller försörjningstryggheten för gas i unionen, för såväl beredskap som mildrande åtgärder. Medlemsstaterna är nu bättre rustade att möta en försörjningskris eftersom de är skyddade av uppräta planer för förebyggande åtgärder och krisplaner, och bättre skyddade i och med att de måste fullgöra ett antal skyldigheter som gäller infrastrukturkapacitet och gasförsörjning. I kommissionens rapport om genomförande av förordning (EU) nr 994/2010 från oktober 2014 lyftes dock områden fram där förbättringar av den förordningen ytterligare skulle kunna främja försörjningstryggheten för gas i unionen.
- (5) I kommissionens meddelande av den 16 oktober 2014 om det europeiska gasystemets förmåga att klara försörjningsavbrott på kort sikt analyserades verkningarna av ett partiellt eller totalt avbrott i gasförsörjningen från Ryssland och det konstaterades att rent nationella strategier inte är särskilt effektiva i händelse av allvarliga störningar med tanke på deras omfattning, som per definition är begränsad. Stressstestet visade hur en mer samarbetsinriktad strategi mellan medlemsstaterna avsevärt kan minska effekterna av mycket allvarliga avbrotts-scenarier i de mest utsatta medlemsstaterna.
- (6) Energisäkerhet är ett av målen i strategin för en energijunion i enlighet med kommissionens meddelande av den 25 februari 2015 om en ramstrategi för en motståndskraftig energijunion med en framåtblickande klimatpolitik som även betonar principen om att *energieffektivitet ska sättas främst* och att unionens gällande energirättsakter måste genomföras fullt ut. I kommissionens meddelande belystes det faktum att energijunionen bygger på solidaritet, i enlighet med artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och förtroende, som är nödvändiga komponenter i energisäkerheten. Avsikten med denna förordning är att öka solidariteten och förtroendet mellan medlemsstaterna och införa de åtgärder som krävs för att nå dessa mål. När kommissionen bedömer de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som medlemsstaterna har upprättat bör den också kunna uppmärksamma medlemsstaterna på energijunionens mål.
- (7) En inre gasmarknad som fungerar smidigt är den bästa garantin för försörjningstryggheten för gas i unionen och för att minska enskilda medlemsstaters utsatthet för de skadliga effekterna av avbrott i gasförsörjningen. Om försörjningstryggheten för gas är hotad i en medlemsstat finns det en risk för att åtgärder som vidtas ensidigt av den medlemsstaten kan äventyra den inre gasmarknadens funktion och skada gasförsörjningen till kunder i andra medlemsstater. För att den inre gasmarknaden ska kunna fungera även vid bristande försörjning måste det göras för solidaritet och samordning vid försörjningskriser, både vad gäller förebyggande åtgärder och insatser vid faktiska avbrott i gasförsörjningen.
- (8) En verkligt sammanlänkad inre energimarknad med flera inmatningspunkter och omvända flöden kan bara åstadkommas genom att sammanlänka dess gasnät fullt ut, bygga upp marknadsplatser för flytande naturgas (LNG) i unionens sydliga och östliga regioner, slutföra den nord-sydliga och den södra gaskorridoren samt ytterligare utveckla den inhemska produktionen. Det behövs därför en snabbare utveckling av sammanlänkningar och projekt som syftar till att diversifiera försörjningskällorna i enlighet med vad som redan anges i slutistan i strategin för energisäkerhet.
- (9) Hittills har potentialen för effektivare och mindre kostsamma åtgärder genom regionalt samarbete inte utnyttjats fullt ut. Detta har inte endast att göra med bättre samordning av nationella mildrande åtgärder i kriser, utan även med nationella förebyggande åtgärder, såsom nationell lagring eller nationell politik som avser LNG, vilket kan vara strategiskt viktigt i vissa regioner i unionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillämpningsmyndigheter (EUT L 211, 14.8.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverstridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG (EUT L 295, 12.11.2010, s. 1).

- (10) I en anda av solidaritet bör regionalt samarbete, som omfattar såväl offentliga myndigheter som naturgasföretag, vara rättsnöret för denna förordning, för att mildra de identifierade riskerna och optimera fördelarna med samordnade åtgärder och genomföra de åtgärder som är mest kostnadseffektiva för kunderna i unionen. Regionalt samarbete bör successivt kompletteras med ett starkare unionsperspektiv, som gör det möjligt att utnyttja alla tillgängliga försörjningsmöjligheter och verktyg på hela den inre gasmarknaden. En bedömning på unionsnivå av försörjningskorridorerna i kriser bör ingå i det regionala samarbetet.
- (11) En riskbaserad strategi för att bedöma försörjningstryggheten och införa förebyggande och mildrande åtgärder gör det möjligt att samordna insatser, vilket ger betydande fördelar i form av effektiva åtgärder och optimering av resurser. Detta gäller särskilt åtgärder avsedda att garantera en fortsatt försörjning, under mycket krävande förhållanden, till skyddade kunder och åtgärder för att mildra konsekvenserna av en kris. Att bedöma korrelerade risker gemensamt i riskgrupper är både mer uttömmande och mer exakt, vilket säkerställer att medlemsstaterna är bättre förberedda inför eventuella kriser. Dessutom säkerställer en samordnad och på förhand överenskommen strategi för försörjningstryggheten ett enhetligt svar i kriser och minskar risken för de negativa spridningseffekter som rent nationella åtgärder skulle kunna ge i angränsande medlemsstater.
- (12) Vid tillämpning av den riskbaserade strategin bör riskgrupperna fastställas på grundval av de viktigaste gränsöverskridande riskerna för försörjningstryggheten för gas i unionen. Sådana risker kartlades i kommissionens meddelande av den 16 oktober 2014 om det europeiska gassystemets förmåga att klara försörjningsavbrott på kort sikt och den bedömning som ingår i den senaste tioårsplanen för nätutveckling utarbetad av det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringsystemen för gas (Entso-G). För att möjliggöra en mer precis och mer fokuserad bedömning inom ramen för denna förordning bör riskgrupperna sättas samman utifrån de viktigaste försörjningskällorna och försörjningsvägarna för gas.
- (13) För att bidra till de gemensamma och nationella riskbedömningarna bör Entso-G, i samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen och Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringsystemen för el (nedan kallat Entso-E), genomföra unionsomfattande simuleringar av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur. Denna simulering bör upprepas åtminstone vartannat år. Som ett sätt att stärka det regionala samarbetet genom att tillhandahålla information om gasflödena samt teknisk och operativ expertis bör det regionala samordningssystemet för gas, som inrättats av Entso-G och som består av fasta expertgrupper, medverka vid genomförandet av simuleringarna. Entso-G bör säkerställa en lämplig nivå av öppenhet och tillgång till de modellantaganden som använts vid dessa scenarier.
- (14) Kommissionen bör ges befogenhet att genom delegerade akter uppdatera riskgruppernas sammansättning mot bakgrund av utvecklingen av de viktigaste gränsöverskridande riskerna för gasförsörjningen i unionen och dess konsekvenser för medlemsstaterna, med beaktande av resultatet av den unionsomfattande simuleringen och diskussionerna i gruppen för samordning av gasförsörjningen.
- (15) Medlemsstaterna bör komma överens om en samarbetsmekanism inom varje riskgrupp för att möjliggöra det regionala samarbetet. Denna mekanism bör utvecklas i tillräckligt god tid för att en gemensam riskbedömning ska kunna göras och för att kunna diskutera och enas om lämpliga och verkningfulla gränsöverskridande åtgärder, som måste godkännas av varje berörd medlemsstat och som kommer att inkluderas i de regionala kapitlen i de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna efter samråd med kommissionen. Det står medlemsstaterna fritt att komma överens om den samarbetsmekanism som är bäst lämpad för en viss riskgrupp. Kommissionen bör kunna ha en stödjande roll i den övergripande processen och dela med sig av bästa praxis för att utforma regionalt samarbete, såsom roterande samordningsansvar inom riskgrupperna för utarbetande av de olika handlingarna eller för inrättande av särskilda organ. I avsaknad av en överenskommen mekanism bör kommissionen föreställa en lämplig samarbetsmekanism för en viss riskgrupp.
- (16) När behöriga myndigheter gör den gemensamma riskbedömningen bör de bedöma alla relevanta riskfaktorer som skulle kunna leda till att den viktigaste gränsöverskridande risken, som riskgruppen skapades för, inträffar, inbegripet avbrott i gasförsörjningen från den största enskilda leverantören. Dessa riskfaktorer bör hanteras med lämpliga gränsöverskridande åtgärder som de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har kommit överens om. De gränsöverskridande åtgärderna bör inkluderas i de regionala kapitlen i de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna. Dessutom bör de behöriga myndigheterna genomföra en övergripande nationell riskbedömning för att bedöma fysiska, tekniska, kommersiella, ekonomiska, sociala, politiska och

marknadsrelaterade risker samt eventuella andra relevanta risker. Alla risker bör omfattas av effektiva, proportionella och icke-diskriminerande åtgärder som bör utarbetas inom ramen för de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna. Resultaten av de gemensamma och nationella riskbedömningarna bör också bidra till de riskbedömningar av alla faror som föreskrivs i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU⁽⁴⁾ och bör beaktas fullt ut vid de nationella riskbedömningarna.

- (17) För att säkerställa högsta beredskap för att undvika ett avbrott i gasförsörjningen och mildra dess effekter om ett sådant ändå skulle inträffa, bör de behöriga myndigheterna i en given riskgrupp efter samråd med berörda aktörer upprätta förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som innehåller regionala kapitel. De bör vara utformade så att nationella risker hanteras på ett sådant sätt att de möjligheter som regionalt samarbete erbjuder utnyttjas fullt ut. Planerna bör vara av teknisk och operativ karaktär och ha till funktion att förhindra att en kris uppstår eller eskalerar eller mildra dess effekter. Planerna bör beakta elsystemens säkerhet och bör vara förenliga med energunionens verktyg för strategisk planering och rapportering.
- (18) När de behöriga myndigheterna upprättar och genomför de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna bör de alltid ta hänsyn till en säker drift av gassystemet på regional och nationell nivå. I dessa planer bör de behandla och ange de tekniska begränsningar som påverkar nätdriften, inklusive de tekniska och säkerhetsmässiga orsakerna till möjliga flödesminskningar i händelse av en kris.
- (19) Kommissionen bör bedöma de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna med vederbörligt beaktande av de synpunkter som framförts inom gruppen för samordning av gasförsörjningen och rekommendera att de ses över, framför allt om planerna inte behandlar de risker som fastställts vid riskbedömningen på ett verkningfullt sätt, om de snedvrider konkurrensen eller hindrar den inre energimarknadens funktionsätt, om de äventyrar försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller om de inte följer bestämmelserna i denna förordning eller i annan unionsrätt. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten bör beakta kommissionens rekommendationer. Om kommissionen efter det att den behöriga myndigheten har avgett sin slutliga ståndpunkt kommer fram till att åtgärden i fråga skulle äventyra försörjningstryggheten för gas i en annan medlemsstat eller i unionen bör kommissionen fortsätta dialogen med den berörda medlemsstaten så att den kan samtycka till att ändra eller upphäva åtgärden.
- (20) De förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna bör uppdateras regelbundet och offentliggöras. För att säkerställa att krisplanerna alltid är uppdaterade och effektiva bör medlemsstaterna genomföra åtminstone ett test mellan uppdateringarna av planerna genom att simulera scenarier med hög och medelhög inverkan och reaktioner i realtid. De behöriga myndigheterna bör lägga fram testresultaten för gruppen för samordning av gasförsörjningen.
- (21) Det krävs obligatoriska övergripande mallar som inkluderar alla de risker som omfattas av riskbedömningen och alla delar av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna för att underlätta riskbedömningen och utarbetandet av planerna och kommissionens bedömning av dem.
- (22) För att underlätta kommunikationen mellan medlemsstaterna och kommissionen bör de riskbedömningar, förebyggande åtgärdsplaner, krisplaner och övriga handlingar och informationsutbyten som föreskrivs i denna förordning anmälas via ett säkert och standardiserat elektroniskt anmälningsystem.
- (23) Vissa kunder, inbegripet hushåll och kunder som tillhandahåller grundläggande samhällstjänster, är särskilt sårbara och kan behöva skydd mot de negativa effekter som ett avbrott i gasförsörjningen innebär. En definition av sådana skyddade kunder bör inte stå i konflikt med unionens solidaritetsmekanismer.
- (24) Det är lämpligt att begränsa definitionen av kunder som skyddas inom ramen för solidaritetsmekanismen. Detta krävs i enlighet med medlemsstaternas skyldighet att visa solidaritet under extrema förhållanden och för grundläggande behov. Definitionen av solidaritetskyddade kunder bör därför begränsas till hushåll samtidigt som fortfarande på särskilda villkor vissa grundläggande samhällstjänster och fjärrvärmeanläggningar kan inkluderas. Följaktligen kan medlemsstaterna i enlighet med den ramen behandla hälso- och sjukvårdstjänster, grundläggande sociala omsorgstjänster samt räddnings- och säkerhetstjänster som solidaritetskyddade kunder, inbegripet när dessa tjänster utförs av en offentlig förvaltning.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUTL 347, 20.12.2013, s. 924).

- (25) Ansvar för försörjningstryggheten för gas bör delas mellan naturgasföretagen och medlemsstaterna, genom sina behöriga myndigheter, och kommissionen, inom deras respektive behörighetsområden. Ett sådant delat ansvar kräver ett mycket nära samarbete mellan dessa parter. Kunder som använder gas för elproduktion eller industriella ändamål kan dock också ha en viktig funktion att fylla för försörjningstryggheten för gas eftersom de kan reagera på en kris genom att vidta åtgärder på efterfrågesidan, till exempel avbrytbara kontrakt och övergång till andra bränslen, vilket direkt inverkar på jämvikten mellan efterfrågan och utbud. Försörjningstryggheten för gas för vissa kunder som använder gas för elproduktion kan också betraktas som grundläggande i vissa fall. I en kris bör det vara möjligt för medlemsstaterna att prioritera gasförsörjningen till sådana kunder även framför gasförsörjningen till skyddade kunder enligt vissa villkor. Under exceptionella omständigheter kan gasförsörjningen till vissa av de kunder som i en kris prioriteras framför skyddade kunder även fortsätta i en medlemsstat som visar solidaritet så att allvariga problem för el- eller gassystemets funktions sätt i den medlemsstaten undviks. En sådan särskild åtgärd bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG⁽⁴⁾.
- (26) De behöriga myndigheterna bör bedriva ett nära samarbete med andra relevanta nationella myndigheter, särskilt nationella tillsynsmyndigheter, när de utför de uppgifter som anges i denna förordning.
- (27) Infrastrukturnormerna bör tvinga medlemsstaterna att upprätthålla en miniminivå på infrastrukturen som säkerställer en grad av redundans i systemet i händelse av ett avbrott i den största enskilda gasinfrastrukturen. Eftersom en analys som utförts enligt $N - 1$ -formeln är en rent kapacitetsbaserad metod bör resultaten av $N - 1$ -formeln kompletteras med en detaljerad analys som också beaktar gasflöden.
- (28) Förordning (EU) nr 994/2010 lägger systemansvariga för överföringsystem att möjliggöra ständig fysisk kapacitet för flöden i båda riktningarna över alla gränsöverkridande sammanlänkningskorridorer, såvida inte ett undantag har beviljats från den skyldigheten. Syftet är att säkerställa att de eventuella fördelarna med ständig kapacitet för flöden i båda riktningarna alltid beaktas när en ny sammanlänkning planeras. Kapacitet för flöden i båda riktningarna kan dock användas för gasförsörjning både till den angränsande medlemsstaten och till andra medlemsstater längs gasförsörjningskorridoren. Fördelarna för försörjningstryggheten för gas med att möjliggöra ständig fysisk kapacitet för flöden i båda riktningarna måste ses ur ett bredare perspektiv, i en anda av solidaritet och ökat samarbete. En övergripande kostnads-nyttanalys som tar hänsyn till hela försörjningskorridoren bör göras när genomförandet av kapacitet för flöden i båda riktningarna övervägs. De berörda behöriga myndigheterna bör vara skyldiga att ompröva de undantag som beviljas enligt förordning (EU) nr 994/2010 på grundval av resultaten av de gemensamma riskbedömningarna. Det övergripande målet bör vara att ha en ökande kapacitet för flöden i båda riktningarna och begränsa den enkelriktade kapaciteten för framtida gränsöverkridande projekt till ett minimum.
- (29) Kapacitet vid en sammanlänkningspunkt till en medlemsstat kan konkurrera med kapacitet vid uttagspunkter från gasnätet till en gaslagringsanläggning. Till följd av detta skulle en situation kunna uppstå där fast bokning av uttagskapacitet till lagring reducerar den tekniskt tillgängliga kapacitet som tilldelas vid sammanlänkningspunkten. För att säkerställa en högre grad av energitrygghet i kriser bör denna förordning innehålla en tydlig prioritetregel. Bokad kapacitet vid sammanlänkningspunkter bör ges prioritet framför konkurrerande kapacitet vid en uttagspunkt till en lagringsanläggning för att därigenom möjliggöra för den systemansvarige för överföringsystemet att tilldela maximal teknisk kapacitet vid sammanlänkningspunkten i syfte att möjliggöra större gasflöden till den angränsande medlemsstat som har tillkännagett en kris. Detta kan få till följd att gasinmatning till lagring inte kan ske eller endast kan ske med reducerade volymer trots att den varit föremål för en fast bokning i förväg. För att kompensera för den ekonomiska förlust som detta leder till bör det i denna förordning föreskrivas en skälig ersättning som tillämpas direkt och snabbt mellan de berörda systemansvarigarna. De berörda systemansvariga för överföringsystemen bör samarbeta i enlighet med de relevanta rättsakterna för att tillämpa den prioritetregeln.
- (30) Rådets direktiv 2008/114/EG⁽⁵⁾ föreskriver ett förfarande med syfte att förbättra säkerheten hos utsedd europeisk kritisk infrastruktur, inklusive viss gasinfrastruktur, i unionen. Direktiv 2008/114/EG bidrar tillsammans med denna förordning till en heltäckande strategi för energitryggheten i unionen.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG av den 18 januari 2006 om åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturerinvesteringar (EUT L 33, 4.2.2006, s. 22).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

- (31) I denna förordning fastställs normer för försörjningstrygghet som är tillräckligt harmoniserade och åtminstone täcker den situation som uppstod i januari 2009 då gasförsörjningen från Ryssland avbröts. I dessa normer beaktas skillnaden mellan medlemsstaterna, skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster samt åtgärder till skydd för kunderna som avses i artikel 3 i direktiv 2009/73/EG. Normer för försörjningstrygghet bör vara stabila, för att ge den rättsäkerhet som krävs, bör vara klart definierade och bör inte medföra orimliga och oproportionella bördor för naturgasföretag. De bör också garantera unionens naturgasföretag lika tillgång till nationella kunder. Medlemsstaterna bör fastställa åtgärder som på ett effektivt och proportionellt sätt säkerställer att naturgasföretag uppfyller sådana normer, inbegripet möjligheten att lägga leverantörer böter om de anser att detta är lämpligt.
- (32) Rollerna och ansvarsområdena för alla naturgasföretag och behöriga myndigheter bör fastställas exakt för att upprätthålla en väl fungerande inre gasmarknad, särskilt vid försörjningsavbrott och kriser. Dessa roller och ansvarsområden bör fastställas på ett sätt som säkerställer att en strategi med tre nivåer respekteras, vilket betyder att i första hand de berörda naturgasföretagen och branschen, i andra hand medlemsstaterna på nationell eller regional nivå och i tredje hand unionen engageras. Genom denna förordning bör naturgasföretag och kunder kunna förlita sig på marknadsbaserade mekanismer under så lång tid som möjligt vid avbrott. Den bör dock också innehålla bestämmelser om mekanismer som kan tillgripas när marknaderna på egen hand inte längre på ett lämpligt sätt kan hantera ett avbrott i gasförsörjningen.
- (33) I händelse av ett avbrott i gasförsörjningen bör marknadsaktörerna ges tillräckliga möjligheter att bemöta situationen med marknadsbaserade åtgärder. När marknadsbaserade åtgärder har uttömts och de fortfarande är otillräckliga, bör medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter vidta åtgärder för att undanröja eller mildra konsekvenserna av ett avbrott i gasförsörjningen.
- (34) Om medlemsstaterna planerar att införa icke-marknadsbaserade åtgärder bör införandet av sådana åtgärder åtföljas av en beskrivning av deras ekonomiska effekter. Detta säkerställer att kunderna får den information de behöver om kostnaderna för sådana åtgärder och att åtgärderna är transparenta, särskilt när det gäller deras inverkan på gaspriset.
- (35) Kommissionen bör ha befogenhet att säkerställa att nya förebyggande icke-marknadsbaserade åtgärder inte äventyrar försörjningstryggheten för gas för andra medlemsstater eller i unionen. Med tanke på att sådana åtgärder kan vara särskilt skadliga för försörjningstryggheten för gas är det lämpligt att de träder i kraft först när kommissionen har godkänt dem eller när de har ändrats i enlighet med ett kommissionsbeslut.
- (36) Åtgärder på efterfrågesidan, t.ex. en övergång till andra bränslen eller minskad gasförsörjning till stora industriella kunder på ett ekonomiskt effektivt sätt, kan ha en viktig roll för att säkerställa försörjningstryggheten för gas om de kan vidtas snabbt och avsevärt minska efterfrågan vid ett avbrott i gasförsörjningen. Mer bör göras för att främja effektiv energianvändning, särskilt när det behövs åtgärder på efterfrågesidan. Miljökonsekvenserna av eventuella föreslagna åtgärder på efterfråge- respektive utbudssidan bör beaktas och företräde bör i möjligaste mån ges de åtgärder som har minst miljöpåverkan. Samtidigt bör försörjningstryggheten för gas och konkurrensrättsaspekter beaktas.
- (37) Det är nödvändigt att säkerställa förutsebarhet vad gäller de åtgärder som ska vidtas i en kris, så att alla marknadsaktörer ges tillräckliga möjligheter att reagera och förbereda sig på sådana omständigheter. De behöriga myndigheterna bör därför som regel agera i enlighet med sin krisplan. I vederbörligen motiverade undantagsfall bör de tillåtas att vidta åtgärder som avviker från dessa planer. Det är också viktigt att sättet att tillkännage kriser görs mer öppet och förutsägbart. Information om systembalanspositionen (överföringsnätets allmänna status), vars ram anges i kommissionens förordning (EU) nr 312/2014⁽¹⁾, kan spela en viktig roll i det avseendet. Den informationen bör vara tillgänglig för de behöriga myndigheterna och, när de inte är de behöriga myndigheterna, de nationella tillsynsmyndigheterna, baserat på realtid.
- (38) Såsom framgick i samband med det stresstest som genomfördes i oktober 2014 behövs det solidaritet för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i unionen. Genom solidaritet sprids effekterna jämnare och de samlade effekterna av ett allvarigt avbrott blir mindre. Solidaritetsmekanismen är utformad för hanteringen av extrema

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 312/2014 av den 26 mars 2014 om fastställandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas (EUT L 91, 27.3.2014, s. 15).

situationer där försörjningen till solidaritetsskyddade kunder, som är ett viktigt behov och en nödvändig prioritet, äventyras i en medlemsstat. Solidaritet säkerställer samarbete med mer utsatta medlemsstater. Solidaritet är samtidigt en sista utväg som tillgrips endast i en kris och endast på restriktiva villkor. Om en kris tillkännages i en medlemsstat bör åtgärder därför tillämpas gradvis och proportionellt för att säkerställa försörjningstryggheten för gas. Den medlemsstat som tillkännagett krisen bör i synnerhet först genomföra alla krisåtgärder i sin krisplan för att säkerställa gasförsörjningen till sina solidaritetsskyddade kunder. Samtidigt bör alla medlemsstater som har infört en utökad försörjningsnorm tillfälligt sänka den till den normals försörjningsnormen för att göra gasmarknaden mer likvärd, om den medlemsstat som tillkännagett krisen anger att det krävs gränsöverskridande åtgärder. Om de två åtgärderna inte genererar den försörjning som behövs bör solidaritetsåtgärder vidtas av direkt sammanlänkade medlemsstater för att säkerställa gasförsörjningen till solidaritetsskyddade kunder i den medlemsstat som drabbats av krisen på begäran av den medlemsstaten. Sådana solidaritetsåtgärder bör bestå i att säkerställa att gasförsörjningen till andra kunder än solidaritetsskyddade kunder på det territorium som tillhör den medlemsstat som visar solidaritet minskas eller inte fortgår, för att frigöra gasvolymer i den utsträckning som krävs och så länge som gasförsörjningen till solidaritetsskyddade kunder i den medlemsstat som begär solidaritet inte är tillgodosedd. Ingenting i denna förordning bör tolkas som ett krav på eller ett möjliggörande av att en medlemsstat ägnar sig åt myndighetutövning i en annan medlemsstat.

- (39) Solidaritetsåtgärder bör också vidtas som en sista utväg när en medlemsstat är sammanlänkad med en annan medlemsstat via ett tredjeland, såvida inte flödena genom tredjelandet är begränsade och förutsatt att det råder samförstånd mellan de berörda medlemsstaterna vilka, i förekommande fall, bör involvera det tredjeland genom vilket de är sammanlänkade.
- (40) När solidaritetsåtgärder vidtas som en sista utväg bör minskningen eller avbrottet i gasförsörjningen i den medlemsstat som visar solidaritet, om nödvändigt för att medlemsstaten ska uppfylla sina solidaritetsskyldigheter, och för att undvika diskriminerande behandling, gälla alla kunder som inte är solidaritetsskyddade kunder, oberoende av om de erhåller gas direkt eller genom solidaritetsskyddade fjärrvärmearrangeringar i form av värme. Detsamma bör säkerställas omvänt vad gäller kunder som inte är solidaritetsskyddade kunder i den medlemsstat som erhåller gas inom ramen för solidaritetsmekanismen.
- (41) När solidaritetsåtgärder vidtas som en sista utväg bör gasförbrukningen som ett första steg minskas på frivillig basis i den medlemsstat som visar solidaritet, genom marknadsbaserade åtgärder, såsom frivilliga åtgärder på efterfrågesidan eller omvända auktioner, där vissa kunder, exempelvis industriella kunder, till den systemansvarige för överföringsystemet eller annan ansvarig myndighet kan ange till vilket pris de skulle minska eller avbryta sin gasförbrukning. Om de marknadsbaserade åtgärderna inte är tillräckliga för att åtgärda underskottet i den gasförsörjning som krävs och med tanke på vikten av solidaritetsåtgärder som en sista utväg, bör den medlemsstat som visar solidaritet som nästa steg kunna tillämpa icke-marknadsbaserade åtgärder, inbegripet begränsningar för vissa kundgrupper, för att uppfylla sina solidaritetsskyldigheter.
- (42) Solidaritetsåtgärder som en sista utväg bör tillhandahållas mot ersättning. Den medlemsstat som visar solidaritet bör snabbt få en skälig ersättning från den medlemsstat som tar emot solidaritet, inbegripet för den gas som levereras till den mottagande medlemsstatens territorium samt för alla andra relevanta och rimliga kostnader som solidaritetsåtgärden medför. Solidaritetsåtgärder som en sista utväg bör därför omfattas av villkoret att de medlemsstater som begär solidaritet förbinder sig att snabbt utbetala en skälig ersättning. Denna förordning harmoniserar emellertid inte samtliga aspekter avseende skälig ersättning. De berörda medlemsstaterna bör anta nödvändiga åtgärder, särskilt tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang, för att genomföra bestämmelserna om snabb och skälig ersättning dem emellan.
- (43) När medlemsstaterna vidtar solidaritetsåtgärder enligt bestämmelserna i denna förordning genomför de unionsrätten och måste därför respektera grundläggande rättigheter som garanteras genom unionsrätten. Sådana åtgärder kan därför medföra en skyldighet för en medlemsstat att betala ersättning till dem som påverkas av dess åtgärder. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att nationella ersättningsregler har införts som överensstämmer med unionsrätten, särskilt med de grundläggande rättigheterna. Det bör dessutom säkerställas att den medlemsstat som erhåller solidaritet i slutändan står för alla rimliga kostnader som uppstår på grund av denna skyldighet för den medlemsstat som visar solidaritet att betala ersättning och ytterligare rimliga kostnader som uppstår vid betalning av ersättning enligt de nationella ersättningsreglerna.

- (44) Eftersom det kan finnas mer än en medlemsstat som visar solidaritet gentemot en begärande medlemsstat bör det finnas ett system för bördefördelning. Enligt det systemet bör den medlemsstat som begär solidaritet efter att ha samrått med samtliga berörda medlemsstater söka efter det mest förmånliga erbjudandet på grundval av kostnader, hur snabbt leveranserna kan påbörjas, tillförlitlighet och diversifiering av gasförsörjningen från olika medlemsstater. Medlemsstaterna bör lämna sådana erbjudanden på grundval av frivilliga åtgärder på efterfrågesidan i så stor utsträckning och så länge som möjligt, innan de tillgripit icke-marknadsbaserade åtgärder.
- (45) Genom denna förordning införs för första gången en sådan solidaritetsmekanism mellan medlemsstater som ett instrument för att lindra effekterna av svåra kriser inom unionen, inbegripet ett system för bördefördelning. Kommissionen bör därför se över systemet för bördefördelning och solidaritetsmekanismen i allmänhet med beaktande av kommande erfarenheter av hur de fungerar och där så är lämpligt förelä ändringar av dem.
- (46) Medlemsstaterna bör anta de åtgärder som krävs för att genomföra bestämmelserna om solidaritetsmekanismen, inklusive genom att de berörda medlemsstaterna enas om tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang. Medlemsstaterna bör beskriva detaljerna i dessa arrangemang i sina krisplaner. Kommissionen bör utarbeta rättsligt icke bindande vägledning som rör viktiga delar som bör inkluderas i sådana arrangemang.
- (47) Så länge en medlemsstat kan försörja sina solidaritetskyddade kunder med egenproducerad gas och därför inte behöver begära solidaritet bör medlemsstaten undantas från skyldigheten att ingå tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang med andra medlemsstater för att erhålla solidaritet. Detta bör inte påverka skyldigheten för den berörda medlemsstaten att visa solidaritet gentemot andra medlemsstater.
- (48) Det bör finnas ett skydd för den händelse unionen skulle åsamkas kostnader på grund av ansvarighet annat än för olagliga handlingar eller rättsstridigt beteende enligt artikel 340 andra stycket i EUF-fördraget, för åtgärder som medlemsstaterna är skyldiga att vidta enligt bestämmelserna i denna förordning om solidaritetsmekanismen. I sådana fall är det lämpligt att den medlemsstat som tar emot solidaritet ersätter unionens kostnader av detta slag.
- (49) Solidariteten bör också vid behov visas i form av civilskyddsbistånd från unionen och medlemsstaterna. Sådant bistånd bör underlättas och samordnas genom unionens civilskyddsmekanism, inrättad genom beslut nr 1313/2013/EU, som syftar till att stärka samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna och underlätta samordningen på civilskyddsområdet i syfte att förbättra effektiviteten hos systemen för förebyggande av, beredskap för och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor.
- (50) Tillgång till relevant information är av avgörande betydelse för att bedöma försörjningstryggheten för gas i en medlemsstat eller i en del av eller hela unionen. Medlemsstaterna och kommissionen behöver framför allt regelbunden tillgång till information från naturgasföretag vad gäller de viktigaste parametrarna för gasförsörjningen, inbegripet korrekta bedömningar av tillgängliga lagrade reserver, som ett grundläggande inlag vid utformningen av politiken för försörjningstrygghet för gas. På goda grunder, oberoende av om en kris tillkännagetts eller inte, bör det också vara möjligt att få tillgång till ytterligare information som behövs för att göra en övergripande bedömning av försörjningsläget för gas. Denna ytterligare information är i normalfallet icke-prisrelaterad information om gasleveranser, som lägsta och högsta gasvolym, leveranspunkter eller villkor vid avbrott i gasförsörjningen.
- (51) En effektiv och målinriktad mekanism för medlemsstaternas och kommissionens tillgång till viktiga gasförsörjningsavtal bör säkerställa en heltäckande bedömning av relevanta risker som kan leda till ett avbrott i gasförsörjningen eller störa de nödvändiga motåtgärderna om en kris ändå skulle uppstå. Enligt den mekanismen bör vissa viktiga gasförsörjningsavtal automatiskt anmälas till den behöriga myndigheten i de medlemsstater som i första hand berörs, oavsett om gasen kommer från länder i eller utanför unionen. Nya avtal eller ändringar bör anmälas omedelbart efter ingåendet. För att säkerställa öppenhet och tillförlitlighet bör även befintliga avtal anmälas. Anmälningskyldigheten bör också omfatta alla kommersiella avtal som är relevanta för fullgörandet av gasförsörjningsavtalet, inbegripet relevanta avtal som kan hänga samman med infrastruktur, lagring och andra aspekter av vikt för försörjningstryggheten för gas.
- (52) En skyldighet att anmäla ett avtal automatiskt till den behöriga myndigheten måste vara proportionell. Tillämpningen av den skyldigheten på avtal mellan en leverantör och en köpare som täcker motsvarande minst 28 % av den årliga gasförbrukningen i den nationella marknaden innebär en korrekt avvägning i fråga om administrativ effektivitet och öppenhet och fastställer tydliga skyldigheter för marknadsaktörer. Den behöriga myndigheten bör göra en bedömning av avtalet med avseende på försörjningstryggheten för gas och överlämna

resultaten av bedömningen till kommissionen. Om den behöriga myndigheten är osäker på om ett avtal äventyrar försörjningstryggheten för gas i medlemsstaten eller en region, bör den anmäla avtalet till kommissionen för en bedömning. Detta betyder inte att andra gasförsörjningsavtal inte är relevanta för försörjningstryggheten för gas. I de fall där den behöriga myndigheten i den medlemsstat som i första hand berörs, eller kommissionen anser att ett gasförsörjningsavtal som inte omfattas av automatisk anmälningskyldighet enligt denna förordning på grund av sin specifika karaktär, den berörda kundgruppen eller dess betydelse för försörjningstryggheten för gas kan innebära en risk för försörjningstryggheten för gas i en medlemsstat, en region eller unionen, bör den behöriga myndigheten eller kommissionen kunna begära tillgång till detta avtal för att bedöma hur det påverkar försörjningstryggheten för gas. Det skulle till exempel kunna begäras i händelse av förändringar i mönstret för gasförsörjningen till en viss köpare eller vissa köpare i en medlemsstat som inte skulle förväntas om marknaden fungerade normalt och som skulle kunna påverka gasförsörjningen i unionen eller delar av denna. En sådan mekanism kommer att säkerställa att tillgången till andra viktiga gasförsörjningsavtal som är relevanta för försörjningstryggheten garanteras. En sådan begäran bör vara motiverad och beakta behovet av att begränsa den administrativa bördan av den åtgärden så mycket som möjligt.

- (53) Kommissionen får föreslå att medlemsstaterna ändrar riskbedömningarna, de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna för att ta hänsyn till den information som erhålls genom avtalen. Bestämmelserna i denna förordning bör inte påverka kommissionens rätt att inleda överträdelseförfaranden i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget och att kontrollera att konkurrensreglerna, däribland reglerna om statligt stöd, efterlevs.
- (54) Alla avtal eller all avtalsinformation som erhålls inom den ramen, inbegripet de behöriga myndigheternas respektive kommissionens bedömningar, bör förbli konfidentiella, särskilt för att skydda kommersiellt känsliga uppgifter och informationsutbytessystemets funktion och integritet. Sådan konfidentialitet kan också vara av relevans för den allmänna säkerheten mot bakgrund av den betydelse som en så viktig resurs som gas kan ha för medlemsstaterna. Dessutom kommer meningfulla och heltäckande bedömningar av den behöriga myndigheten eller kommissionen att särskilt innehålla uppgifter som rör allmän säkerhet, kommersiella uppgifter eller hänvisningar till sådana uppgifter. Det är därför nödvändigt att säkerställa att bedömningarna hålls konfidentiella. Det är också viktigt att de som erhåller konfidentiella uppgifter i enlighet med denna förordning är bundna av tystnadsplikt. Kommissionen, behöriga myndigheter och nationella tillsynsmyndigheter, organ eller personer som erhåller konfidentiella uppgifter enligt denna förordning bör säkerställa konfidentialitet för de uppgifter som de mottar.
- (55) Det bör finnas ett proportionellt system för krishantering och informationsutbyte som grundas på tre krisnivåer: tidig varning, beredskap och kris. När den behöriga myndigheten i en medlemsstat tillkännager någon av krisnivåerna bör den omedelbart informera kommissionen liksom de behöriga myndigheterna i de medlemsstater med vilka den behöriga myndighetens medlemsstat är direkt sammanlänkad. Vid tillkännagivande av en kris bör även medlemsstaterna i riskgruppen informeras. Kommissionen bör tillkännage en kris på regional nivå eller unionsnivå på begäran av åtminstone två behöriga myndigheter som har tillkännaggett en kris. För att säkerställa en lämplig nivå av informationsutbyte och samarbete vid en kris på regional nivå eller unionsnivå bör kommissionen samordna de behöriga myndigheternas åtgärder och därvid fullt ut beakta relevanta uppgifter från och resultaten av samrådet med gruppen för samordning av gasförsörjningen. Kommissionen bör tillkännage att det inte längre råder någon kris på regional nivå eller unionsnivå om den efter en bedömning av situationen konstaterar att det inte längre är motiverat med ett tillkännagivande av en kris.
- (56) Gruppen för samordning av gasförsörjningen bör fungera som rådgivare åt kommissionen för att bidra till samordningen av åtgärder för en trygg gasförsörjning i händelse av en kris på unionsnivå. Gruppen bör även kontrollera lämpligheten och ändamålsenligheten för åtgärder som ska vidtas enligt denna förordning, inklusive konsistensen i de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som utarbetats av olika riskgrupper.
- (57) En gaskris skulle kunna sträcka sig över unionsgränserna och även omfatta de avtalslutande parterna i energigemenskapen. Som en part i fördraget om energigemenskapen bör unionen främja ändringar av det fördraget i syfte att skapa en integrerad marknad och ett gemensamt regelverk genom att tillhandahålla en lämplig och stabil rättslig ram. För att under tiden säkerställa en effektiv krishantering över gränserna mellan medlemsstaterna och de avtalslutande parterna, uppmanas dessa till nära samarbete för att förebygga, förbereda sig inför och hantera en gaskris.
- (58) Eftersom gasförsörjning från tredjeländer är av central betydelse för försörjningstryggheten för gas i unionen bör kommissionen samordna insatserna med avseende på tredjeländer och tillsammans med leverantörländerna och transitländerna ta fram strategier för att hantera krisituationer och säkerställa ett stabilt gasflöde till unionen.

- Kommissionen bör ges befogenhet att inrätta en arbetsgrupp för övervakning av gasflödena till unionen i krisituationer efter samråd med medlemsstaterna och berörda tredjeländer och, i de fall en kris uppstår till följd av svårigheter i ett tredjeland, agera som medlare och förhandlare. Kommissionen bör regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen.
- (59) Om det finns tillförlitliga uppgifter om en situation utanför unionen som hotar försörjningstryggheten för gas i en eller flera medlemsstater och som kan aktivera en mekanism för tidig varning som involverar unionen och ett tredjeland bör kommissionen utan dröjsmål underrätta gruppen för samordning av gasförsörjningen, och unionen bör vidta lämpliga åtgärder för att neutralisera situationen.
- (60) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skydda försörjningstryggheten för gas i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (61) I syfte att möjliggöra en snabb reaktion från unionens sida på ändrade förhållanden när det gäller försörjningstryggheten för gas, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på riskgruppernas sammansättning samt mallar för riskbedömningarna och för förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁽⁹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter get systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (62) Medlemsstaternas rätt att bestämma villkoren för utnyttjandet av sina energikällor enligt artikel 194.2 i EUF-fördraget påverkas inte av denna förordning.
- (63) Förordning (EU) nr 994/2010 bör upphävas. För att undvika osäkerhet om rättsläget bör de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som utarbetats enligt den förordningen emellertid gälla tills de nya förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som upprättats enligt den här förordningen antas för första gången.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser som syftar till att trygga gasförsörjningen i unionen genom att en väl och kontinuerligt fungerande inre marknad för naturgas (medan kallad gas) säkerställs, genom att det blir möjligt att vidta extraordinära åtgärder när marknaden inte längre kan leverera den nödvändiga försörjningen av gas, inklusive solidaritetsåtgärd som en sista utväg, och genom att ansvarområden tydligt fastställs och fördelas mellan naturgasföretag, medlemsstaterna och unionen avseende både förebyggande åtgärder och åtgärder till följd av faktiska avbrott i gasförsörjningen. Genom denna förordning fastställs i solidarisk anda även transparenta mekanismer som rör samordning av krisberedskap och krishantering på nationell nivå, regional nivå och unionsnivå.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tillförlitlighet*: tillförlitlighet enligt definitionen i artikel 2.32 i direktiv 2009/73/EG.
2. *kund*: kund enligt definitionen i artikel 2.24 i direktiv 2009/73/EG.
3. *hushållskund*: hushållskund enligt definitionen i artikel 2.25 i direktiv 2009/73/EG.
4. *grundläggande samhällstjänst*: en tjänst som är knuten till hälso- och sjukvård, grundläggande social omsorg, räddning, säkerhet, utbildning eller den offentliga sektorn.

⁽⁹⁾ EUTL L23, 12.5.2016, s. 1.

5. *skyddad kund*: en hushållskund som är ansluten till ett distributionsnät för gas samt, om den berörda medlemsstaten så beslutar, en eller flera av följande, under förutsättning att företag eller tjänster som avses i leden a och b inte tillsammans motsvarar mer än 20 % av den totala årliga slutliga gasförbrukningen i den medlemsstaten:
 - a) Ett litet eller medelstort företag, förutsatt att det är anslutet till ett distributionsnät för gas.
 - b) En grundläggande samhällstjänst, förutsatt att den är ansluten till ett distributions- eller överföringsnät för gas.
 - c) En fjärrvärmeanläggning i den utsträckning den tillhandahåller värme till hushållskunder, små eller medelstora företag eller grundläggande samhällstjänster, förutsatt att denna anläggning inte kan övergå till andra bränslen än gas.
6. *solidaritetskyddad kund*: en hushållskund som är ansluten till ett distributionsnät för gas och dessutom kan inbegripa en eller båda av följande:
 - a) En fjärrvärmeanläggning om den i den berörda medlemsstaten är en skyddad kund och endast i den mån den levererar värme till hushåll eller andra grundläggande samhällstjänster än utbildningstjänster och offentliga sektorns tjänster.
 - b) En grundläggande samhällstjänst om den i den berörda medlemsstaten är en skyddad kund, förutom utbildningstjänster och offentliga sektorns tjänster.
7. *behörig myndighet*: en nationell statlig myndighet eller nationell tillsynsmyndighet som har utsetts av en medlemsstat för att säkerställa genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning.
8. *nationell tillsynsmyndighet*: en nationell tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 39.1 i direktiv 2009/73/EG.
9. *naturgasföretag*: naturgasföretag enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/73/EG.
10. *gasleveransavtal*: avtal om leverans av gas enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2009/73/EG.
11. *överföring*: överföring enligt definitionen i artikel 2.3 i direktiv 2009/73/EG.
12. *systemansvarig för överföringsystemet*: systemansvarig för överföringsystemet enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2009/73/EG.
13. *distribution*: distribution enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2009/73/EG.
14. *systemansvarig för distributionsystemet*: systemansvarig för distributionsystemet enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv 2009/73/EG.
15. *sammanlänkning*: sammanlänkning enligt definitionen i artikel 2.17 i direktiv 2009/73/EG.
16. *försörjningskorridorer i kriser*: gasförsörjningsvägar inom unionen som hjälper medlemsstaterna att bättra mildra effekterna av potentiella avbrott i försörjning eller infrastruktur.
17. *lagringskapacitet*: lagringskapacitet enligt definitionen i artikel 2.28 i förordning (EG) nr 715/2009.
18. *teknisk kapacitet*: teknisk kapacitet enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EG) nr 715/2009.
19. *fast kapacitet*: fast kapacitet enligt definitionen i artikel 2.16 i förordning (EG) nr 715/2009.
20. *avbrytbar kapacitet*: avbrytbar kapacitet enligt definitionen i artikel 2.13 i förordning (EG) nr 715/2009.
21. *LNG-anläggningskapacitet*: anläggningskapacitet för flytande naturgas enligt definitionen i artikel 2.24 i förordning (EG) nr 715/2009.
22. *LNG-anläggning*: LNG-anläggning enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 2009/73/EG.
23. *lagringsanläggning*: lagringsanläggning enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2009/73/EG.
24. *system*: system enligt definitionen i artikel 2.13 i direktiv 2009/73/EG.

25. *systemanvändare*: systemanvändare enligt definitionen i artikel 2.23 i direktiv 2009/73/EG.
26. *stöd tjänster*: stöd tjänster enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2009/73/EG.

Artikel 3

Ansvar för försörjningstryggheten för gas

1. Naturgasföretagen, medlemsstaterna, i synnerhet genom sina behöriga myndigheter, och kommissionen ska tillsammans ansvara för att trygga gasförsörjningen inom ramen för sina respektive verksamhets- och behörighetsområden.
2. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra vid genomförandet av denna förordning. Medlemsstaterna får tillåta att den behöriga myndigheten delegerar specifika uppgifter som anges i denna förordning till andra organ. När behöriga myndigheter delegerar uppgiften att tillkännage någon av de krisnivåer som avses i artikel 11.1, får de endast delegera detta till en offentlig myndighet eller till en systemansvarig för överföringsystemet eller en systemansvarig för distributionsystemet. Delegerade uppgifter ska utföras under överinseende av den behöriga myndigheten och anges närmare i den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen.
3. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål meddela kommissionen och offentliggöra den behöriga myndighetens namn och eventuella ändringar av detta.
4. När den behöriga myndigheten genomför de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska den fastställa de olika berörda aktörernas roller och deras ansvarsområden på ett sådant sätt att en strategi med tre nivåer säkerställs, vilket betyder att i första hand de berörda naturgasföretagen, elföretagen i förekommande fall och branschen, i andra hand medlemsstaterna på nationell eller regional nivå och i tredje hand unionen engageras.
5. Kommissionen ska samordna de behöriga myndigheternas verksamhet på regional nivå och unionsnivå enligt denna förordning, bland annat genom den grupp för samordning av gasförsörjningen eller i synnerhet i händelse av en kris på regional nivå eller unionsnivå enligt artikel 12.1 genom den krishanteringsgrupp som avses i artikel 12.4.
6. I händelse av en kris på regional nivå eller unionsnivå ska de systemansvariga för överföringsystemen samarbeta och utbyta information genom det regionala samordningssystemet för gas inrättat av Entro-G. Entro-G ska informera kommissionen och de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.
7. I enlighet med artikel 7.2 ska de viktigaste gränsöverskridande riskerna för unionens försörjningstrygghet för gas identifieras och mot bakgrund av detta ska riskgrupper inrättas. Riskgrupperna ska ligga till grund för förbättrat regionalt samarbete som ökar försörjningstryggheten för gas och ska göra det möjligt för alla berörda medlemsstater inom eller utanför riskgrupperna att komma överens om lämpliga och verkningfulla gränsöverskridande åtgärder längs med försörjningskorridorerna i kriser.

Förteckningen över sådana riskgrupper och deras sammansättning framgår av bilaga I. Sammansättningen av riskgrupperna ska inte förhindra andra typer av regionalt samarbete som främjar försörjningstryggheten.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 19 för att uppdatera sammansättningen av de riskgrupper som anges i bilaga I genom att ändra den bilagan för att återspegla utvecklingen av de främsta gränsöverskridande riskerna för försörjningstryggheten för gas i unionen och hur den påverkar medlemsstaterna, genom att beakta resultatet från unionsomfattande simulering av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur som utförts av Entro-G i enlighet med artikel 7.1. Innan uppdateringen genomförs ska kommissionen samråda med gruppen för samordning av gasförsörjningen i den sammansättning som anges i artikel 4.4 angående utkastet till uppdatering.

Artikel 4

Gruppen för samordning av gasförsörjningen

1. En grupp för samordning av gasförsörjningen ska inrättas i syfte att underlätta samordningen av åtgärderna för försörjningstryggheten för gas. Gruppen för samordning av gasförsörjningen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna, särskilt företrädare för deras behöriga myndigheter, samt Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (nedan kallad byrån), Entro-G och representativa organ inom den berörda industrin och för relevanta kunder. Kommissionen ska i samråd med medlemsstaterna besluta om gruppens för samordning av gasförsörjningen sammansättning och säkerställa att den är helt representativ. Kommissionen ska vara ordförande för gruppen för samordning av gasförsörjningen. Gruppen för samordning av gasförsörjningen ska själv anta sin arbetsordning.
2. Gruppen för samordning av gasförsörjningen ska höras och ska bistå kommissionen, särskilt i följande frågor:
 - a) Försörjningstryggheten för gas, när som helst och framför allt i händelse av en kris.
 - b) All information som är relevant för försörjningstryggheten för gas på nationell och regional nivå och unionsnivå.

- c) Bästa praxis och eventuella riktlinjer till alla berörda parter.
- d) Graden av försörjningstryggheten för gas, riktmärken och bedömningsmetoder.
- e) Scenarier på nationell och regional nivå och unionsnivå samt prövning av nivåer på beredskapen.
- f) Bedömning av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna, samstämmigheten mellan de olika planerna samt genomförandet av de åtgärder som anges i dessa.
- g) Samordning av åtgärder för hantering av en unionskris med de avtalslutande parterna i energigemenskapen och med andra tredjeländer.
- h) Bistånd till de medlemsstater som i första hand berörs.

3. Kommissionen ska regelbundet sammankalla gruppen för samordning av gasförsörjningen och ska dela med sig av den information som mottagits från de behöriga myndigheterna, samtidigt som den ska se till att kommersiellt känsliga uppgifter behandlas konfidentiellt.

4. Kommissionen får sammankalla gruppen för samordning av gasförsörjningen i en sammansättning som är begränsad till medlemsstaternas företrädare och i synnerhet deras behöriga myndigheters företrädare. Kommissionen ska sammankalla gruppen för samordning av gasförsörjningen med denna begränsade sammansättning om en eller flera av medlemsstaternas företrädare och i synnerhet deras behöriga myndigheters företrädare begär detta. I detta fall ska artikel 16.2 inte tillämpas.

Artikel 5

Infrastrukturnormer

1. Varje medlemsstat eller, när en medlemsstat så beslutar, dess behöriga myndighet ska säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas så att den tekniska kapaciteten hos den infrastruktur som återstår, beräknad i enlighet med $N - 1$ -formeln i punkt 2 i bilaga II, efter ett avbrott i den största enskilda gasinfrastrukturen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, kan tillgodose den totala efterfrågan på gas i det beräknade området under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, vilket statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år. Detta ska genomföras med beaktande av trender i gasförbrukningen, de långsiktiga konsekvenserna av energieffektivitetsåtgärder och utnyttjandegraden för den befintliga infrastrukturen.

Den skyldighet som fastställs i första stycket i denna punkt ska inte påverka ansvaret för de systemansvariga för överföringsystemen att göra motsvarande investeringar eller de skyldigheter som de systemansvariga för överföringsystemen har som föreskrivs i förordning (EG) nr 715/2009 och direktiv 2009/73/EG.

2. Skyldigheten att säkerställa att den återstående infrastrukturen har teknisk kapacitet att tillgodose den totala efterfrågan på gas enligt punkt 1 i denna artikel ska också anses vara uppfylld om den behöriga myndigheten i den förebyggande åtgärdsplanen kan visa att ett avbrott i gasförsörjningen i tillräcklig utsträckning i tid kan kompenseras genom lämpliga marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan. För detta ändamål ska $N - 1$ -formeln beräknas på det sätt som anges i punkt 4 i bilaga II.

3. Om det är lämpligt utifrån den riskbedömning som avses i artikel 7 får de behöriga myndigheterna i angränsande medlemsstater komma överens om att gemensamt fullgöra den skyldighet som fastställs i punkt 1 i den här artikeln. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i riskbedömningen redovisa en beräkning av $N - 1$ -formeln tillsammans med en förklaring i de regionala kapitlen av de förebyggande åtgärdsplanerna av hur den skyldigheten fullgörs genom de överenskomna arrangemangen. Punkt 5 i bilaga II ska tillämpas.

4. De systemansvariga för överföringsystemen ska se till att det finns ständig fysisk kapacitet för transport av gas i båda riktningarna (nedan kallad kapacitet för flöden i båda riktningarna) i alla sammanlänkningslinjer mellan medlemsstaterna, utom

- a) i fall av sammanlänkningslinjer till produktionsanläggningar, till LNG-anläggningar och till distributionsnät, eller
- b) om ett undantag från denna skyldighet har beviljats, efter ingående bedömning och efter samråd med andra medlemsstater och kommissionen i enlighet med bilaga III.

Bilaga III ska tillämpas på förfarandet för att möjliggöra eller öka kapaciteten för flöden i båda riktningarna i en sammanlänkning eller för att erhålla eller förlänga ett undantag från denna skyldighet. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över dessa undantag och hålla den uppdaterad.

5. Ett förslag om att möjliggöra eller öka kapaciteten för flöden i båda riktningarna eller en begäran om beviljande eller förlängning av ett undantag ska omfatta en kostnads-nyttoanalys utarbetad på grundval av metoden i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013^(*) och ska grundas på följande element, nämligen

- a) en bedömning av efterfrågan på marknaden,
 - b) prognoser för efterfrågan och utbud,
 - c) eventuell ekonomisk inverkan på befintlig infrastruktur,
 - d) en genomförbarhetsstudie,
 - e) kostnaderna för kapacitet för flöden i båda riktningarna inklusive en nödvändig förstärkning av överföringsystemet, och
 - f) fördelarna för försörjningstryggheten för gas med hänsyn till hur kapaciteten för flöden i båda riktningarna eventuellt skulle kunna bidra till att uppfylla de infrastrukturnormer som anges i denna artikel.
6. De nationella tillsynsmyndigheterna ska, i syfte att ge lämpliga incitament när de på ett transparent och detaljerat sätt fastställer eller godkänner tariffer eller metoder i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009 och artikel 41.3 i direktiv 2009/73/EG, ta hänsyn till de faktiska kostnaderna för att fullgöra den skyldighet som fastställs i punkt 1 i den här artikeln och kostnaderna för att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna.

7. Om marknaden inte efterfrågar investeringar för att möjliggöra eller öka kapaciteten för flöden i båda riktningarna, som dock bedöms vara nödvändiga för försörjningstryggheten för gas, och om de investeringarna medför kostnader i fler än en medlemsstat eller i en medlemsstat till förmån för en annan medlemsstat, ska de nationella tillsynsmyndigheterna i alla berörda medlemsstater fatta ett samordnat beslut om fördelningen av kostnaderna innan ett investeringsbeslut fattas. Kostnadsfördelningen ska göras med hänsyn till de principer som beskrivs och de faktorer som anges i artikel 12.4 i förordning (EU) nr 347/2013, i synnerhet i vilken proportionell utsträckning infrastrukturinvesteringarna för ökad försörjningstrygghet för gas i de berörda medlemsstaterna medför fördelar samt de investeringar i den berörda infrastrukturen som redan gjorts. Kostnadsfördelningen ska inte i onödan snedvrida konkurrensen och hindra att den inre marknaden fungerar effektivt och ska syfta till att undvika onödiga snedvridande effekter på marknaden.

8. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att all ny överföringsinfrastruktur bidrar till försörjningstryggheten för gas genom att ett väl sammanlänkat nät utvecklas, i förekommande fall även genom ett tillräckligt antal gränsöverskridande inmatnings- och uttagspunkter utifrån efterfrågan på marknaden och de identifierade riskerna.

Den behöriga myndigheten ska i riskbedömningen med ett integrerat perspektiv på gas- och elsystemen bedöma om det finns interna flaskhalsar och den nationella inmatningskapaciteten och infrastrukturen, särskilt överföringsnäten, kan anpassa de nationella och gränsöverskridande gasflödena till scenarier med avbrott i den största enskilda gasinfrastruktur på nationell nivå och den största enskilda gasinfrastruktur av gemensamt intresse för riskgruppen som identifierats vid riskbedömningen.

9. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel, och om inte annat följer av villkoren som fastställs i denna punkt, ska Luxemburg, Slovenien och Sverige inte vara bundna av, men eftersträva att fullgöra, skyldigheten i den punkten och samtidigt trygga gasförsörjningen till skyddade kunder i enlighet med artikel 6.

Undantaget ska tillämpas på Luxemburg förutsatt att landet

- a) har minst två sammanlänkningslinjer med andra medlemsstater,
- b) har minst två olika gasförsörjningskällor, och
- c) inte har några gaslagringsanläggningar på sitt territorium.

Undantaget ska tillämpas på Slovenien förutsatt att landet

- a) har minst två sammanlänkningslinjer med andra medlemsstater,
- b) har minst två olika gasförsörjningskällor, och
- c) inte har några gaslagringsanläggningar eller någon LNG-anläggning på sitt territorium.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUTL L 115, 25.4.2013, s. 39).

Undantaget ska tillämpas på Sverige förutsatt att landet

- a) inte har någon gastransit till andra medlemsstater på sitt territorium,
- b) har en årlig inrikes bruttogasförbrukning på mindre än 2 Mtoe, och
- c) mindre än 5 % av landets totala primära energiförbrukning kommer från gas.

Luxemburg, Slovenien och Sverige ska informera kommissionen om alla eventuella förändringar som inverkar på de förhållanden som fastställs i denna punkt. Det undantag som avses i denna punkt ska upphöra att gälla om minst ett av dessa villkor inte längre uppfylls.

Som en del av den nationella riskbedömning som genomförs enligt artikel 7.3 ska Luxemburg, Slovenien och Sverige lämna uppgifter om situationen avseende de villkor som anges i denna punkt och utsläktena för fullgörande av skyldigheten enligt punkt 1 i den här artikeln, med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna av att uppfylla infrastrukturnormerna, gasmarknadens utveckling och gasinfrastrukturprojekt i riskgruppen. På grundval av informationen i den nationella riskbedömningen och om de respektive villkor som fastställs i denna punkt fortfarande uppfylls kan kommissionen besluta att undantaget får fortsätta att gälla under ytterligare fyra år. Om ett positivt beslut fattas ska förslaget i detta stycke upprepas efter fyra år.

Artikel 6

Försörjningsnormer för gas

1. Den behöriga myndigheten ska kräva att naturgasföretag, som den identifierar, vidtar åtgärder för att säkerställa gasförsörjning till medlemsstatens skyddade kunder i vart och ett av följande fall:

- a) Vid extrema temperaturer under en sjudagsperiod som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.
- b) Under en period på 30 dagar med exceptionellt hög efterfrågan på gas som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.
- c) Under 30 dagar i händelse av ett avbrott i den största enskilda gasinfrastrukturen under genomsnittliga vinterförhållanden.

Senast den 2 februari 2018 ska varje medlemsstat meddela till kommissionen sin definition av skyddade kunder, de skyddade kundernas årliga gasförbrukningsvolym och hur stor andel dessa förbrukningsvolym utgör av den totala årliga slutliga gasförbrukningen i den medlemsstaten. Om en medlemsstat i sin definition av skyddade kunder inbegriper de kategorier som avses i artikel 2.5 a eller b ska den precisera de gasförbrukningsvolym som motsvarar kunder som hör till dessa kategorier och den andel som var och en av dessa grupper av kunder utgör i förhållande till den totala årliga slutliga gasförbrukningen.

Den behöriga myndigheten ska identifiera de naturgasföretag som avses i första stycket i denna punkt och ange dem i planen för förebyggande åtgärder.

Eventuella nya icke-marknadsbaserade åtgärder som planeras för att säkerställa försörjningsnormerna för gas ska följa det förfarande som fastställs i artikel 9.4–9.9.

Medlemsstaterna får fullgöra skyldigheten i första stycket genom att tillämpa energieffektivitetsåtgärder eller genom att ersätta gas med en annan energikälla, bland annat förnybara energikällor, i den mån samma skyddsnivå uppnås.

2. All eventuell utökning av försörjningsnormer för gas med en längre varaktighet än den period på 30 dagar som avses i punkterna 1 b och c eller eventuella ytterligare skyldigheter som införts av gasförsörjningstrygghetskäl ska grundas på riskbedömningen, ska anges i den förebyggande åtgärdsplanen och ska

- a) vara förenliga med artikel 8.1,
- b) inte inverka negativt på någon annan medlemsstats möjlighet att trygga gasförsörjningen till sina skyddade kunder i enlighet med denna artikel i händelse av en kris på nationell eller regional nivå eller unionsnivå, och
- c) vara förenliga med artikel 12.5 i händelse av en kris på regional nivå eller unionsnivå.

Kommissionen får kräva en motivering som visar varför eventuella åtgärder som avses i första stycket är förenliga med de villkor som fastställs i det stycket. En sådan motivering ska offentliggöras av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som inför åtgärden.

Varje ny icke-marknadsbaserad åtgärd enligt första stycket i denna punkt som antas den ... eller efter den 1 november 2017 ska följa det förfarande som fastställs i artikel 9.4–9.9.

3. Efter utgången av de tidsperioder som fastställts av den behöriga myndigheten i enlighet med punkterna 1 och 2 eller vid strängare förhållanden än de som fastställs i punkt 1 ska den behöriga myndigheten och naturgasföretagen bemöda sig om att i största möjliga utsträckning upprätthålla gasförsörjningen, i synnerhet till skyddade kunder.
4. De skyldigheter som läggs naturgasföretag för att uppfylla försörjningsnormerna för gas enligt denna artikel ska vara icke-diskriminerande och får inte leda till en orimlig börda för dessa företag.
5. Naturgasföretag ska ha rätt att fullgöra sina skyldigheter enligt denna artikel på regional nivå eller unionsnivå, i förekommande fall. De behöriga myndigheterna får inte kräva att försörjningsnormerna för gas i denna artikel uppfylls på grundval av infrastruktur som är lokaliserad enbart inom deras territorium.
6. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att förutsättningar skapas för försörjning till skyddade kunder utan att detta hindrar den inre energimarknadens funktion, och till ett pris som respekterar leveransernas marknadsvärde.

Artikel 7

Riskbedömning

1. Entso-G ska senast den 1 november 2017 göra en unionsomfattande simulering av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur. Simuleringen ska inbegripa identifiering och bedömning av försörjningskorridorer i kriter och även identifiera vilka medlemsstater som kan hantera identifierade risker, inklusive med hänry till LNG. Scenarierna med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur och metoderna för simuleringen ska fastställas av Entso-G i samarbete med gruppen för samordning av gasförsörjningen. Entso-G ska säkerställa en lämplig nivå av öppenhet och tillgång till de modellantaganden som använts vid dessa scenarier. Den unionsomfattande simuleringen av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur ska upprepas vart fjärde år, om inte omständigheterna kräver att uppdateringar genomförs oftare.

2. De behöriga myndigheterna inom varje riskgrupp som förtecknas i bilaga I ska göra en gemensam bedömning på riskgrupp-nivå (nedan kallad *gemensam riskbedömning*) av alla relevanta riskfaktorer, till exempel naturkatastrofer och tekniska, kommersiella, sociala, politiska och andra risker som skulle kunna leda till att de viktigaste gränsöverkridande risker för försörjningstryggheten för gas som riskgruppen skapades för förverkligas. De behöriga myndigheterna ska beakta resultaten av de simuleringar som avses i punkt 1 i denna artikel vid utarbetandet av riskbedömningar, förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner.

De behöriga myndigheterna i varje riskgrupp ska komma överens om en samarbetsmekanism för att genomföra den gemensamma riskbedömningen och rapportera om den till gruppen för samordning av gasförsörjningen elva månader innan tidsfristen för anmälan av den gemensamma riskbedömningen och dess uppdateringar löper ut. På begäran av en behörig myndighet kan kommissionen ha stödjande roll vid utarbetandet av den gemensamma riskbedömningen, framför allt när det gäller inrättandet av samarbetsmekanismen. Om de behöriga myndigheterna i en riskgrupp inte kommer överens om en samarbetsmekanism, ska kommissionen efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna föreslå en samarbetsmekanism för denna riskgrupp. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om en samarbetsmekanism för den riskgruppen och ska då i största möjliga utsträckning beakta kommissionens förslag.

Tio månader innan tidsfristen för anmälan av den gemensamma riskbedömningen eller dess uppdateringar löper ut, ska varje behörig myndighet utbyta och uppdatera inom den överenskomna samarbetsmekanismen alla nationella uppgifter som är nödvändiga för utarbetandet av den gemensamma riskbedömningen, framför allt för tillämpning av de olika scenarier som avses i punkt 4 c.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska göra en nationell riskbedömning (nedan kallad *nationell riskbedömning*) av alla relevanta risker som påverkar försörjningstryggheten för gas. En sådan bedömning ska vara fullt förenlig med antaganden och resultat från den eller de gemensamma riskbedömningarna.

4. De riskbedömningar som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska utföras på följande sätt i tillämpliga fall:

- a) Genom att använda de normer som anges i artiklarna 5 och 6. Riskbedömningen ska beskriva beräkningen av $N - 1$ -formeln på nationell nivå och där så är lämpligt omfatta en beräkning av $N - 1$ -formeln på regional nivå. Riskbedömningen ska också inbegripa de antaganden som använts, inklusive när så är lämpligt antagandena för beräkning av $N - 1$ -formeln på regional nivå, och de uppgifter som krävs för en sådan beräkning. Beräkningen av $N - 1$ -formeln på nationell nivå ska åtföljas av en simulering av ett avbrott i den största enskilda gasinfrastrukturen med hjälp av hydrauliska modeller för det nationella territoriet samt en beräkning av $N - 1$ -formeln med beaktande av en lagrad gasmängd på 30 % respektive 100 % av den högsta arbetsvolymen.

- b) Genom att beakta alla relevanta nationella och gränsöverskridande omständigheter, särskilt marknadsstorlek, nätkonfiguration, faktiska flöden, inklusive utflöden från de berörda medlemsstaterna, möjligheten till fysiska flöden av gas i båda riktningarna, inklusive det eventuella behovet av därav följande förstärkning av överföringsystemet, förekomsten av produktion och lagring, gasens betydelse i energimixen, särskilt i förhållande till fjärrvärme- och elproduktion och för industriverksamheter, samt hänsynstaganden rörande säkerhet och gaskvalitet.
- c) Genom att tillämpa olika scenarier med exceptionellt stor efterfrågan på gas och avbrott i gasförsörjningen, med beaktande av historik, sannolikhet, årtid, frekvens och varaktighet för deras förekomst och en bedömning av deras sannolika konsekvenser, till exempel
- i) avbrott i den infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten för gas, särskilt överföringsinfrastruktur, lager eller LNG-terminaler, inbegripet den största gasinfrastruktur som identifierats för beräkningen av $N - 1$ -formeln,
 - ii) avbrott i försörjningen från leverantörer i tredjeländer samt, i förekommande fall, geopolitiska risker.
- d) Genom att kartlägga riskernas växelverkan och samband mellan medlemsstaterna i riskgruppen och med andra medlemsstater eller andra riskgrupper, när så är lämpligt, inbegripet, vad gäller sammanlänknings-, gränsöverskridande fördröjning, gränsöverskridande tillträde till lagringsanläggningar och kapacitet för flöden i båda riktningarna.
- e) Genom att ta hänsyn till de risker som är förenade med kontroll över infrastruktur som är relevant för att trygga gasförsörjningen i den mån de bland annat kan innefatta en risk för underinvesteringar, för undergrävande av diversifieringen, för felaktig användning av befintlig infrastruktur eller för överträdelser av unionsrätten.
- f) Genom att ta hänsyn till den maximala sammanlänkningskapaciteten vid varje inmatningspunkt och uttagspunkt vid gränserna samt olika lagerfyllnadsnivåer.

5. De gemensamma och nationella riskbedömningarna ska utarbetas i enlighet med relevant mall i bilaga IV eller V. Vid behov kan medlemsstaterna inkludera ytterligare information. Kommissionen ska ges befogenhet att, efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen, anta delegerade akter i enlighet med artikel 19 med avseende på ändringar av mallarna i bilagorna IV och V i syfte att återspegla erfarenheterna från tillämpningen av denna förordning, samtidigt som medlemsstaternas administrativa börda minskas.

6. Naturgasföretag, industriella gaskunder, de relevanta organisationer som företräder hushållskundernas och de industriella gaskundernas intressen liksom medlemsstaterna och, när de inte är de behöriga myndigheterna, de nationella tillsynsmyndigheterna, ska samarbeta med de behöriga myndigheterna och på begäran tillhandahålla dem all information som krävs för gemensamma och nationella riskbedömningar.

7. När den första gemensamma riskbedömningen har godkänts av alla medlemsstaterna i riskgruppen ska den och de nationella riskbedömningarna anmälas till kommissionen senast den 1 oktober 2018. Riskbedömningarna ska uppdateras vart fjärde år därefter, såvida inte omständigheterna kräver att det sker oftare. Riskbedömningarna ska beakta de framsteg som gjorts i fråga om nödvändiga investeringar för att uppfylla de infrastrukturnormer som fastställs i artikel 5 samt de landspecifika svårigheterna i samband med tillämpningen av nya alternativa lösningar. De ska också bygga på de erfarenheter som förvärvat genom den simulering av krisplanerna som avses i artikel 10.3.

Artikel 8

Upprättande av förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner

1. De åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas som anges i en förebyggande åtgärdsplan och krisplan ska vara tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara, och ska inte i onödan snedvrida konkurrensen eller hindra att den inre gasmarknaden fungerar effektivt och inte heller äventyra försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller i unionen.

2. Varje medlemsstats behöriga myndighet ska, efter samråd med naturgasföretagen, de relevanta organisationer som företräder hushållskundernas och de industriella gaskundernas intressen, inklusive elproducenter, systemansvariga för överföringsystemen för el och, när den inte är den behöriga myndigheten, den nationella tillsynsmyndigheten, fastställa följande:

- a) En förebyggande åtgärdsplan som innehåller de åtgärder som krävs för att undanröja eller minska de risker som identifierats, inklusive effekterna av energieffektivitetsåtgärder och åtgärder på efterfrågesidan, i de gemensamma och nationella riskbedömningarna och i enlighet med artikel 9.
- b) En krisplan som innehåller de åtgärder som ska vidtas för att undanröja eller mildra konsekvenserna av ett avbrott i gasförsörjningen i enlighet med artikel 10.

3. Den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen ska innehålla ett eller flera regionala kapitel om en medlemsstat tillhör olika riskgrupper enligt bilaga I.

De regionala kapitlen ska utarbetas gemensamt av alla medlemsstater i riskgruppen innan de införlivas i respektive nationella planer. Kommissionen ska agera som medlare för att möjliggöra att de regionala kapitlen tillsammans förbättrar försörjningstryggheten för gas i unionen och inte ger upphov till några motsättningar och undanröjer alla hinder för samarbete.

De regionala kapitlen ska innehålla lämpliga och verkningfulla gränsöverskridande åtgärder, inklusive med avseende på LNG, om inte annat följer av överenskommelser mellan medlemsstater från samma eller olika riskgrupper som genomför åtgärderna och som påverkas av åtgärden mot bakgrund av den simulering som avses i artikel 7.1 och den gemensamma riskbedömningen.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen om framstegen med utarbetandet och antagandet av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna, i synnerhet de regionala kapitlen. De behöriga myndigheterna ska framför allt komma överens om en samarbetsmekanism för utarbetande av den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen, inklusive utbytet av utkast till planer. De ska rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen om en sådan överenskommen samarbetsmekanism 16 månader innan tidsfristen för överenskommelse och uppdatering av dessa planer löper ut.

Kommissionen kan ha en stödjande roll vid utarbetandet av den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen, särskilt vad gäller inrättandet av samarbetsmekanismen. Om de behöriga myndigheterna i en riskgrupp inte kommer överens om en samarbetsmekanism, ska kommissionen förelä en samarbetsmekanism för den riskgruppen. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om en samarbetsmekanism för den riskgruppen och ska då beakta kommissionens förslag. De behöriga myndigheterna ska säkerställa regelbunden kontroll av genomförandet av den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen.

5. Den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen ska utarbetas i enlighet med mallarna i bilagorna VI och VII. Kommissionen ges befogenhet att, efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen, anta delegerade akter i enlighet med artikel 19 med avseende på ändring av mallarna i bilagorna VI och VII i syfte att återspegla erfarenheterna från tillämpningen av denna förordning, samtidigt som medlemsstaternas administrativa börda minskas.

6. De behöriga myndigheterna i angränsande medlemsstater ska vid lämplig tidpunkt samråda med varandra för att säkerställa överensstämmelse mellan deras förebyggande åtgärdsplaner och deras krisplaner.

De behöriga myndigheterna ska inom varje riskgrupp utbyta utkast till förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner med förslag till samarbete senast fem månader innan tidsfristen för inlämning av planerna löper ut.

Alla medlemsstaterna i riskgruppen ska komma överens om de slutliga versionerna av de regionala kapitel som avses i punkt 3. De förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna ska även innehålla de nationella åtgärder som krävs för att genomföra och verkställa de gränsöverskridande åtgärderna i de regionala kapitlen.

7. De förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna ska offentliggöras och anmälas till kommissionen senast den 1 mars 2019. Kommissionen ska underrätta gruppen för samordning av gasförsörjningen om anmälan av planerna och offentliggöra dem på kommissionens webbplats.

Inom fyra månader från de behöriga myndigheternas anmälan ska kommissionen bedöma planerna med beaktande av de synpunkter som framförts inom gruppen för samordning av gasförsörjningen.

8. Kommissionen ska avge ett yttrande till den behöriga myndigheten med en rekommendation om att se över en förebyggande åtgärdsplan eller krisplan, om ett eller flera villkor är uppfyllda, nämligen att

- a) den inte är tillräckligt effektiv för att minska de risker som identifierats i riskbedömningen,
- b) den är oförenlig med de riskscenarier som bedömts eller med planerna i en annan medlemsstat eller riskgrupp,
- c) den inte är förenlig med det krav som fastställs i punkt 1 för att inte i onödan snedvräda konkurrensen eller hindra att den inre gasmarknaden fungerar effektivt,
- d) den inte följer bestämmelserna i denna förordning eller andra bestämmelser i unionsrätten.

9. Den berörda behöriga myndigheten ska inom tre månader från tillkännagivandet av kommissionens yttrande enligt punkt 8 anmäla den ändrade förebyggande åtgärdsplanen eller krisplanen till kommissionen, eller informera kommissionen om skälen till att motsätta sig rekommendationerna.

Vid oenighet rörande de delar som avses i punkt 8 får kommissionen inom fyra månader efter den behöriga myndighetens svar dra tillbaka sin begäran eller sammankalla den behöriga myndigheten och, om kommissionen anser det nödvändigt, gruppen för samordning av gasförsörjningen i syfte att diskutera frågan. Kommissionen ska ange en detaljerad motivering till sin begäran om att den förebyggande åtgärdsplanen eller krisplanen ska ändras. Den berörda behöriga myndigheten ska fullt ut beakta kommissionens detaljerade motivering.

I tillämpliga fall ska den berörda behöriga myndigheten utan dröjsmål ändra och offentliggöra den ändrade förebyggande åtgärdsplanen eller krisplanen.

Om den berörda behöriga myndighetens slutliga ståndpunkt avviker från kommissionens detaljerade motivering, ska den behöriga myndigheten tillsammans med sin ståndpunkt och kommissionens detaljerade motivering tillhandahålla och offentliggöra skälen bakom sin ståndpunkt inom två månader efter mottagandet av kommissionens detaljerade motivering.

10. För icke-marknadsbaserade åtgärder som antagits den 1 november 2017 eller efter den 1 november 2017 ska förfarandet i artikel 9.4, 9.6, 9.8 och 9.9 tillämpas.

11. Kommerciellt känsliga uppgifter ska hållas konfidentiella.

12. Förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som har utarbetats i enlighet med förordning (EU) nr 994/2010, och uppdaterats i enlighet med den förordningen, ska fortsätta att gälla till de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som avses i punkt 1 i denna artikel har upprättats för första gången.

Artikel 9

Innehållet i förebyggande åtgärdsplaner

1. Den förebyggande åtgärdsplanen ska innehålla följande:
 - a) Resultaten av riskbedömningen och en sammanfattning av de scenarier som avses i artikel 7.4 c.
 - b) Definitionen av skyddade kunder och den information som beskrivs i artikel 6.1 andra stycket.
 - c) De åtgärder, de volymer och den kapacitet som krävs för att uppfylla infrastruktur- och försörjningsnormerna för gas enligt artiklarna 5 och 6, inbegripet i förekommande fall i vilken mån åtgärder på efterfrågesidan i tillräcklig utsträckning i tid kan kompensera för ett sådant avbrott i gasförsörjningen som avses i artikel 5.2, identifiering av den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse om artikel 5.3 tillämpas, de nödvändiga gasvolymer per kategori av skyddade kunder och per scenario som avses i artikel 6.1 samt alla eventuella utökningar av försörjningsnormerna för gas, inbegripet varje motivering som visar uppfyllandet av villkoren som fastställs i artikel 6.2 och en beskrivning av en mekanism för att tillfälligt sänka eventuellt utökade försörjningsnormer för gas eller ytterligare skyldigheter i enlighet med artikel 11.3.
 - d) De skyldigheter som åligger naturgasföretag, elföretag i förekommande fall och andra relevanta organ och som sannolikt har en inverkan på försörjningstryggheten för gas, till exempel skyldigheter som avser en säker drift av gasnyttan.
 - e) Övriga förebyggande åtgärder som är utformade för att hantera de risker som identifierats i riskbedömningen, till exempel de som avser behovet av att stärka sammanlänkningarna mellan medlemsstater som gränsar till varandra, ytterligare förbättra energieffektiviteten och minska efterfrågan på gas och möjligheten att vid behov diversifiera försörjningsvägarna och försörjningskällorna för gas och den regionala användningen av befintlig lagrings- och LNG-kapacitet i syfte att i största möjliga utsträckning upprätthålla gasförsörjningen till samtliga kunder.
 - f) Uppgifter om de ekonomiska effekterna, ändamålsenligheten och effektiviteten hos de åtgärder som ingår i planen, inbegripet de skyldigheter som avses i led k.
 - g) En beskrivning av hur de åtgärder som ingår i planen påverkar den inre energimarknadens och de nationella marknadernas funktionsätt, inbegripet de skyldigheter som avses i led k.
 - h) En beskrivning av åtgärdernas inverkan på miljön och kunderna.
 - i) De mekanismer som ska användas för samarbete med andra medlemsstater, inbegripet mekanismerna för utarbetande och genomförande av förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner.

j) Uppgifter om befintliga och framtida sammanlänknings- och infrastruktur, inbegripet de som ger tillgång till den inre marknaden, gränsöverskridande flöden, gränsöverskridande tillträde till lagringsanläggningar och LNG-anläggningar samt kapaciteten för flöden i båda riktningarna, särskilt i en kris.

k) Information om alla skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster med avseende på försörjningstryggheten för gas.

Viktig information som avser första stycket leden a, c och d som, om den avslöjas, kan hota försörjningstryggheten för gas kan utelämnas.

2. Den förebyggande åtgärdsplanen, i synnerhet åtgärdena för uppfyllande av infrastrukturnormerna enligt artikel 5, ska beakta den unionsomfattande tiolåriga nätutvecklingsplan som utarbetat av Entso-G i enlighet med artikel 8.10 i förordning (EG) nr 715/2009.

3. Den förebyggande åtgärdsplanen ska i första hand bygga på marknadsbaserade åtgärder och får inte medföra en orimlig börda för naturgasföretagen eller inverka negativt på den inre gasmarknadens funktionsätt.

4. Medlemsstaterna och särskilt deras behöriga myndigheter ska säkerställa att alla förebyggande icke-marknadsbaserade åtgärder, såsom de som avses i bilaga VIII, som har antagits den 1 november 2017 eller efter den 1 november 2017, oavsett om de ingår i den förebyggande åtgärdsplanen eller har antagits i efterhand, överensstämmer med de kriterier som fastställs i artikel 6.2 första stycket.

5. Den behöriga myndigheten ska offentliggöra sådana åtgärder som avses i punkt 4 och som ännu inte har inkluderats i den förebyggande åtgärdsplanen och ska till kommissionen anmäla beskrivningen av sådana åtgärder och deras inverkan på den nationella gasmarknaden samt, såvitt det är möjligt, på andra medlemsstaters gasmarknader.

6. Om kommissionen ifrågasätter att en åtgärd som avses i punkt 4 i denna artikel överensstämmer med de kriterier som fastställs i artikel 6.2 första stycket, ska kommissionen anmoda den berörda medlemsstaten att anmäla en konsekvensbedömning.

7. En konsekvensbedömning enligt punkt 6 ska omfatta minst följande:

a) Den potentiella inverkan på den nationella gasmarknadens utveckling och på konkurrensen på nationell nivå.

b) Den potentiella inverkan på den inre gasmarknaden.

c) Den potentiella inverkan på försörjningstryggheten för gas i angränsande medlemsstater, särskilt vad gäller sådana åtgärder som kan minska likviditeten på regionala marknader eller begränsa flödena till angränsande medlemsstater.

d) Kostnaderna och nyttan i jämförelse med alternativa marknadsbaserade åtgärder.

e) En bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten i förhållande till möjliga marknadsbaserade åtgärder.

f) En bedömning av huruvida åtgärden säkerställer lika möjligheter för alla marknadsaktörer.

g) En utfärdsningsstrategi, den planerade åtgärdens förväntade varaktighet och en lämplig tidsplan för överryn.

Den analys som avses i leden a och b ska genomföras av den nationella tillsynsmyndigheten. Konsekvensbedömningen ska offentliggöras av den behöriga myndigheten och anmälas till kommissionen.

8. Om kommissionen, mot bakgrund av konsekvensbedömningen, anser att åtgärden sannolikt kommer att äventyra försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller unionen ska den fatta beslut inom fyra månader från anmälan av konsekvensbedömningen och i den utsträckning som krävs begära att åtgärden ändras eller återkallas.

Den antagna åtgärden ska träda i kraft först när den har godkänts av kommissionen eller har ändrats i enlighet med kommissionens beslut.

Fyråmnadersperioden ska börja löpa dagen efter det att en fullständig anmälan har mottagits. Fyråmnadersperioden får förlängas om såväl kommissionen som den behöriga myndigheten samtycker till detta.

9. Om kommissionen, mot bakgrund av konsekvensbedömningen, anser att åtgärden inte överensstämmer med kriterierna i artikel 6.2 första stycket, kan den avge ett yttrande inom fyra månader från anmälan om konsekvensbedömningen. Förfarandet enligt artikel 8.8 och 8.9 ska tillämpas.

Fyråmnadersperioden ska börja löpa dagen efter det att en fullständig anmälan har mottagits. Fyråmnadersperioden får förlängas om såväl kommissionen som den behöriga myndigheten samtycker till detta.

10. Artikel 8.9 ska tillämpas på alla åtgärder som omfattas av punkterna 6–9 i den här artikeln.

11. Den förebyggande åtgärdsplanen ska uppdateras vart fjärde år efter den 1 mars 2019, eller oftare om omständigheterna kräver det eller kommissionen begär det. Den uppdaterade planen ska avspegla den uppdaterade riskbedömningen och resultaten av de tester som genomförts i enlighet med artikel 10.3. Artikel 8 ska tillämpas på den uppdaterade planen.

Artikel 10

Innehållet i krisplanen

1. Krisplanen ska

- a) bygga på de krisnivåer som avses i artikel 11.1,
- b) fastställa roller och ansvarsområden för naturgasföretag, systemansvariga för elöverföringssystemet, om så är tillämpligt, och industriella gaskunder, däribland relevanta elproducenter, med hänsyn till den olika omfattning i vilken de påverkas av avbrott i gasförsörjningen, samt deras samverkan med de behöriga myndigheterna och i förekommande fall med de nationella tillsynsmyndigheterna på var och en av de krisnivåer som avses i artikel 11.1,
- c) definiera roller och ansvarsområden för de behöriga myndigheterna och övriga organ till vilka uppgifter har delegerats i enlighet med artikel 3.2 på var och en av de krisnivåer som avses i artikel 11.1,
- d) säkerställa att naturgasföretag och industriella gaskunder, däribland relevanta elproducenter, ges tillräckliga möjligheter att reagera på de krisnivåer som avses i artikel 11.1,
- e) om tillämpligt fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att mildra de möjliga följderna av ett avbrott i gasförsörjningen för fjärrvärme och försörjningen av el som framställts av gas, däribland genom en integrerad syn på energisystemsverksamheter för både el och gas där det är relevant,
- f) fastställa detaljerade förfaranden och åtgärder för de krisnivåer som avses i artikel 11.1, inklusive motsvarande scheman för informationsflöden,
- g) utse en krisledare och definiera dennes roll,
- h) identifiera hur marknadsbaserade åtgärder bidrar till hanteringen av situationen på beredskapsnivå och mildrandet av situationen på krisnivå,
- i) identifiera bidraget från de icke-marknadsbaserade åtgärder som planeras eller ska genomföras för krisnivå och bedöma i vilken utsträckning sådana icke-marknadsbaserade åtgärder krävs för att hantera en kris; effekterna av de icke-marknadsbaserade åtgärderna ska bedömas, och förfaranden för deras genomförande ska fastställas; icke-marknadsbaserade åtgärder ska endast användas när enbart marknadsbaserade mekanismer inte längre kan säkerställa försörjningen, i synnerhet till skyddade kunder eller vid tillämpning av artikel 13,
- j) beskriva mekanismerna för samarbete med andra medlemsstater för de krisnivåer som avses i artikel 11.1 samt överenskomelser om informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna,
- k) specificera rapporteringskraven för naturgasföretag och i förekommande fall elföretag på beredskaps- och krisnivåerna,
- l) beskriva de tekniska eller rättsliga arrangemangen för att förhindra otillbörlig gasförbrukning hos kunder som är anslutna till ett distributions- eller överföringsnät men inte är skyddade kunder,
- m) beskriva de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang för tillämpning av de solidaritetskyldigheter som föreskrivs i artikel 13,
- n) göra en uppskattning av de gasvolymer som kan förbrukas av solidaritetskyddade kunder, vilken åtminstone omfattar de fall som beskrivs i artikel 6.1,
- o) upprätta en förteckning över i förväg fastställda åtgärder för att göra gas tillgänglig i händelse av en kris, inklusive kommersiella avtal mellan de parter som är inblandade i sådana åtgärder och eventuella kompensationsmekanismer för naturgasföretag, med vederbörlig hänsyn till känsliga uppgifters konfidentialitet, varvid sådana åtgärder får omfatta gränsöverskridande avtal mellan medlemsstater och/eller naturgasföretag.

För att förhindra otillbörlig gasförbrukning i en kris som avses i första stycket led 1, eller vid tillämpning av de åtgärder som avses i artiklarna 11.3 och 13, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten informera icke-skyddade kunder om att det krävs att de avbryter eller minskar sin gasförbrukning utan att detta leder till tekniskt osäkra situationer.

2. Krisplanen ska uppdateras vart fjärde år efter den 1 mars 2019, eller oftare om omständigheterna kräver det eller kommissionen begär det. Den uppdaterade planen ska avvägja den uppdaterade riskbedömningen och resultaten av de tester som genomförts i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Artikel 8.4–8.11 ska tillämpas på den uppdaterade planen.

3. De åtgärder och förfaranden som anges i krisplanen ska testas minst en gång mellan de uppdateringar av krisplanen vart fjärde år som avses i punkt 2. För att testa krisplanen ska den behöriga myndigheten simulera scenarier med hög och medelhög inverkan och insatser i realtid i enlighet med den krisplanen. Den behöriga myndigheten ska lägga fram resultaten av dessa tester för gruppen för samordning av gasförsörjningen.

4. Krisplanen ska säkerställa att gränsöverskridande tillträde till infrastruktur i enlighet med förordning (EG) nr 715/2009 upprätthålls i den utsträckning som det är tekniskt och säkerhetsmässigt möjligt i en kris, och den ska inte medföra någon åtgärd som otillbörligt begränsar gasflödet över gränserna.

Artikel 11

Tillkännagivande av en kris

1. Det ska finnas följande tre krisnivåer:

- Nivå för tidig varning (nedan kallad *tidig varning*): När det finns konkret, seriös och tillförlitlig information om att det kan ske en händelse som sannolikt kommer att resultera i en avsevärd försämring av försörjningssituationen för gas och sannolikt kommer att leda till att beredskaps- eller krisnivån aktiveras, varvid nivån för tidig varning får aktiveras genom en mekanism för tidig varning.
- Beredskapsnivå (nedan kallad *beredskap*): När det uppstår ett avbrott i gasförsörjningen eller en exceptionellt hög efterfrågan på gas som resulterar i en avsevärd försämring av försörjningssituationen för gas, men marknaden fortfarande kan hantera avbrottet eller efterfrågan utan att icke-marknadsbaserade åtgärder behöver tillgripas.
- Krisnivå (nedan kallad *kris*): När det finns en exceptionellt hög efterfrågan på gas, ett allvarigt avbrott i gasförsörjningen eller någon annan avsevärd försämring av försörjningssituationen för gas, och alla relevanta marknadsbaserade åtgärder har genomförts men gasförsörjningen inte räcker till för att tillgodose den återstående efterfrågan på gas, så att icke-marknadsbaserade åtgärder dessutom måste vidtas för att i synnerhet trygga gasförsörjningen till skyddade kunder i enlighet med artikel 6.

2. När den behöriga myndigheten tillkännager någon en av de krisnivåer som avses i punkt 1, ska den omedelbart underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater med vilka den behöriga myndighetens medlemsstat är direkt sammanlänkad och försä om med all nödvändig information, särskilt uppgifter om vilka åtgärder som den avser att vidta. Vid en kris som kan leda till en begäran om bistånd från unionen och dess medlemsstater ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten utan dröjsmål underrätta kommissionens centrum för samordning av katastrofberedskap.

3. Om en medlemsstat har tillkännagett en kris och har angett att det krävs gränsöverskridande åtgärder ska en eventuell utökad försörjningsnorm för gas eller ytterligare skyldigheter enligt artikel 6.2 som läggs naturgasföretag i andra medlemsstater som tillhör samma riskgrupp tillfälligt begränsas till den nivå som fastställs i artikel 6.1.

De skyldigheter som fastställs i första stycket i denna punkt ska omedelbart upphöra att gälla när den behöriga myndigheten tillkännager att krisen är över eller kommissionen i enlighet med punkt 3 första stycket konstaterar att tillkännagivandet av en kris inte längre är motiverat.

4. När den behöriga myndigheten tillkännager en kris, ska den vidta de i förväg fastställda åtgärder som anges i krisplanen och omedelbart underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i riskgruppen samt de behöriga myndigheterna i de medlemsstater med vilka den behöriga myndighetens medlemsstat är direkt sammanlänkad om i synnerhet de åtgärder som den avser att vidta. I vederbörligen motiverade undantagsfall får den behöriga myndigheten vidta åtgärder som avviker från krisplanen. Den behöriga myndigheten ska omedelbart underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i sin riskgrupp enligt förteckningen i bilaga I samt de behöriga myndigheterna i de medlemsstater med vilka den behöriga myndighetens medlemsstat är direkt sammanlänkad om sådana åtgärder och lämna en motivering till avvikelserna.

5. Den systemansvarige för överföringsystemet ska säkerställa att när en kris tillkännages i en angränsande medlemsstat, har kapacitet vid sammanlänkningspunkter till den medlemsstaten, oavsett om den är fast eller avbrytbar och om den har bokats före eller under krisen, prioritet framför konkurrerande kapacitet vid uttagspunkter till lagringsanläggningar. Systemansvarig för den prioriterade kapaciteten ska omgående betala skälig ersättning till systemansvarig för den fasta kapaciteten för den ekonomiska förlust som uppstått till följd av prioriteringen, inklusive en proportionell ersättning för kostnaden för den fasta kapacitet som avbryts. Processen för att fastställa och betala ut ersättningen ska inte påverka genomförandet av prioriteringsregeln.

6. Medlemsstaterna och särskilt de behöriga myndigheterna ska säkerställa att

- a) inga åtgärder vidtas som otillbörligt begränsar gasflödet på den inre marknaden vid någon tidpunkt,
- b) inga åtgärder vidtas som sannolikt utgör ett allvarligt hot mot gasförsörjningen i en annan medlemsstat, samt
- c) gränsöverskridande tillträde till infrastruktur i enlighet med förordning (EG) nr 715/2009 upprätthålls i den utsträckning som det är tekniskt och säkerhetsmässigt möjligt i enlighet med krisplanen.

7. I en kris och på goda grunder kan en medlemsstat på begäran av berörd systemansvarig för el- eller gasöverföringsystemet besluta att prioritera gasförsörjningen till vissa viktiga gaseldade kraftverk framför gasförsörjningen till vissa kategorier av skyddade kunder, om bristande gasförsörjning till sådana viktiga gaseldade kraftverk

- a) skulle kunna leda till allvarliga problem för elsystemets funktionsätt, eller
- b) skulle hindra produktionen och/eller transporten av gas.

Medlemsstaterna ska basera sådana åtgärder på riskbedömningen.

Viktiga gaseldade kraftverk som avses i första stycket ska tydligt identifieras tillsammans med de möjliga gasvolymerna som skulle beröras av en sådan åtgärd och inkluderas i de regionala kapitlen i de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna. Identifieringen av dem ska genomföras i nära samarbete med systemansvariga för överföringsystemen för den berörda medlemsstatens elsystem och gassystem.

8. Kommissionen ska snarast möjligt, men under alla omständigheter inom fem dagar efter att den har erhållit den information som avses i punkt 2 från den behöriga myndigheten, kontrollera huruvida tillkännagivandet av en kris är motiverat i enlighet med punkt 1 c och huruvida de vidtagna åtgärderna i största möjliga utsträckning överensstämmer med de åtgärder som anges i krisplanen och inte medför en orimlig börd för naturgasföretagen samt är förenliga med punkt 6. Kommissionen får på begäran av en annan behörig myndighet eller ett naturgasföretag eller på eget initiativ begära att den behöriga myndigheten ändrar åtgärderna i den mån som de strider mot de villkor som avses i första meningen i denna punkt. Kommissionen får också begära att den behöriga myndigheten tillkännager att krisen är över om den konstaterar att tillkännagivandet av en kris inte är eller inte längre är motiverat i enlighet med punkt 1 c.

Den behöriga myndigheten ska inom tre dagar efter att ha underrättats om kommissionens begäran ändra åtgärderna och underrätta kommissionen om detta eller underrätta kommissionen om skälen till att den motsätter sig begäran. I det senare fallet får kommissionen inom tre dagar efter att den blivit underrättad ändra eller dra tillbaka sin begäran eller, i syfte att diskutera frågan, sammankalla den berörda behöriga myndigheten eller i förekommande fall de berörda behöriga myndigheterna samt, om kommissionen anser det nödvändigt, gruppen för samordning av gasförsörjningen. Kommissionen ska ange en detaljerad motivering till sin begäran att åtgärderna ska ändras. Den behöriga myndigheten ska fullt ut beakta kommissionens ståndpunkt. Om den behöriga myndighetens slutliga beslut avviker från kommissionens ståndpunkt, ska den behöriga myndigheten motivera sitt beslut.

9. När den behöriga myndigheten tillkännager att en av de krisnivåer som avses i punkt 1 är över, ska den underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater med vilka den behöriga myndighetens medlemsstat är direkt sammanlänkad.

Artikel 12

Krishantering på regional nivå och unionsnivå

1. På begäran av en behörig myndighet som har tillkännagett en kris och efter kontroll i enlighet med artikel 11.8 får kommissionen tillkänna att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå.

På begäran av minst två behöriga myndigheter som har tillkännagett en kris och efter kontroll i enlighet med artikel 11.3, och om orsakerna till dessa kriser hänger samman med varandra, ska kommissionen, beroende på vad som är lämpligt, tillkänna att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå.

Under alla omständigheter ska kommissionen, när den tillkännager att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå, med hjälp av de kommunikationsmedel som är bäst lämpade för situationen samlar in synpunkter från övriga behöriga myndigheter och ta vederbörlig hänsyn till all relevant information från dem. Om kommissionen på grundval av en bedömning beslutar att de bakomliggande grunderna för en kris på regional nivå eller unionsnivå inte längre rättfärdigar tillkännagivandet av en kris, ska den tillkänna att det inte längre råder någon kris på regional nivå eller unionsnivå och motivera sitt beslut och informera rådet om detta.

2. Kommissionen ska sammankalla gruppen för samordning av gasförsörjningen så snart den tillkännager att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå.

3. Vid en kris på regional nivå eller unionsnivå ska kommissionen samordna de behöriga myndigheternas åtgärder och därvid fullt ut beakta relevanta uppgifter från och resultaten av samrådet med gruppen för samordning av gasförsörjningen. Kommissionen ska särskilt

- a) säkerställa informationsutbytet,
- b) säkerställa att åtgärderna på medlemsstatlig och regional nivå är konsekventa och effektiva i förhållande till unionsnivån,
- c) samordna åtgärderna med avseende på tredjeländer.

4. Kommissionen får sammankalla en krishanteringsgrupp bestående av de kriteledare som avses i artikel 10.1 g i de medlemsstater som berörs av krisen. Kommissionen får i överenskommen med kriteledarna bjuda in andra relevanta intressenter att delta. Kommissionen ska säkerställa att gruppen för samordning av gasförsörjningen regelbundet informeras om krishanteringsgruppens arbete.

5. Medlemsstaterna och särskilt de behöriga myndigheterna ska säkerställa att

- a) inga åtgärder vidtas som oömligt begränsar gasflödet inom den inre marknaden vid någon tidpunkt, särskilt inte gasflödet till de berörda marknaderna,
- b) inga åtgärder vidtas som sannolikt utgör ett allvarigt hot mot gasförsörjningen i en annan medlemsstat, samt
- c) gränsöverskridande tillträde till infrastruktur i enlighet med förordning (EG) nr 715/2009 upprätthålls i den utsträckning som det är tekniskt och säkerhetsmässigt möjligt i enlighet med krisplanen.

6. Om kommissionen på begäran av en behörig myndighet eller ett naturgasföretag eller på eget initiativ bedömer att en medlemsstats eller en behörig myndighets åtgärd eller ett naturgasföretags agerande under en kris på regional nivå eller unionsnivå strider mot punkt 5, ska den begära att den medlemsstaten eller den behöriga myndigheten ändrar sin åtgärd eller vidtar åtgärder för att säkerställa överensstämmelse med punkt 5 och ska då redogöra för skälen till detta. Vederbörlig hänsyn ska tas till behovet av en ständigt säker drift av gassystemet.

Medlemsstaten eller den berörda behöriga myndigheten ska inom tre dagar efter att ha underrättats om kommissionens begäran ändra sin åtgärd och underrätta kommissionen om detta eller underrätta kommissionen om skälen till att den motsätter sig begäran. I det senare fallet får kommissionen inom tre dagar efter att den blivit underrättad ändra eller dra tillbaka sin begäran eller sammankalla medlemsstaten eller den behöriga myndigheten samt, om kommissionen anser det nödvändigt, gruppen för samordning av gasförsörjningen i syfte att diskutera frågan. Kommissionen ska ange en detaljerad motivering till sin begäran att åtgärderna ska ändras. Medlemsstaten eller den behöriga myndigheten ska fullt ut beakta kommissionens ståndpunkt. Om den behöriga myndighetens eller medlemsstatens slutliga beslut avviker från kommissionens ståndpunkt, ska den behöriga myndigheten eller medlemsstaten motivera sitt beslut.

7. Kommissionen ska efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen upprätta en permanent reservlista för en övervakningsgrupp bestående av experter från industrin och företrädare för kommissionen. Övervakningsgruppen kan vid behov sättas in utanför unionen och ska, i samarbete med leverantörstredjeländer och transitredjeländer, övervaka och rapportera om gasflödena till unionen.

8. Den behöriga myndigheten ska förse kommissionens centrum för samordning av katastrofberedskap med information om eventuella hjälpbehov. Centrum ska utvärdera situationen i dess helhet och ge råd om det stöd som bör ges till de medlemsstater som i första hand berörs och vid behov till tredjeländer.

Artikel 13

Solidaritet

1. Om en medlemsstat har begärt att en solidaritetsåtgärd ska vidtas enligt denna artikel ska en medlemsstat som är direkt sammanlänkad med den begärande medlemsstaten eller, om medlemsstaten så beslutar, dess behöriga myndighet eller systemansvarige för överföringsystemet eller systemansvarige för distributionsystemet, i den utsträckning som det är möjligt utan att farliga situationer uppstår vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa att gasförsörjningen till andra kunder än solidaritetskyddade kunder på dess territorium minskas eller avbryts i den utsträckning som det är nödvändigt och så länge gasförsörjningen till solidaritetskyddade kunder i den begärande medlemsstaten inte är tillgodosedd. Den begärande medlemsstaten ska säkerställa att den relevanta gasmängden faktiskt levereras till solidaritetskyddade kunder på dess territorium.

I undantagsfall och efter en vederbörligen motiverad begäran från berörd systemansvarig för el- eller gasöverförings-systemet till dess behöriga myndighet får även gasförsörjningen till vissa viktiga gaseldade kraftverk enligt definitionen i artikel 11.7 i den medlemsstat som visar solidaritet fortsätta, om bristande gasförsörjning till sådana kraftverk skulle leda till allvariga problem för elsystemets funktionsätt eller hindra produktionen och/eller transporten av gas.

2. En medlemsstat ska också vidta den solidaritetsåtgärden i förhållande till en annan medlemsstat med vilken den är sammanlänkad via ett tredjeland, såvida inte flödena genom tredjelandet är begränsade. En sådan utvidgning av åtgärden ska fastställas i samförstånd mellan de berörda medlemsstaterna, vilka i lämplig omfattning ska involvera det tredjeland via vilket medlemsstaterna är sammanlänkade.

3. En solidaritetsåtgärd ska vidtas som en sista utväg och ska endast vidtas om den begärande medlemsstaten

- a) inte har kunnat täcka underskottet i gasförsörjningen för sina solidaritetskyddade kunder, trots att åtgärden i artikel 11.3 har vidtagits,
- b) har vidtagit alla marknadsbaserade åtgärder och alla åtgärder som fastställs i dess krisplan,
- c) till kommissionen och till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater med vilka den antingen är sammanlänkad direkt eller enligt punkt 2 via ett tredjeland har lämnat in en uttrycklig begäran åtföljd av en beskrivning av de genomförda åtgärderna i enlighet med led b i den här punkten,
- d) förbinder sig att i enlighet med punkt 8 snabbt utbetala en skälig ersättning till den medlemsstat som visar solidaritet.

4. Om mer än en medlemsstat kan visa en begärande medlemsstat solidaritet ska den begärande medlemsstaten, efter att ha samrått med samtliga medlemsstater som ska visa solidaritet, söka efter det mest förmånliga erbjudandet på grundval av kostnader, leveranshastighet, tillförlitlighet och diversifiering av gasförsörjningen. De berörda medlemsstaterna ska lämna sådana erbjudanden på grundval av frivilliga åtgärder på efterfrågesidan i så stor utsträckning och så länge som möjligt, innan de tillgripes icke-marknadsbaserade åtgärder.

5. Om marknadsbaserade åtgärder visar sig vara otillräckliga för att den medlemsstat som visar solidaritet ska komma till rätta med underskottet i gasförsörjningen för solidaritetskyddade kunder i den begärande medlemsstaten kan den medlemsstat som visar solidaritet införa icke-marknadsbaserade åtgärder i syfte att fullgöra de skyldigheter som anges i punkterna 1 och 2.

6. Den behöriga myndigheten i den begärande medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna som visar solidaritet när gasförsörjningen till solidaritetskyddade kunder på dess territorium är tillgodosedd eller när skyldigheterna enligt punkt 1 och 2, på basis av dess behov, har minskat eller när de har upphört på begäran av den medlemsstat som tar emot solidaritet.

7. De skyldigheter som fastställs i punkterna 1 och 2 ska tillämpas med förbehåll för en tekniskt säker och tillförlitlig drift av gassystemet i en medlemsstat som visar solidaritet och begränsningen av den maximala sammanlänkade exportkapaciteten hos den berörda medlemsstatens infrastruktur till den begärande medlemsstaten. Tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang kan återspegla sådana omständigheter, i synnerhet omständigheter under vilka marknaden kommer att leverera upp till den maximala sammanlänkningskapaciteten.

8. Solidaritetsåtgärderna enligt denna förordning ska vidtas mot ersättning. Den medlemsstat som begär solidaritet ska snabbt till den medlemsstat som visar solidaritet betala eller ombesörja betalning av en skäligen ersättning. En sådan skäligen ersättning ska minst omfatta

- a) den gas som har levererats till den begärande medlemsstatens territorium,
- b) alla andra relevanta och rimliga kostnader som solidaritetsåtgärden medför, inklusive i tillämpliga fall kostnaderna för sådana åtgärder som kan ha fastställts i förväg,
- c) gottgörelse för ersättning som erhålls till följd av rättsliga förfaranden, skiljedomsförfaranden eller liknande förfaranden och förlikningar samt kostnader förknippade med sådana förfaranden som berör den medlemsstat som visar solidaritet gentemot de enheter som medverkar vid tillhandahållandet av solidaritet.

Skäligen ersättning enligt första stycket ska bland annat omfatta alla rimliga kostnader som uppstår för den medlemsstat som visar solidaritet till följd av en skyldighet att betala ersättning i enlighet med grundläggande rättigheter som garanteras genom unionsrätten och i enlighet med tillämpliga internationella skyldigheter vid genomförandet av denna artikel samt ytterligare rimliga kostnader som uppstår till följd av betalning av ersättning enligt nationella ersättningsregler.

Senast den 1 december 2018 ska medlemsstaterna anta de åtgärder som krävs för att genomföra de första och andra styckena i denna punkt, framför allt tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang enligt punkt 10. Sådana åtgärder kan omfatta praktiska arrangemang för snabba betalningar.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelserna i denna artikel genomförs i enlighet med fördragen, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och tillämpliga internationella skyldigheter. De ska vidta de åtgärder som krävs i detta syfte.

10. Senast den 1 december 2018 ska medlemsstaterna anta de åtgärder som är nödvändiga, inbegripet sådana åtgärder som överenskommit i tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang, för att säkerställa att gas levereras till solidaritetskyddade kunder i den medlemsstat som begär att solidaritetsåtgärden skulle vidtas i enlighet med punkterna 1 och 2. De tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen ska fastställas i samråd mellan de medlemsstater som är sammanlänkade direkt eller i enlighet med punkt 3 via ett tredjeland och ska beskrivas i deras respektive krisplaner. Sådana arrangemang kan bland annat inbegripa följande aspekter:

- a) Nätets driftsäkerhet.
- b) De gaspriser som ska tillämpas och/eller metoden för att fastställa dessa, med hänsyn tagen till hur marknadens funktionsätt påverkas.
- c) Användningen av sammanlänkningar, inklusive kapacitet för flöden i båda riktningarna och lagring av gas under jord.
- d) Gasvolymen eller metod för att fastställa dessa.
- e) Kostnadskategorier som ska omfattas av snabb och skäligen ersättning, vilket kan inkludera skadestånd för inskränkningar i industriverksamhet.
- f) En uppgift om metoden för att beräkna skäligen ersättning.

De finansiella arrangemang som medlemsstaterna överenskommit innan solidaritetsåtgärder begärs ska innehålla bestämmelser om beräkningen av skäligen ersättning för åtminstone alla relevanta och rimliga kostnader som solidaritetsåtgärden medför samt ett åtagande att betala sådan ersättning.

En ersättningsmekanism ska ge incitament till medverkan i marknadsbaserade lösningar, såsom auktioner och mekanismer för efterfrågeflexibilitet. Den ska inte skapa felaktiga incitament, inbegripet i ekonomiska termer, för marknadsaktörerna att skjuta upp sina åtgärder till icke-marknadsbaserade åtgärder vidtas. Alla ersättningsmekanismer eller åtminstone en sammanfattning av dem ska inkluderas i krisplanerna.

11. Så länge en medlemsstat kan försörja sina solidaritetskyddade kunder med egenproducerad gas ska den undantas från skyldigheten att ingå tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang med medlemsstater som den är sammanlänkad med direkt eller i enlighet med punkt 3 via ett tredjeland för att kunna bli mottagare av en solidaritetsåtgärd. Ett sådant undantag ska inte påverka den berörda medlemsstatens skyldighet att visa solidaritet gentemot andra medlemsstater enligt denna artikel.

12. Senast den 1 december 2017 och efter att ha samrått med gruppen för samordning av gasförsörjningen ska kommissionen ge rättligt icke bindande vägledning för de viktigaste aspekterna av de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen, i synnerhet för hur de aspekter som beskrivs i punkterna 8 och 10 ska tillämpas i praktiken.

13. Om medlemsstaterna inte har kommit överens om de nödvändiga tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen senast den 1 oktober 2018 får kommissionen efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna föreslå en ram för sådana åtgärder vilken innehåller de principer som krävs för att de ska kunna tillämpas och vilken bygger på kommissionens vägledning enligt punkt 12. Medlemsstaterna ska ha fastställt sina arrangemang senast den 1 december 2018, med största möjliga beaktande av kommissionens förslag.

14. Om medlemsstaterna inte lyckas komma överens om eller fastställa tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang, ska detta inte påverka tillämpningen av denna artikel. I en sådan situation ska de berörda medlemsstaterna komma överens om nödvändiga tillfälliga åtgärder, och den medlemsstat som begär solidaritet ska göra ett åtagande i enlighet med punkt 3 d.

15. Skyldigheterna enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska omedelbart upphöra att gälla efter tillkännagivandet av att en kris är över eller kommissionen i enlighet med artikel 11.8 första stycket konstaterar att tillkännagivandet av en kris inte är eller inte längre är motiverat.

16. Om unionen ställs inför kostnader på grund av något annat ansvar än för olagliga handlingar eller rättsstridigt beteende enligt artikel 340 andra stycket i EUF-fördraget när det gäller åtgärder som medlemsstaterna är skyldiga att vidta enligt den här artikeln ska den medlemsstat som mottar solidaritet ersätta den för dessa kostnader.

Artikel 14

Informationsutbyte

1. Om en medlemsstat har tillkännagivit någon av de krisnivåer som avses i artikel 11.1, ska de berörda naturgasföretagen dagligen ställa särskilt följande information till förfogande för medlemsstatens berörda behöriga myndighet:

- Prognoser för dygnvis efterfrågan och tillgång på gasförsörjning för de tre följande dyggen i miljoner kubikmeter per dygn (miljoner m³/dygn).
- Dygnvis gasflöde vid samtliga gränsöverskridande inmatnings- och uttagspunkter liksom vid alla punkter där en produktionsanläggning, lagringsanläggning eller LNG-terminal ansluter till nätet, i miljoner kubikmeter per dygn (miljoner m³/dygn).
- Den period uttryckt i dagar under vilken gasförsörjningen till skyddade kunder förväntas kunna tryggas.

2. Vid en kris på regional nivå eller unionsnivå får kommissionen begära att den behöriga myndighet som avses i punkt 1 utan dröjsmål tillhandahåller åtminstone

- den information som anges i punkt 1,
- information om de åtgärder som den behöriga myndigheten har planerat att vidta och dem som redan har genomförts för att mildra krisen samt information om deras effektivitet,
- information om begäranden om kompletterande åtgärder som ska vidtas av andra behöriga myndigheter,
- information om de åtgärder som har genomförts på begäran av andra behöriga myndigheter.

3. Efter en kris ska den behöriga myndighet som avses i punkt 1 snarast möjligt och senast sex veckor efter det att krisen har upphört förse kommissionen med en detaljerad utvärdering av krisen och de genomförda åtgärdernas effektivitet, inklusive en bedömning av krisens ekonomiska konsekvenser, konsekvenserna för elsektorn och biståndet till eller från unionen och dess medlemsstater. Utvärderingen ska göras tillgänglig för gruppen för samordning av gasförsörjningen och ska avspeglas i uppdateringarna av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna.

Kommissionen ska analysera de behöriga myndigheternas utvärderingar och ska underrätta medlemsstaterna, Europaparlamentet och gruppen för samordning av gasförsörjningen om resultaten av sin analys i aggregerad form.

4. Oberoende av ett tillkännagivande av en kris får den behöriga myndigheten i den medlemsstat som i första hand berörs i vederbörligen motiverade fall kräva att naturgasföretagen tillhandahåller den information som avses i punkt 1 eller ytterligare information som är nödvändig för att kunna bedöma den övergripande situationen för gasförsörjningen i medlemsstaten eller andra medlemsstater, inklusive avtalsinformation som inte är prisinformation. Kommissionen får begära att de behöriga myndigheterna tillhandahåller den information som naturgasföretagen har lämnat enligt denna punkt, förutsatt att denna information inte redan har överlämnats till kommissionen.

5. Om kommissionen anser att gasförsörjningen i unionen eller en del av unionen äventyras eller sannolikt kommer att äventyras så att följden kan bli ett tillkännagivande av någon av de krisnivåer som avses i artikel 11.1, får den kräva att de berörda behöriga myndigheterna samlar in och till kommissionen överlämnar den information som är nödvändig för att bedöma försörjningssituationen för gas. Kommissionen ska meddela gruppen för samordning av gasförsörjningen sin bedömning.

6. För att de behöriga myndigheterna och kommissionen ska kunna bedöma försörjningstryggheten för gas på nationell och regional nivå och unionsnivå ska alla naturgasföretag göra följande:
- a) Till den berörda behöriga myndigheten anmäla följande uppgifter om gasförsörjningsavtal med en gränsoverskridande dimension och en löptid på mer än ett år som den har ingått för att köpa gas:
 - i) Avtalets löptid.
 - ii) Avtalade årliga volymer.
 - iii) Avtalade maximala dygnsvisa volymer i händelse av en beredskaps- eller kris.
 - iv) Avtalade leveransställen.
 - v) Minimigarvolymer per dygn och månad.
 - vi) Villkor vid avbrott i gasförsörjningen.
 - vii) Uppgift om huruvida avtalet enskilt eller tillsammans med avtal som har ingåtts med samma leverantör eller dess anknutna företag motsvarar eller överstiger gränsvärdet på 28 % som avses i punkt 6 b i den medlemsstat som i första hand berörs.
 - b) Omedelbart efter det att gasförsörjningsavtalen har ingåtts eller ändrats underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat som i första hand berörs om avtal med en löptid på mer än ett år som har ingåtts eller ändrats den 1 november 2017 eller efter den 1 november 2017 och som enskilt eller tillsammans med avtal som har ingåtts med samma leverantör eller dess anknutna företag motsvarar 28 % eller mer av den årliga gasförbrukningen i den medlemsstaten på basis av de senaste tillgängliga uppgifterna. Dessutom ska naturgasföretag senast den 2 november 2018 anmäla alla befintliga avtal som uppfyller samma villkor till den behöriga myndigheten. Anmälningsskyldigheten ska inte gälla prisinformation och sådana ändringar som endast rör gaspriset. Anmälningsskyldigheten ska även gälla alla kommersiella avtal som är relevanta för fullgörandet av gasförsörjningsavtalet, med undantag för prisinformation.

Den behöriga myndigheten ska anmäla de uppgifter som anges i första stycket led a till kommissionen i anonymiserad form. Om nya avtal ingås eller befintliga avtal ändras, ska samtliga uppgifter anmälas före utgången av september det berörda året. När den behöriga myndigheten är osäker på om ett visst avtal som den har underrättats om enligt första stycket led b äventyrar försörjningstryggheten för gas i en medlemsstat eller region, ska den underrätta kommissionen om avtalet.

7. I situationer där behovet av att garantera transparens hos viktiga gasförsörjningsavtal som är av betydelse för försörjningstryggheten för gas gör detta motiverat, och om den behöriga myndigheten i den medlemsstat som i första hand berörs eller kommissionen anser att ett gasförsörjningsavtal kan äventyra försörjningstryggheten för gas i en medlemsstat, en region eller unionen som helhet, får den behöriga myndigheten i den medlemsstaten eller kommissionen begära att naturgasföretaget tillhandahåller avtalet, med undantag för prisinformation, för att kunna bedöma dess inverkan på försörjningstryggheten för gas. Denna begäran ska vara motiverad och får även omfatta uppgifter om andra eventuella kommersiella avtal som är relevanta för fullgörandet av gasförsörjningsavtalet, med undantag för prisinformation. Motiveringen ska inkludera en redovisning av proportionaliteten av den administrativa börda som begäran medför.

8. De behöriga myndigheter som mottar information i enlighet med punkt 6 b eller punkt 7 i denna artikel ska på grundval av denna information inom tre månader göra en bedömning av hur försörjningstryggheten för gas påverkas och överlämna resultaten av denna bedömning till kommissionen.

9. Den behöriga myndigheten ska beakta den information som mottagits enligt denna artikel när den utarbetar riskbedömningen, den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen eller uppdateringar av dessa. Kommissionen får anta ett yttrande där den föreslår att den behöriga myndigheten ska ändra riskbedömningarna eller planerna på grundval av den information som mottagits i enlighet med denna artikel. Den berörda behöriga myndigheten ska se över riskbedömningen och planerna i fråga i enlighet med det förfarande som anges i artikel 8.9.

10. Senast den 2 maj 2019 ska medlemsstaterna fastställa bestämmelser om sanktioner för naturgasföretags överträdelse av punkt 6 eller 7 i denna artikel och ska vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs. De fastställda sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

11. Vid tillämpning av denna artikel avses med *den medlemsstat som i första hand berörs* den medlemsstat där en avtalspart i ett visst avtal har största delen av sin gasförsäljning eller sina kunder.

12. Alla avtal eller all avtalsinformation som har erhållits på grundval av punkterna 6 och 7 liksom de behöriga myndigheternas respektive kommissionens bedömningar ska förbli konfidentiella. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska säkerställa fullständig konfidentialitet.

Artikel 15

Tystnadsplikt

1. Med undantag för resultaten av den bedömning som avses i artikel 14.3 och 14.5 ska kommersiellt känsliga uppgifter som mottas, utbyts eller förmedlas enligt artikel 14.4–14.8 och artikel 18 vara konfidentiella och omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt den här artikeln.
2. Tystnadsplikten ska gälla för följande personer som mottar konfidentiella uppgifter i enlighet med denna förordning, nämligen
 - a) personer som arbetar eller har arbetat för kommissionen,
 - b) revisorer och experter som har anlitats av kommissionen,
 - c) personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna och nationella tillsynsmyndigheterna eller andra relevanta myndigheter samt
 - d) revisorer och experter som har anlitats av behöriga myndigheter och nationella tillsynsmyndigheter eller andra relevanta myndigheter.
3. Med förbehåll för fall som omfattas av straffrätten, övriga bestämmelser i denna förordning eller annan relevant unionsrätt får konfidentiella uppgifter som de personer som avses i punkt 2 mottar i tjänsten inte spridas till andra personer eller myndigheter, förutom i sammanfattad eller aggregerad form så att en enskild marknadsaktör eller marknad inte kan identifieras.
4. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrätten får kommissionen, de behöriga myndigheterna och nationella tillsynsmyndigheterna, organ eller personer som mottar konfidentiella uppgifter enligt denna förordning endast använda denna vid fullgörandet av sina uppgifter och utövandet av sina funktioner. Andra myndigheter, organ eller personer får använda dessa uppgifter för det avsedda syftet eller i samband med administrativa eller rättsliga förfaranden som specifikt sammanhänger med utövandet av deras funktioner.

Artikel 16

Samarbete med de avtalslutande parterna i energigemenskapen

1. När medlemsstaterna och de avtalslutande parterna i energigemenskapen samarbetar vid upprättandet av riskbedömningar och förebyggande åtgärdsplaner samt krisplaner får detta samarbete särskilt inbegripa kartläggning av riskernas växelverkan och samband samt samråd i syfte att säkerställa enhetlighet i de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna över gränserna.
2. Med avseende på punkt 1 får de avtalslutande parterna i energigemenskapen på inbjudan av kommissionen delta i möten i gruppen för samordning av gasförsörjningen i alla frågor av ömsesidigt intresse.

Artikel 17

Kommissionens övervakning

Kommissionen ska kontinuerligt övervaka åtgärder för försörjningstryggheten för gas och regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen.

Kommissionen ska, på grundval av de bedömningar som avses i artikel 8.7, senast den 1 september 2023 utarbeta slutsatser om hur försörjningstryggheten för gas kan främjas på unionsnivå och lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om tillämpningen av denna förordning, och vid behov utfärda lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning.

Artikel 18

Anmälningar

Riskbedömningen, de förebyggande åtgärdsplanerna, krisplanerna och alla övriga handlingar ska anmälas till kommissionen på elektronisk väg via CIRCAEC-plattformen.

All korrespondens i samband med en anmälan ska översändas på elektronisk väg.

Artikel 19

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.8, 7.5 och 8.5 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 1 november 2017. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tytt medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.8, 7.5 och 8.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.8, 7.5 och 8.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 20

Undantag

1. Denna förordning ska inte gälla för Malta och Cypern så länge ingen gas levereras till deras respektive territorier. För Malta och Cypern ska de skyldigheter som anges i och de val som dessa medlemsstater har rätt att göra enligt följande bestämmelser uppfyllas och göras inom följande tidsperioder beräknade från det datum då gas för första gången levererades till deras respektive territorier:
 - a) För artiklarna 2.5, 3.2, 7.5 och 14.6 a: 12 månader.
 - b) För artikel 6.1: 18 månader.
 - c) För artikel 8.7: 24 månader.
 - d) För artikel 5.4: 36 månader.
 - e) För artikel 5.1: 48 månader.I syfte att fullgöra skyldigheten enligt artikel 5.1 kan Malta och Cypern tillämpa bestämmelserna i artikel 5.2 genom att bland annat använda sig av icke-marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan.
2. Skyldigheterna i artiklarna 7 och 8 som sammanhänger med arbetet i riskgrupperna för den södra gaskorridoren och Östra Medelhavet ska börja tillämpas från och med det datum då den stora infrastrukturen/ledningen tas i provdrift.
3. Så länge Sverige endast har tillgång till gas via sammanlänkningslinjer från Danmark som enda gasförsörjningskälla och enda land som kan tillämpa solidaritetsåtgärder ska Danmark och Sverige vara undantagna från skyldigheten enligt artikel 13.10 att ingå tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang för att Sverige ska kunna tillämpa solidaritetsåtgärder gentemot Danmark. Detta ska inte inverka på Danmarks skyldighet att tillämpa solidaritetsåtgärder samt ingå erforderliga tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang för detta ändamål enligt artikel 13.

Artikel 21

Upphävande

Förordning (EU) nr 994/2010 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IX.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den fjärde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 november 2017.

Artikel 13.1–13.6, artikel 13.8 första och andra styckena och artikel 13.14 och 13.15 ska dock tillämpas från och med den 1 december 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 oktober 2017.

På Europaparlamentets vägnar
A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar
M. MAASIKAS
Ordförande

BILAGA I

Regionalt samarbete

De riskgrupper som ligger till grund för det riskanknutna samarbete mellan medlemsstaterna som avses i artikel 3.7 är följande:

1. Riskgrupper för den östliga gasförsörjningen
 - a) Ukraina: Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Grekland, Kroatien, Italien, Luxemburg, Ungern, Österrike, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien.
 - b) Vitryssland: Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen och Slovakien.
 - c) Östersjön: Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Slovakien och Sverige.
 - d) Nordöst: Estland, Lettland, Litauen och Finland.
 - e) Balkanhalvön: Bulgarien, Grekland och Rumänien.
 2. Riskgrupper för gasförsörjningen via Nordsjön
 - a) Norge: Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Sverige och Förenade kungariket.
 - b) Lågvärdesgas: Belgien, Tyskland, Frankrike och Nederländerna.
 - c) Danmark: Danmark, Tyskland, Luxemburg, Nederländerna och Sverige.
 - d) Förenade kungariket: Belgien, Tyskland, Irland, Luxemburg, Nederländerna och Förenade kungariket.
 3. Riskgrupper för gasförsörjningen från Nordafrika
 - a) Algeriet: Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Malta, Österrike, Portugal och Slovenien.
 - b) Libyen: Kroatien, Italien, Malta, Österrike och Slovenien.
 4. Riskgrupper för den sydöstliga gasförsörjningen
 - a) Den södra gaskorridoren – Kaspiska havet: Bulgarien, Grekland, Kroatien, Italien, Ungern, Malta, Österrike, Rumänien, Slovenien och Slovakien.
 - b) Östra Medelhavet: Grekland, Italien, Cypern och Malta.
-

BILAGA II

Beräkning av N - 1-formeln

1. Definition av N - 1-formeln

N - 1-formeln anger i vilken utsträckning gasinfrastrukturen har teknisk kapacitet att tillgodose den totala efterfrågan på gas i det beräknade området i händelse av avbrott hos den största enskilda gasinfrastrukturen under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, vilket statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.

Gasinfrastruktur ska omfatta gasöverföringsnätet, inklusive sammanlänkningarna, samt de produktions-, LNG- och lagringsanläggningar som är anslutna till det beräknade området.

Hela den återstående tillgängliga gasinfrastrukturens tekniska kapacitet vid avbrott hos den största enskilda gasinfrastrukturen ska minst vara summan av den totala dygnsvisa efterfrågan på gas i det beräknade området under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, vilket statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.

Resultaten av N - 1-formeln ska, enligt nedanstående beräkningsmetod, vara minst 100 %.

2. Beräkningsmetod för N - 1-formeln

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

De parametrar som används för beräkningen ska vara tydligt beskrivna och motiverade.

För beräkningen av EP_m ska en detaljerad förteckning över inmatningspunkterna och deras individuella kapacitet tillhandahållas.

3. Definitioner av N - 1-formelns parametrar

Med *beräknat område* avses ett geografiskt område som den behöriga myndigheten har fastställt och för vilket N - 1-formeln beräknas.

Definition för efterfrågestidan

D_{max} : den totala dygnsvisa efterfrågan på gas (i miljoner m³/dag) i det beräknade området under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, vilket statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.

Definitioner för försörjningstidan

EP_m : inmatningspunkternas tekniska kapacitet (i miljoner m³/dag), förutom vid produktions-, LNG- och lagringsanläggningar som omfattas av P_m , LNG_m och S_m – summan av den tekniska kapaciteten vid alla inmatningspunkter vid gränserna som har kapacitet att leverera gas till det beräknade området.

P_m : högsta möjliga tekniska produktionskapacitet (i miljoner m³/dygn) – summan av den högsta möjliga tekniska dygnsvisa produktionskapaciteten hos alla anläggningar för produktion av gas som kan levereras till det beräknade områdets inmatningspunkter.

S_m : högsta möjliga tekniska lagerförsörjning (i miljoner m³/dygn) – summan av alla lagringsanläggningars högsta möjliga tekniska dygnsvisa kapacitet för uttag som kan levereras till det beräknade områdets inmatningspunkter, med hänsyn till deras respektive fysiska egenskaper.

LNG_m : högsta möjliga tekniska LNG-anläggningskapacitet (i miljoner m³/dygn) – summan av den högsta möjliga tekniska dygnsvisa utgångskapaciteten vid samtliga LNG-anläggningar i det beräknade området, med beaktande av kritiska aspekter som lossning, stödtjänster, tillfällig lagring, återförgasning av LNG samt teknisk kapacitet för försörjning av systemet.

I_m : den tekniska kapaciteten hos den största enskilda gasinfrastrukturen (i miljoner m³/dygn) med högst kapacitet att försörja det beräknade området. När flera olika gasinfrastrukturer är anslutna till en gemensam uppströms- eller nedströmsgasinfrastruktur och inte kan drivas separat ska de betraktas som en enda gasinfrastruktur.

4. Beräkning av N - 1-formeln med hjälp av åtgärder på efterfrågesidan

$$N - 1 (\%) = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max} - D_{ef}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definition för efterfrågesidan

D_{ef} : den del (i miljoner m/dygn) av D_{max} som vid ett avbrott i gasförsörjningen i tillräcklig utsträckning i tid kan täckas av marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan i enlighet med artiklarna 9.1 c och 5.2.

5. Beräkning av N - 1-formeln på regional nivå

Det beräknade område som avses i punkt 3 ska i tillämpliga fall utvidgas till lämplig regional nivå efter beslut av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter. Beräkningen kan också efter överenskommelse med de behöriga myndigheterna för riskgruppen utvidgas till att omfatta riskgruppens regionala nivå. Den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse ska användas för beräkningen av N - 1-formeln på regional nivå. Den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse för en region ska vara den största gasinfrastruktur i regionen som direkt eller indirekt bidrar till gasförsörjningen till regionens medlemsstater och ska anges i riskbedömningen.

Beräkningen av N - 1-formeln på regional nivå får endast ersätta beräkningen av N - 1-formeln på nationell nivå om den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse är av stor betydelse för gasförsörjningen i alla berörda medlemsstater i enlighet med den gemensamma riskbedömningen.

På riskgruppens nivå ska vid de beräkningar som avses i artikel 7.4 den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse för de riskgrupper som förtecknas i bilaga I användas.

BILAGA III

Ständig kapacitet för flöden i båda riktningarna

1. Den nationella tillsynsmyndigheten kan om medlemsstaten så beslutar fungera som behörig myndighet vid genomförandet av bestämmelserna som fastställs i denna bilaga.
2. För att möjliggöra eller öka kapaciteten för flöden i båda riktningarna vid en sammanlänkning eller för att erhålla eller förlänga ett undantag från denna skyldighet, ska systemansvariga för överföringsystem på båda sidor av sammanlänkningslinjen till sina behöriga myndigheter (nedan kallade *de berörda behöriga myndigheterna*) och sina tillsynsmyndigheter (nedan kallade *de berörda tillsynsmyndigheterna*) efter samråd med samtliga potentiellt berörda systemansvariga för överföringsystem, lämna in
 - a) ett förslag för att möjliggöra ständig fysisk kapacitet för transport av gas i båda riktningarna vad gäller ständig kapacitet för flöden i båda riktningarna avseende omvänd riktning (nedan kallad *fysisk kapacitet för omvända flöden*), eller
 - b) en begäran om undantag från skyldigheten att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna.De systemansvariga för överföringsystemen ska sträva efter att lägga fram ett gemensamt förslag eller en gemensam begäran om undantag. Om ett förslag för att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna läggs fram kan de systemansvariga för överföringsystemen även lägga fram ett underbyggt förslag till gränsöverskridande kostnadsfördelning. Detta ska ske senast den 1 december 2018 för alla sammanlänkningslinjer som existerade den 1 november 2017 och efter det att genomförbarhetsstudiefasen slutförts men innan fasen för detaljerad teknisk konstruktion inleds för nya sammanlänkningslinjer.
3. Efter mottagandet av förslaget eller begäran om undantag ska de berörda behöriga myndigheterna utan dröjsmål samråda med de behöriga myndigheterna, och om de inte är de behöriga myndigheterna, de nationella tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat som i enlighet med riskbedömningen kan gynnas av kapaciteten för omvända flöden, byrån och kommissionen om förslaget eller begäran om undantag. De myndigheterna med vilka samrådet skett får avge ett yttrande inom fyra månader efter mottagandet av begäran om samråd.
4. De berörda tillsynsmyndigheterna ska inom sex månader efter mottagandet av det gemensamma förslaget enligt artikel 5.6 och 5.7 efter samråd med de berörda projektansvariga fatta samordnade beslut om den gränsöverskridande fördelningen av investeringskostnaderna mellan projektets överföringsystemansvariga. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har uppnått en överenskommen fördelning inom denna tidsfrist ska de utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna.
5. De berörda behöriga myndigheterna ska på grundval av riskbedömningen, den information som anges i artikel 5.5 i denna förordning, de yttranden som mottagits efter samrådet i enlighet med punkt 3 i denna bilaga och med hänsyn tagen till försörjningstryggheten för gas och bidraget till den inre gasmarknaden fatta ett samordnat beslut. Det samordnade beslutet ska fattas inom två månader. Den tvåmånadersperioden ska räknas från utgången av den fyramånadersperiod för avgivande av yttrande som avses i punkt 3 i denna bilaga, om inte alla yttranden har inkommit tidigare, eller från utgången av den sexmånadersperiod inom vilken de berörda tillsynsmyndigheterna ska fatta ett samordnat beslut som avses i punkt 4 i denna bilaga. Det samordnade beslutet ska vara ett av följande:
 - a) Att godta förslaget om kapacitet för flöden i båda riktningarna. Ett sådant beslut ska innehålla en kostnadsnyttoanalys, en tidsplan för genomförandet och former för senare användning samt åtföljas av det samordnade beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning som avses i punkt 4 och som har fattats av de berörda tillsynsmyndigheterna.
 - b) Att bevilja eller förlänga ett tillfälligt undantag för en period av högst fyra år, om den kostnadsnyttoanalys som ingår i beslutet visar att kapaciteten för omvända flöden inte skulle öka försörjningstryggheten för gas i någon berörd medlemsstat eller om investeringskostnaderna skulle vara avsevärt högre än de potentiella fördelarna för försörjningstryggheten för gas.
 - c) Att kräva att de systemansvariga för överföringsystemet ändrar och på nytt lämnar in sitt förslag eller sin begäran om undantag inom högst fyra månader.
6. De berörda behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål överlämna det samordnade beslutet till de behöriga myndigheter och nationella tillsynsmyndigheter som har avgett yttranden i enlighet med punkt 3, de berörda tillsynsmyndigheterna, byrån och kommissionen, inbegripet de yttranden som mottagits efter samrådet i enlighet med punkt 3.

7. Inom två månader efter mottagandet av det samordnade beslutet får de behöriga myndigheter som avses i punkt 6 lägga fram sina invändningar mot det samordnade beslutet och överlämna dem till de berörda behöriga myndigheter som antagit beslutet och till byrån och kommissionen. Invändningarna ska vara begränsade till faktiska omständigheter och bedömning, särskilt gränsöverskridande kostnadsfördelning som inte varit föremål för samråd i enlighet med punkt 3.
8. Inom tre månader från mottagandet av det samordnade beslutet i enlighet med punkt 6 ska byrån avge ett yttrande om alla delar i det samordnade beslutet med beaktande av eventuella invändningar och lämna yttrandet till alla berörda behöriga myndigheter och de behöriga myndigheter som avses i punkt 6 samt till kommissionen.
9. Inom fyra månader från mottagandet av det yttrande som har avgetts av byrån enligt punkt 8 får kommissionen anta ett beslut om att begära ändringar av det samordnade beslutet. Ett sådant beslut av kommissionen ska fattas på grundval av de kriterier som anges i punkt 5, de berörda myndigheternas skäl till beslutet samt byråns yttrande. De berörda behöriga myndigheterna ska tillmötesgå kommissionens begäran genom att ändra sitt beslut inom fyra veckor.

Om kommissionen inte agerar inom denna fyramånadersperiod ska den anses inte ha invänt mot de berörda behöriga myndigheternas beslut.
10. Om de berörda behöriga myndigheterna inte kunnat fatta ett samordnat beslut inom den tidsfrist som fastställs i punkt 5 eller om de berörda tillsynsmyndigheterna inte kunnat uppnå en överenskommelse om kostnadsfördelningen inom den tidsfrist som fastställs i punkt 4 ska de berörda behöriga myndigheterna underrätta byrån och kommissionen senast den dag då tidsfristen löper ut. Inom fyra månader från mottagandet av den informationen ska kommissionen, eventuellt efter samråd med byrån, anta ett beslut som täcker samtliga aspekter av ett samordnat beslut som avses i punkt 5 med undantag för en gränsöverskridande kostnadsfördelning och överlämna det beslutet till de berörda behöriga myndigheterna och byrån.
11. Om kommissionens beslut enligt punkt 10 i denna bilaga kräver kapacitet för flöden i båda riktningarna ska byrån anta ett beslut som täcker den gränsöverskridande kostnadsfördelningen i linje med artikel 5.7 i denna förordning inom tre månader efter mottagandet av kommissionens beslut. Innan byrån fattar ett sådant beslut ska den samråda med de berörda tillsynsmyndigheterna och de systemansvariga för överföringsystemen. Denna tremånadersperiod kan förlängas med en period på ytterligare två månader om byrån behöver begära in ytterligare uppgifter. Denna ytterligare period ska inledas dagen efter det att fullständiga uppgifter mottagits.
12. Kommissionen, byrån, de behöriga myndigheterna, de nationella tillsynsmyndigheterna och de systemansvariga för överföringsystemen ska behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt.
13. Undantag från skyldigheten att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna som beviljats enligt förordning (EU) nr 994/2010 ska fortsätta att gälla om inte kommissionen eller den andra berörda medlemsstaten begär en översyn eller undantagets giltighetstid löper ut.

BILAGA IV

Mall för gemensam riskbedömning

Följande mall ska fyllas i på ett språk som riskgruppen kommit överens om:

Allmän information

- Medlemsstaterna i riskgruppen.
- Namn på de behöriga myndigheter som ansvarar för utarbetandet av riskbedömningen ⁽¹⁾.

1. Beskrivning av systemet

Beskriv kortfattat riskgruppens gassystem enligt följande:

- a) Ange de viktigaste siffrorna om gasförbrukningen ⁽²⁾: årlig slutlig gasförbrukning (miljarder m³) och uppdelning per kundtyp ⁽³⁾ samt efterfrågetoppar (totalt och uppdelat per kundkategori i miljoner m³/dygn).
- b) En beskrivning av hur riskgruppens gassystem fungerar: huvudsakliga flöden (inmatning, uttag och transitering), infrastrukturkapacitet vid inmatnings- och uttagspunkter till och från regionen och per medlemsstat, inklusive utnyttjandegrad, LNG-anläggningar (maximal dygnskapacitet, utnyttjandegrad och tillträdesystem) osv.
- c) Gör i den utsträckning det är möjligt en uppdelning av gasimportkällor per ursprungsland ⁽⁴⁾.
- d) En beskrivning av betydelsen av lagringsanläggningar som är relevanta för riskgruppen, inbegripet gränsöverskridande tillträde:
 - i) Lagringskapacitet (totalt och arbetsvolym) jämfört med efterfrågan under en uppvärmningssäsong.
 - ii) Maximal dygnsvis uttagkapacitet på olika fyllnadsnivåer (i idealfallet med fulla lager och nivåer i slutet av säsongen).
- e) En beskrivning av den inhemska produktionens roll i riskgruppen:
 - i) Produktionsvolymen i förhållande till den årliga slutliga gasförbrukningen.
 - ii) Maximala daglig produktionskapacitet.
- f) En beskrivning av gasens roll inom elproduktionen (t.ex. betydelse och roll som back-up för förnybara energikällor), inklusive gaseldad produktionskapacitet (totalt (MWe)) och som andel av den totala produktionskapaciteten och kraftvärme (totalt (MWe)) och som andel av den totala produktionskapaciteten.

2. Infrastrukturnormer (artikel 5)

Beskriv beräkningarna av N - 1-formeln eller N - 1-formlerna på regional nivå för riskgruppen, om så har överenskommit med de behöriga myndigheterna för riskgruppen, och befintlig kapacitet för flöden i båda riktningarna enligt följande:

- a) N - 1-formeln
 - i) Identifiering av den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse för riskgruppen.
 - ii) Beräkning av N - 1-formeln på regional nivå.

⁽¹⁾ Om denna uppgift har delegerats av en behörig myndighet, ange namn på det eller de organ som ansvarar för utarbetandet av den aktuella riskbedömningen på dess vägnar.

⁽²⁾ För den första bedömningen, ta med uppgifter från de senaste två åren. För uppdateringar, ta med uppgifter från de senaste fyra åren.

⁽³⁾ Inbegripet industriella kunder, elproduktion, fjärrvärme, hushåll, tjänster och övrigt (precisera vilken kundtyp som tagits med här). Ange även tillräckligt kunderförbrukningsvolym.

⁽⁴⁾ Beskriv den metod som använts.

- iii) Beskrivning av de värden som används för alla delar i $N - 1$ -formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid deras beräkning (t.ex. för EP_m – uppgift om kapaciteten vid alla inmatningspunkter som beaktas under denna parameter).
 - iv) Angivande av de eventuella metoder och antaganden som används för beräkning av parametrar i $N - 1$ -formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagor för närmare förklaringar).
- b) Kapacitet för flöden i båda riktningarna
- i) Ange de sammanlänkningspunkter som har kapacitet för flöden i båda riktningarna och den maximala kapaciteten för flöden i båda riktningarna.
 - ii) Ange vilka arrangemang som reglerar användningen av kapaciteten för omvända flöden (t.ex. avbrytbar kapacitet).
 - iii) Ange sammanlänkningspunkter där ett undantag har beviljats i enlighet med artikel 5.4, undantagets varaktighet och på vilka grunder det beviljats.

3. Riskidentifiering

Beskriv den viktigaste gränsöverskridande risk för vilken gruppen skapades och de riskfaktorer som vid olika tillfällen skulle kunna leda till att den risken förverkligas samt sannolikheten för och konsekvenserna av dessa.

En icke-uttömmande förteckning över riskfaktorer som endast i tillämpliga fall enligt den berörda behöriga myndigheten måste ingå i bedömningen, enligt följande:

- a) Politiska riskfaktorer
- Avbrott i gasförsörjningen från tredjeländer av olika skäl.
 - Politisk instabilitet (antingen i ursprungslandet eller i transitlandet).
 - Krig eller inbördeskrig (antingen i ursprungslandet eller i transitlandet).
 - Terrorism.
- b) Tekniska riskfaktorer
- Explosion eller bränder.
 - Bränder (inom en viss anläggning).
 - Läckage.
 - Bristfälligt underhåll.
 - Funktionsstörning hos utrustning (misslyckad start, driftstörningar osv.).
 - Brist på el (eller annan energikälla).
 - IKT-störning (maskinvaru- eller programvarufel, internetproblem, Scada-problem osv.).
 - It-angrepp.
 - Konsekvenser av schaktarbeten (grävning, pålning), markarbeten osv.
- c) Kommerciella/marknadsrelaterade/finansiella riskfaktorer
- Avtal med leverantörer i tredjeländer.
 - Handelsrättsliga tvister.
 - Kontroll över infrastruktur från enheter i tredjeländer som är relevant för försörjningstryggheten för gas, vilket bland annat kan medföra en risk för underinvesteringar, för att diversifieringen undergrävs eller för att unionsrätten inte följs.
 - Prisvolatilitet.
 - Underinvesteringar.

- Plötliga, oförutsedda efterfrågetoppar.
- Andra risker som kan leda till strukturell ineffektivitet.

d) Sociala riskfaktorer

- Strejker (inom olika närliggande sektorer, t.ex. gas-, hamn- eller transportsektorn).
- Sabotage.
- Vandalism.
- Stöld.

e) Naturliga riskfaktorer

- Jordbävningar.
- Jordskred.
- Övervämningar (kraftigt regn, floder).
- Stormar (hav).
- Laviner.
- Extrema väderförhållanden.
- Bränder (utanför anläggningen, t.ex. i närliggande skogar eller på gräsmarker).

Analys

- a) Beskriv de viktigaste gränsöverskridande riskerna och alla andra relevanta riskfaktorer för riskgruppen, inklusive deras sannolikhet och konsekvenser, samt riskernas växelverkan och samband mellan medlemsstaterna, när så är lämpligt.
- b) Redogör för de kriterier som används för att fastställa om ett system är utsatt för stora/acceptabla risker.
- c) Fastställ en förteckning över relevanta riskscenarier i enlighet med riskkällorna och ange hur urvalet gjordes.
- d) Ange i vilken utsträckning de scenarier som utarbetats av Entso-G har beaktats.

4. Riskanalys och riskbedömning

Analysera den uppsättning av relevanta riskscenarier som anges i punkt 3. Ta med befintliga åtgärder för försörjningstryggheten för gas i simuleringen av riskscenarier, såsom den infrastrukturstandard som beräknats med användning av $N - 1$ -formeln som fastställs i bilaga II, punkt 2, när detta är lämpligt, och försörjningsnormerna för gas. Gör följande för varje riskscenario:

- a) Beskriv i detalj riskscenariot, inklusive alla antaganden och, i tillämpliga fall, de underliggande metoderna för att beräkna dem.
- b) Beskriv i detalj resultaten av den simulering som utförts, inbegripet en kvantifiering av konsekvenserna (t.ex. icke-levererade gasvolymen, de socioekonomiska konsekvenserna, konsekvenserna för fjärrvärme och konsekvenserna för elproduktion).

5. Slutsatser

Redogör för de viktigaste resultaten av den gemensamma riskbedömningen, inbegripet fastställandet av riskscenarier som kräver vidare åtgärder.

—

BILAGA V

Mall för nationell riskbedömning

Allmän information

Namn på den behöriga myndighet som ansvarar för utarbetandet av den aktuella riskbedömningen ⁽¹⁾.

1. Beskrivning av systemet

1.1 Ge en kort samlad beskrivning av det regionala gassystemet för varje riskgrupp ⁽²⁾ som medlemsstaten deltar i, med följande information:

- a) Ange de viktigaste siffrorna om gasförbrukningen ⁽³⁾: Årlig slutlig gasförbrukning (miljarder m³ och MWh) och uppdelning per kundtyp ⁽⁴⁾ samt efterfrågetoppar (totalt och uppdelat per kundkategori i miljoner m³/dag).
- b) En beskrivning av hur gassystemen i de relevanta riskgrupperna fungerar: huvudsakliga flöden (inmatning, uttag och transitering), infrastrukturkapacitet vid inmatnings- och uttagspunkter till och från riskgruppernas regioner och för varje medlemsstat, inklusive utnyttjandegrad, LNG-anläggningar (maximal dygnskapacitet, utnyttjandegrad och tillträdesystem) osv.
- c) Gör i den utsträckning det är möjligt en uppdelning av gasimportkällor per ursprungsland ⁽⁵⁾.
- d) En beskrivning av följande när det gäller betydelsen av lagringsanläggningar som är relevanta för riskgruppen, inbegripet gränsoverskridande tillträde:
 - i) Lagringskapacitet (totalt och arbetsvolym) jämfört med efterfrågan under en uppvärmningssäsong.
 - ii) Maximal daglig uttagskapacitet på olika fyllnadsnivåer (i idealfallet med fulla lager och nivåer i slutet av säsongen).
- e) En beskrivning av den inhemska produktionens roll i riskgruppen:
 - i) Produktionsvolym i förhållande till den årliga slutliga gasförbrukningen.
 - ii) Maximal dygnsvis produktionskapacitet och hur denna kan täcka den maximala dygnsvisa förbrukningen.
- f) En beskrivning av gasens roll inom elproduktionen (t.ex. betydelse och roll som back-up för förnybara energikällor), inklusive gaseldad produktionskapacitet (totalt (MWe) och som andel av den totala produktionskapaciteten) och kraftvärme (totalt (MWe) och som andel av den totala produktionskapaciteten).

1.2 Ge en kort beskrivning av medlemsstatens gassystem med följande information:

- a) Ange de viktigaste uppgifterna om gasförbrukningen: Årlig slutlig gasförbrukning (miljarder m³) och uppdelning per kundtyp samt efterfrågetoppar (miljoner m³/dygn).
- b) En beskrivning av hur gassystemet fungerar på nationell nivå, inklusive infrastrukturen (i den mån detta inte omfattas av punkt 1.1 b). Inkludera i tillämpliga fall systemet för L-gas.
- c) Identifiering av viktig infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten för gas.
- d) Gör i den utsträckning det är möjligt en uppdelning på nationell nivå av gasimportkällor per ursprungsland.
- e) En beskrivning av lagringens betydelse och lämna uppgifter om följande:
 - i) Lagringskapacitet (totalt och arbetsvolym) jämfört med efterfrågan under en uppvärmningssäsong.
 - ii) Maximal dygnsvis uttagskapacitet på olika fyllnadsnivåer (i idealfallet med fulla lager och nivåer i slutet av säsongen).

⁽¹⁾ Om denna uppgift har delegerats av den behöriga myndigheten, ange namn på det eller de organ som ansvarar för utarbetandet av den aktuella riskbedömningen på dess vägnar.

⁽²⁾ Presentera för enkelhetens skull informationen på en så hög riskgruppenivå som möjligt och så vid behov samman uppgifter.

⁽³⁾ För den första bedömningen, ta med uppgifter från de senaste två åren. För uppdateringar, ta med uppgifter från de senaste fyra åren.

⁽⁴⁾ Inbegripet industriella kunder, elproduktion, fjärrvärme, hushåll, tjänster och övrigt (precisera vilken kundtyp som tagits med här). Ange även skyddade kunders förbrukningsvolym.

⁽⁵⁾ Beskriv den metod som används.

- f) En beskrivning av den inhemska produktionens betydelse och lämna uppgifter om följande:
- i) Produktionsvolym i förhållande till den årliga slutliga gasförbrukningen.
 - ii) Maximal dygnsvis produktionskapacitet.
- g) En beskrivning av gasens roll inom elproduktionen (t.ex. betydelse och roll som back-up för förnybara energikällor), inklusive gaseldad produktionskapacitet (totalt (MWe)) och som andel av den totala produktionskapaciteten och kraftvärme (totalt (MWe)) och som andel av den totala produktionskapaciteten.

2. Infrastrukturnormer (artikel 5)

Beskriv hur infrastrukturnormerna uppfylls, inklusive de viktigaste värden som används för N - 1-formeln och alternativa lösningar för dess efterlevnad (med medlemsstater med direkt sammanlänkning och åtgärder på efterfrågesidan) och befintlig kapacitet för flöden i båda riktningarna, enligt följande:

a) N - 1-formeln

- i) Identifieringen av den största enskilda gasinfrastrukturen.
- ii) Beräkningen av N - 1-formeln på nationell nivå.
- iii) Beskrivningen av de värden som används för alla delar i N - 1-formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid beräkningen av dem (t.ex. för EP_m - uppgift om kapaciteten vid alla inmatningspunkter som beaktas under denna parameter).
- iv) Angivande av de eventuella metoder som används för beräkning av parametrar i N - 1-formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagorna för närmare förklaringar).
- v) Förklaring av resultaten av beräkningen av N - 1-formeln med beaktande av lagringsnivåerna på 30 % respektive 100 % av den maximala arbetsvolymen.
- vi) Redogörelse för de viktigaste resultaten av simuleringen av N - 1-formeln med hjälp av en hydraulisk modell.
- vii) Om medlemsstaten så beslutar, en beräkning av N - 1-formeln med hjälp av åtgärder på efterfrågesidan enligt följande:
 - Beräkning av N - 1-formeln i enlighet med punkt 2 i bilaga II.
 - Beskrivning av de värden som används för alla delar i N - 1-formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid deras beräkning (om de avviker från de värden som beskrivs i punkt 2 a iii).
 - Angivande av de eventuella metoder som används för beräkning av parametrar i N - 1-formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagorna för närmare förklaringar).
 - Redogörelse för de marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan som vidtagits eller som ska vidtas för att kompensera för ett avbrott i gasförsörjningen och dess förväntade effekter (D_{eff}).
- viii) Om så har överenskommit med de behöriga myndigheterna för de relevanta riskgrupperna eller med de direkt sammanlänkade medlemsstaterna, gemensam beräkning av N - 1-formeln enligt följande:
 - Beräkning av N - 1-formeln i enlighet med punkt 5 i bilaga II.
 - Beskrivning av de värden som används för alla delar i N - 1-formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid deras beräkning (om de avviker från de värden som beskrivs i punkt 2 a iii).
 - Angivande av de eventuella metoder och antaganden som används för beräkning av parametrar i N - 1-formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagor för närmare förklaringar).
 - Redogörelse för de överenskomna arrangemangen för att säkerställa att N - 1-formeln följs.

b) Kapacitet för flöden i båda riktningarna

- i) Ange de sammanlänkningspunkter som har kapacitet för flöden i båda riktningarna och den maximala kapaciteten för flöden i båda riktningarna.

- ii) Ange vilka arrangemang som reglerar användningen av kapaciteten för omvända flöden (t.ex. avbrytbar kapacitet).
- iii) Ange sammanlänkingspunkter där ett undantag har beviljats i enlighet med artikel 5.4, undantagets varaktighet och på vilka grunder det beviljats.

3. Riskidentifiering

Beskriv de riskfaktorer som kan ha negativ inverkan på försörjningstryggheten för gas i medlemsstaten samt sannolikheten för och konsekvenserna av dessa.

En icke-uttömmande förteckning över riskfaktorer som endast i tillämpliga fall enligt den berörda behöriga myndigheten måste ingå i bedömningen enligt följande:

a) Politiska riskfaktorer

- Avbrott i gasförsörjningen från tredjeländer av olika skäl.
- Politisk instabilitet (antingen i ursprungslandet eller i transitlandet).
- Krig eller inbördeskrig (antingen i ursprungslandet eller i transitlandet).
- Terrorism.

b) Tekniska riskfaktorer

- Explosion eller bränder.
- Bränder (inom en viss anläggning).
- Läckage.
- Bristfälligt underhåll.
- Funktionsstörning hos utrustning (misslyckad start, driftstörningar osv.).
- Brist på el (eller annan energikälla).
- IKT-störning (maskinvaru- eller programvarufel, internetproblem, Scada-problem osv.).
- It-angrepp.
- Konsekvenser av schaktarbeten (grävning, pålägg), markarbeten osv.

c) Kommersiella/marknadsrelaterade/finansiella riskfaktorer

- Avtal med leverantörer i tredjeländer.
- Kommersiella tvister.
- Kontroll över infrastruktur av enheter i tredjeländer som är relevant för försörjningstryggheten för gas, vilket bland annat kan medföra en risk för underinvesteringar, för att diversifieringen undergrävs eller för att unionsrätten inte följs.
- Prisivolatilitet.
- Underinvesteringar.
- Plötsliga, oförutsedda efterfrågetoppar.
- Andra risker som kan leda till strukturell ineffektivitet.

d) Sociala riskfaktorer

- Strejker (inom olika närliggande sektorer, t.ex. gas-, hamn- eller transportsektorn).
- Sabotage.
- Vandalism.
- Stöld.

e) Naturliga riskfaktorer

- Jordbävningar.
- Jordskred.
- Översvämningar (kraftigt regn, floder).
- Stormar (hav).
- Laviner.
- Extrema väderförhållanden.
- Bränder (utanför anläggningen, t.ex. i närliggande skogar eller på gräsmarker).

Analyt

- a) Ange de relevanta riskfaktorerna för medlemsstaten samt deras sannolikhet och konsekvenser.
- b) Redogör för de kriterier som används för att fastställa om ett system är utsatt för stora/acceptabla risker.
- c) Fastställ en förteckning över relevanta riskscenarier i enlighet med riskfaktorerna och deras sannolikhet och ange hur urvalet gjordes.

4. Riskanalys och riskbedömning

Analysera den uppsättning av relevanta riskscenarier som anges i punkt 3. Ta med befintliga åtgärder för försörjningstryggheten för gas i simuleringen av riskscenarier, t.ex. infrastrukturstandarden beräknad med hjälp av N - 1-formeln i punkt 2 i bilaga II och försörjningsnormerna för gas. Gör följande för varje riskscenario:

- a) Beskriv i detalj riskscenariot, inklusive alla antaganden och, i tillämpliga fall, de underliggande metoderna för att beräkna dem.
- b) Beskriv i detalj resultaten av de simuleringar som utförts, inbegripet en kvantifiering av konsekvenserna (t.ex. icke-levererade gasvolymer, de socioekonomiska konsekvenserna, konsekvenserna för fjärrvärme och konsekvenserna för elproduktion).

5. Slutatsatser

Redogör för de viktigaste resultaten av den gemensamma riskbedömning som medlemsstaterna har medverkat till, inbegripet fastställandet av riskscenarier som kräver vidare åtgärder.

BILAGA VI

Mall för den förebyggande åtgärdsplanen

Allmän information

- Medlemsstaterna i riskgruppen.
- Namn på den behöriga myndighet som ansvarar för utarbetandet av denna plan ^(*).

1. Beskrivning av systemet

1.1 Ge en kort samlad beskrivning av det regionala gassystemet för varje riskgrupp ^(*) som medlemsstaten deltar i, med följande information:

- a) Ange de viktigaste uppgifterna om gasförbrukningen ^(*): årlig slutlig gasförbrukning (miljarder m³) och uppdelning per kundtyp ^(*) samt efterfrågetoppar (totalt och uppdelat per kundkategori i miljoner m³/dygn).
- b) En beskrivning av hur riskgruppernas gassystem fungerar: huvudsakliga flöden (inmatning, uttag och transitering), infrastrukturkapacitet vid inmatnings- och uttagspunkter till och från riskgruppernas regioner och per medlemsstat, inklusive utnyttjandegrad, LNG-anläggningar (maximal dygnskapacitet, utnyttjandegrad och tillträdessystem) osv.
- c) Gör i den utsträckning det är möjligt en uppdelning av gasimportkällor per ursprungsländ ^(*).
- d) En beskrivning av betydelsen av lagringsanläggningar som är relevanta för regionen, inbegripet gränsöverskridande tillträde:
 - i) Lagringskapacitet (totalt och arbetsvolym) jämfört med efterfrågan under en uppvärmningssäsong.
 - ii) Maximal dygnsuttagskapacitet på olika fyllnadsnivåer (i idealfallet med fulla lager och nivåer i slutet av säsongen).
- e) En beskrivning av den inhemska produktionens betydelse i regionen:
 - i) Produktionsvolym i förhållande till den årliga slutliga gasförbrukningen.
 - ii) Maximal dygnsproduktionskapacitet.
- f) En beskrivning av gasens betydelse inom elproduktionen (t.ex. betydelse och roll som back-up för förnybara energikällor), inklusive gaseldad produktionskapacitet (totalt (MWe)) och som andel av den totala produktionskapaciteten) och kraftvärme (totalt (MWe)) och som andel av den totala produktionskapaciteten).
- g) En beskrivning av energieffektivitetsåtgärders betydelse samt deras effekt på den årliga slutliga gasförbrukningen.

1.2 Ge en kort beskrivning av gassystemet för varje medlemsstat med följande information:

- a) Angivande av de viktigaste uppgifterna om gasförbrukningen: årlig slutlig gasförbrukning (miljarder m³) och uppdelning per kundtyp samt efterfrågetoppar (miljoner m³/dygn).
- b) En beskrivning av hur gassystemet fungerar på nationell nivå, inklusive infrastrukturen (i den mån detta inte omfattas av punkt 1.1 b).
- c) Identifiering av viktig infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten.

^(*) Om denna uppgift har delegerats av en behörig myndighet, ange namn på det eller de organ som ansvarar för utarbetandet av denna plan på dess vägnar.

^(*) Presentera för enkelhetens skull informationen på en så hög riskgrupp-nivå som möjligt och så vid behov samman uppgifter.

^(*) För den företa planen, ta med uppgifter från de senaste två åren. För uppdateringar, ta med uppgifter från de senaste fyra åren.

^(*) Inbegripet industriella kunder, elproduktion, fjärrvärme, kylvatten, tjänster och övrigt (precisera vilken kundtyp som tagits med här).

^(*) Beskriv den metod som används.

- d) Gör i den utsträckning det är möjligt en uppdelning på nationell nivå av gasimportkällor per ursprungsland.
- e) En beskrivning av den roll som lagringen har i medlemsstaten och framläggande av uppgifter om följande:
 - i) Lagringskapacitet (totalt och i drift) jämfört med efterfrågan under en uppvärmningssäsong.
 - ii) Maximal dygnsvis uttagskapacitet på olika fyllnadsnivåer (i idealfallet med fulla lager och nivåer i slutet av säsongen).
- f) En beskrivning av den inhemska produktionens betydelse och framläggande av uppgifter om följande:
 - i) Produktionsvolym med avseende på den årliga slutliga gasförbrukningen.
 - ii) Maximal dygnsproduktionskapacitet.
- g) En beskrivning av gasens roll inom elproduktionen (t.ex. betydelse och roll som back-up för förnybara energikällor), inklusive gaseldad produktionskapacitet (totalt (MWe) och som andel av den totala produktionskapaciteten) och kraftvärme (totalt (MWe) och som andel av den totala produktionskapaciteten).
- h) En beskrivning av energieffektivitetståtgärders betydelse samt deras effekt på den årliga slutliga gasförbrukningen.

2. Sammanfattning av riskbedömningen

Beskriv i korthet resultaten av den relevanta gemensamma och nationella riskbedömning som utförts i enlighet med artikel 7 med

- a) en förteckning över de scenarier som bedömts och en kort beskrivning av de antaganden som använts för respektive scenario samt de risker eller brister som konstaterats,
- b) de viktigaste slutsatserna av riskbedömningen.

3. Infrastrukturnormer (artikel 5)

Beskriv hur infrastrukturnormerna uppfylls, inklusive de viktigaste värden som används för N - 1-formeln och alternativa lösningar för dess efterlevnad (med angränsande medlemsstater och åtgärder på efterfrågesidan) och befintlig kapacitet för flöden i båda riktningarna, enligt följande:

3.1 N - 1-formeln

- i) Identifiering av den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse för regionen.
- ii) Beräkning av N - 1-formeln på regional nivå.
- iii) Beskrivning av de värden som används för alla delar i N - 1-formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid beräkningen (t.ex. för EP_m - uppgift om kapaciteten vid alla inmatningspunkter som beaktas under denna parameter).
- iv) Angivande av de eventuella metoder och antaganden som används för beräkning av parametrar i N - 1-formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagor för närmare förklaringar).

3.2 Nationell nivå

- a) N - 1-formeln
 - i) Identifiering av den största enskilda gasinfrastrukturen.
 - ii) Beräkning av N - 1-formeln på nationell nivå.
 - iii) Beskrivning av de värden som används för alla delar i N - 1-formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid beräkningen av dem (t.ex. för EP_m - uppgift om kapaciteten vid alla inmatningspunkter som beaktas under denna parameter).
 - iv) Angivande av de eventuella metoder som används för beräkning av parametrar i N - 1-formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagorna för närmare förklaringar).

- v) Om medlemsstaten så beslutar, beräkna $N - 1$ -formeln med hjälp av åtgärder på efterfrågesidan enligt följande:
- Beräkning av $N - 1$ -formeln i enlighet med punkt 2 i bilaga II.
 - Beskrivning av de värden som används för alla delar i $N - 1$ -formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid beräkningen (om de avviker från de värden som beskrivs i punkt 3 a iii i denna bilaga).
 - Angivande av de eventuella metoder som används för beräkning av parametrar i $N - 1$ -formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagorna för närmare förklaringar).
 - Redogörelse för de marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan som vidtagits eller som ska vidtas för att kompensera för ett avbrott i gasförsörjningen och dess förväntade effekter (D_{eff}).
- vi) Om så har överenskommit med de behöriga myndigheterna för de relevanta riskgrupperna eller med de direkt sammanlänkade medlemsstaterna, gör en gemensam beräkning av $N - 1$ -formeln enligt följande:
- Beräkning av $N - 1$ -formeln i enlighet med punkt 5 i bilaga II.
 - Beskrivning av de värden som används för alla delar i $N - 1$ -formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid beräkningen (om de avviker från de värden som beskrivs i punkt 3 a iii i denna bilaga).
 - Angivande av de eventuella metoder och antaganden som används för beräkning av parametrar i $N - 1$ -formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagor för närmare förklaringar).
 - Redogörelse för de överenskomna arrangemangen för att säkerställa att $N - 1$ -formeln fullgörs.
- b) Kapacitet för flöden i båda riktningarna
- i) Ange de sammanlänkningspunkter som har kapacitet för flöden i båda riktningarna och den maximala kapaciteten för flöden i båda riktningarna.
 - ii) Ange vilka arrangemang som reglerar användningen av kapaciteten för omvända flöden (t.ex. avbrytbar kapacitet).
 - iii) Ange sammanlänkningspunkter där ett undantag har beviljats i enlighet med artikel 5.4, undantagets varaktighet och på vilka grunder det beviljats.
4. Uppfyllande av försörjningsnormerna (artikel 6)
- Beskriv följande när det gäller de åtgärder som vidtagits för att uppfylla försörjningsnormerna samt eventuella utökade försörjningsnormer eller ytterligare skyldigheter som införts av gasförsörjningstrygghetskäl:
- a) Vilken definition av skyddade kunder som tillämpats, inklusive kundkategorier som omfattas och deras årliga gasförbrukning (per kategori, nettovärde och procentandel av den nationella årliga slutliga gasförbrukningen).
 - b) Vilka gasvolymer som krävs för att uppfylla försörjningsnormerna i enlighet med de scenarier som beskrivs i artikel 6.1 första stycket.
 - c) Vilken kapacitet som krävs för att uppfylla försörjningsnormerna i enlighet med de scenarier som beskrivs i artikel 6.1 första stycket.
 - d) Befintlig(a) åtgärd(er) för att uppfylla försörjningsnormerna
 - i) Beskrivning av åtgärden/åtgärderna.
 - ii) Vem åtgärden riktar sig till.
 - iii) Beskrivning av systemet för förhandskontroll av efterlevnaden av försörjningsnormerna om ett sådant finns.
 - iv) Sanktionssystem, i tillämpliga fall.
 - v) Beskrivning av följande för varje åtgärd:
 - Åtgärdens ekonomiska effekter samt dess ändamålsenlighet och effektivitet.

- Åtgärdens miljökonsekvenser.
 - Åtgärdens inverkan på kunderna.
- vi) Gör följande för varje åtgärd om icke-marknadsbaserade åtgärder tillämpas:
- Motivera varför åtgärden är nödvändig (dvs. varför försörjningstrygghet inte kan uppnås enbart med marknadsbaserade åtgärder).
 - Motivera varför åtgärden är proportionell (dvs. varför en icke-marknadsbaserad åtgärd är det minst ingripande sättet att uppnå avsedd effekt).
 - Lägg fram en analys av effekterna av en sådan åtgärd
 - 1) på en annan medlemsstats försörjningstrygghet,
 - 2) på den nationella marknaden,
 - 3) på den inre marknaden.
- vii) När det gäller åtgärder som införts den 1 november 2017 eller efter den 4 november 2017, tillhandahåll en kort sammanfattning av konsekvensbedömningen eller en länk till den offentliga konsekvensbedömningen av den åtgärd/de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 9.4.
- e) Beskriv i tillämpliga fall eventuella ökade försörjningsnormer eller ytterligare skyldigheter som införts av gasförsörjningstrygghetskäl enligt följande:
- i) Beskrivning av åtgärden/åtgärderna.
 - ii) Mekanism för att reducera den tillgängliga värden i en anda av solidaritet och i enlighet med artikel 13.
 - iii) Beskrivning i tillämpliga fall av eventuella nya ökade försörjningsnormer eller ytterligare skyldigheter som införts av gasförsörjningstrygghetskäl den 4 november 2017 eller efter den 1 november 2017.
 - iv) Vem åtgärden riktar sig till.
 - v) Garvolym och kapacitet som berörs.
 - vi) Angivande av hur åtgärden uppfyller villkoren som fastställs i artikel 6.2.

5. Förebyggande åtgärder

Redogör för de förebyggande åtgärder som vidtagits eller som ska vidtas enligt följande:

- a) Redogör för var och en av de förebyggande åtgärder som vidtagits för varje identifierad risk i enlighet med riskbedömningen bland annat vad gäller följande:
- i) Nationell eller regional dimension.
 - ii) Ekonomisk inverkan, effektivitet och ändamålsenlighet.
 - iii) Inverkan på kunderna.
- Inkludera följande i tillämpliga fall:
- Åtgärder för att stärka sammanlänkningarna mellan medlemsstater som gränsar till varandra.
 - Åtgärder för att diversifiera gasförsörjningsvägarna och försörjningskällorna.
 - Åtgärder för att skydda viktig infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten med avseende på kontroll som utövas av tredjelandsenheter (om relevant inbegripet allmänna och sektorspecifika lagar om granskning av investeringar, särskilda rättigheter för vissa aktieägare osv.).
- b) Redogör för andra åtgärder som vidtagits av andra skäl än riskbedömning, men som har en positiv effekt för försörjningstryggheten i medlemsstaten i den eller de relevanta riskgrupperna.

- c) Gör följande för varje åtgärd om icke-marknadsbaserade åtgärder tillämpas:
- i) Motivera varför åtgärden är nödvändig (dvs. varför försörjningstryggheten inte kan uppnås enbart med marknadsbaserade åtgärder).
 - ii) Motivera varför åtgärden är proportionell (dvs. varför en icke-marknadsbaserad åtgärd är det minst ingripande sättet att uppnå avsedd effekt).
 - iii) Lägg fram en analys av effekterna av en sådan åtgärd enligt följande:
 - Motivera varför åtgärden är nödvändig (dvs. varför försörjningstryggheten inte kan uppnås enbart med marknadsbaserade åtgärder).
 - Motivera varför åtgärden är proportionell (dvs. varför en icke-marknadsbaserad åtgärd är det minst ingripande sättet att uppnå avsedd effekt).
 - Lägg fram en analys av effekterna av en sådan åtgärd
 - 1) på en annan medlemsstats försörjningstrygghet,
 - 2) på den nationella marknaden,
 - 3) på den inre marknaden.
 - 4) Förklara i vilken omfattning effektivitetsåtgärder, även på efterfrågesidan, har övervägts för att öka försörjningstryggheten.
 - 5) Förklara i vilken omfattning förnybara energikällor har övervägts för att öka försörjningstryggheten.

6. Andra åtgärder och skyldigheter (t.ex. säker drift av systemet)

Redogör för andra åtgärder och skyldigheter som har lagts naturgasföretag och andra relevanta organ som sannolikt påverkar försörjningstryggheten för gas, t.ex. skyldigheter som gäller säker drift av systemet, bl.a. vem som skulle påverkas av den skyldigheten och de gasvolymerna som omfattas. Förklara exakt när och hur dessa åtgärder skulle vara tillämpliga.

7. Infrastrukturprojekt

- a) Redogör för framtida infrastrukturprojekt, inklusive projekt av gemensamt intresse i de relevanta riskgrupperna, inbegripet beräknad tidpunkt för införande, kapacitet och beräknad inverkan på försörjningstryggheten för gas i riskgruppen.
- b) Ange hur infrastrukturprojekten beaktar den unionsomfattande tioårsplanen för nätutveckling som utarbetats av Entso-G enligt artikel 8.10 i förordning (EG) nr 715/2009.

8. Skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som avser försörjningstryggheten

Ange befintliga skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som avser försörjningstryggheten och beskriv dem i korthet (använd bilagor för närmare förklaringar). Redogör tydligt för vem som ska fullgöra dessa skyldigheter och hur. Beskriv i tillämpliga fall hur och när dessa skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster skulle aktiveras.

9. Samråd med berörda parter

Beskriv i enlighet med artikel 8.2 i denna förordning den mekanism som använts för och resultatet av de samråd som, för utarbetandet av planen och krisplanen, genomförts med

- a) gasföretag,
- b) relevanta organisationer som företräder hushållens intressen,
- c) relevanta organisationer som företräder industriella gaskunders, bland annat elproducenters, intressen,
- d) den nationella tillsynsmyndigheten.

10. Den regionala dimensionen

Ange eventuella nationella omständigheter och åtgärder som är relevanta för försörjningstryggheten och som inte tas upp i tidigare avsnitt av planen.

Ange på vilket sätt eventuella kommentarer som har mottagits till följd av det samråd som avses i artikel 8.2 har beaktats.

11.1 Beräkning av N-1 på riskgruppnivå om så har överenskommit av de behöriga myndigheterna för riskgruppen enligt följande:

N – 1-formeln

- a) Identifiering av den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse för riskgruppen.
- b) Beräkning av N – 1-formeln på riskgruppnivå.
- c) Beskrivning av de värden som används för alla delar i N – 1-formeln, inbegripet mellanliggande värden som används vid beräkningen (t.ex. för EP_m – uppgift om kapaciteten vid alla inmatningspunkter som beaktas under denna parameter).
- d) Angivande av de eventuella metoder och antaganden som används för beräkning av parametrar i N – 1-formeln (t.ex. D_{max}) (använd bilagor för närmare förklaringar).

11.2 Mekanismer som utvecklats för samarbete

Redogör för de använda mekanismerna för samarbete mellan medlemsstaterna i de relevanta riskgrupperna, bl.a. i samband med utarbetandet av gränsoverskridande åtgärder i den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen.

Redogör för de använda mekanismerna för samarbete med andra medlemsstater vid utformningen och antagandet av de bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av artikel 13.

11.3 Förebyggande åtgärder

Redogör för följande när det gäller de förebyggande åtgärder som vidtagits eller som ska vidtas i riskgruppen eller som en följd av regionala avtal:

- a) Redogör för var och en av de förebyggande åtgärder som vidtagits för varje identifierad risk i enlighet med riskbedömningen bl.a. vad gäller följande:
 - i) Inverkan på medlemsstaterna i riskgruppen.
 - ii) Ekonomisk inverkan, effektivitet och ändamålsenlighet.
 - iii) Miljökonsekvenser.
 - iv) Inverkan på kunderna.

Inkludera följande i tillämpliga fall:

- Åtgärder för att stärka sammanlänkningarna mellan medlemsstater som gränsar till varandra.
 - Åtgärder för att diversifiera gasförsörjningsvägarna och försörjningskällorna.
 - Åtgärder för att skydda viktig infrastruktur som är relevant för försörjningstryggheten med avseende på kontroll som utövas av tredjelandsenheter (om relevant inbegripet allmänna eller sektorspecifika lagar om granskning av investeringar, särskilda rättigheter för vissa aktieägare osv.).
- b) Redogör för andra åtgärder som vidtagits av andra skäl än riskbedömning, men som har en positiv effekt för riskgruppens försörjningstrygghet.
 - c) Gör följande för varje åtgärd när icke-marknadsbaserade åtgärder tillämpas:
 - i) Motivera varför åtgärden är nödvändig (dvs. varför försörjningstryggheten inte kan uppnås enbart med marknadsbaserade åtgärder).

- ii) Motivera varför åtgärden är proportionell (dvs. varför en icke-marknadsbaserad åtgärd är det minst ingripande sättet att uppnå avsedd effekt).
 - iii) Lägga fram en analys av effekterna av en sådan åtgärd enligt följande:
 - Motivera varför åtgärden är nödvändig (dvs. varför försörjningstryggheten inte kan uppnås enbart med marknadsbaserade åtgärder).
 - Motivera varför åtgärden är proportionell (dvs. varför en icke-marknadsbaserad åtgärd är det minst ingripande sättet att uppnå avsedd effekt).
 - Lägga fram en analys av effekterna av en sådan åtgärd
 - 1) på en annan medlemsstat försörjningstrygghet,
 - 2) på den nationella marknaden,
 - 3) på den inre marknaden.
 - d) Förklara i vilken omfattning effektivitetsåtgärder, även på efterfrågesidan, har övervägt för att öka försörjningstryggheten.
 - e) Förklara i vilken omfattning förnybara energikällor har övervägt för att öka försörjningstryggheten.
-

BILAGA VII

Mall för krisplanen

Allmän information

Namn på den behöriga myndighet som ansvarar för utarbetandet av den aktuella planen ⁽¹⁾.

1. Definition av krisnivåer

- a) Ange vilket organ som ansvarar för att tillkännage varje krisnivå och de förfaranden som ska följas i varje enskilt fall för sådana tillkännagivanden.
- b) Ange här eventuella indikatorer eller parametrar som används för att bedöma om en händelse kan resultera i en avsevärd försämring av försörjningssituationen och för att besluta om tillkännagivande av en viss krisnivå.

2. Åtgärder som ska vidtas för varje krisnivå ⁽²⁾

2.1 Tidig varning

Redogör för de åtgärder som ska tillämpas i det här skedet enligt följande för varje åtgärd:

- i) Beskriv kortfattat åtgärden och de berörda viktigaste aktörerna.
- ii) Beskriv i tillämpliga fall det förfarande som ska följas.
- iii) Ange hur åtgärden förväntas bidra till hanteringen av effekterna av en händelse eller till förberedelserna inför en händelse.
- iv) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.

2.2 Beredskapsnivå

a) Redogör för de åtgärder som ska tillämpas i det här skedet enligt följande för varje åtgärd:

- i) Beskriv kortfattat åtgärden och de berörda viktigaste aktörerna.
- ii) Beskriv i tillämpliga fall det förfarande som ska följas.
- iii) Ange hur åtgärden förväntas bidra till att hantera situationen på beredskapsnivå.
- iv) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.

b) Redogör för de rapporteringsskyldigheter som ålagts naturgasföretag på beredskapsnivå.

2.3 Krisnivå

a) Upprätta en förteckning över i förväg fastställda åtgärder på utbuds- och efterfrågeidan för att göra gas tillgänglig i händelse av en kris, inbegripet kommersiella avtal mellan de parter som deltar i sådana åtgärder och vid behov eventuella kompensationsmekanismer för naturgasföretag.

b) Redogör för de marknadsbaserade åtgärder som ska tillämpas i det här skedet enligt följande för varje åtgärd:

- i) Beskriv kortfattat åtgärden och de viktigaste berörda aktörerna.
- ii) Beskriv det förfarande som ska följas.

⁽¹⁾ När denna uppgift har delegerats av en behörig myndighet, ange namn på det eller de organ som ansvarar för utarbetandet av denna plan på dess vägnar.

⁽²⁾ Ta med regionala och nationella åtgärder.

- iii) Ange hur åtgärden förväntas bidra till att mildra situationen på krisnivå.
 - iv) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.
 - c) Beskriv de icke-marknadsbaserade åtgärder som planeras eller som ska genomföras för krisnivån enligt följande för varje åtgärd:
 - i) Beskriv kortfattat åtgärden och de viktigaste berörda aktörerna.
 - ii) Bedöm behovet av en sådan åtgärd för att hantera en kris, inklusive dess användningsgrad.
 - iii) Beskriv i detalj förfarandet för att genomföra åtgärden (t.ex. vad som skulle utlösa införandet av denna åtgärd och vem som skulle fatta beslutet).
 - iv) Ange hur åtgärden förväntas bidra till att mildra situationen på krisnivå som ett komplement till marknadsbaserade åtgärder.
 - v) Bedöm andra effekter av åtgärden.
 - vi) Motivera åtgärdens förenlighet med de villkor som fastställs i artikel 11.6.
 - vii) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.
 - d) Beskriv de rapporteringskyldigheter som ålagts naturgasföretag.
3. **Särskilda åtgärder för elsektorn och fjärrvärmesektorn**
- a) **Fjärrvärme**
 - i) Redogör i korthet för de sannolika effekterna av ett avbrott i gasförsörjningen inom fjärrvärmesektorn.
 - ii) Ange vilka åtgärder som ska vidtas för att mildra de potentiella effekterna av ett avbrott i gasförsörjningen för fjärrvärmesektorn. Ange alternativt varför det inte är lämpligt att vidta särskilda åtgärder.
 - b) **Leverans av el som framställts av gas**
 - i) Redogör i korthet för de sannolika effekterna av ett avbrott i gasförsörjningen inom elsektorn.
 - ii) Ange vilka åtgärder som ska vidtas för att mildra de potentiella effekterna av ett avbrott i gasförsörjningen för elsektorn. Ange alternativt varför det inte är lämpligt att vidta särskilda åtgärder.
 - iii) Ange mekanismer/befintliga bestämmelser för att säkerställa lämplig samordning, inbegripet informationsutbyte, mellan viktiga aktörer inom gas- och elsektorerna, särskilt systemansvariga för överföringsystem på olika krisnivåer.
4. **Krishanteringsledare eller krishanteringsgrupp**
- Ange vem krisledaren är och definiera dennes roll.
5. **Olika aktörers roller och ansvar**
- a) Fastställ för varje krisnivå roller och ansvarsområden, inklusive samverkan med de behöriga myndigheterna och eventuellt med den nationella tillsynsmyndigheten, för följande aktörer:
 - i) Naturgasföretag.
 - ii) Industriella kunder.
 - iii) Berörda elproducenter.
 - b) Fastställ för varje krisnivå roller och ansvar för de behöriga myndigheterna och till vilka organ uppgifter har delegerats.

6. Åtgärder som avser icke-skyddade kunders otillbörliga förbrukning

Beskriv vilka åtgärder som vidtagits för att i den mån det är möjligt och utan att äventyra säker och tillförlitlig drift av gasystemet eller skapa osäkra situationer, förhindra att icke-skyddade kunder förbrukar gas som är avsedd för skyddade kunder i en kris. Ange typen av åtgärd (administrativ, teknisk osv.), de viktigaste aktörerna och de förfaranden som ska följas.

7. Kriester

- a) Ange tidsplanen för simuleringar av insatser i realtid i kriser.
- b) Ange berörda aktörer, förfaranden och konkreta simulerade scenarier med hög eller medelhög inverkan.

För uppdateringar av krisplanen: beskriv i korthet de tester som utförts sedan den senaste krisplanen lades fram och de viktigaste resultaten. Ange vilka åtgärder som har vidtagits till följd av dessa tester.

8. Regional dimension**8.1 Åtgärder som ska vidtas för varje krisnivå****8.1.1 Tidig varning**

Redogör för de åtgärder som ska tillämpas i det här skedet enligt följande för varje åtgärd:

- i) Beskriv kortfattat åtgärden och de berörda viktigaste aktörerna.
- ii) Beskriv i tillämpliga fall det förfarande som ska följas.
- iii) Ange hur åtgärden förväntas bidra till hanteringen av effekterna av en händelse eller till förberedelserna inför en händelse.
- iv) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.

8.1.2 Beredskapsnivå

a) Redogör för de åtgärder som ska tillämpas i det här skedet enligt följande för varje åtgärd:

- i) Beskriv kortfattat åtgärden och de berörda viktigaste aktörerna.
- ii) Beskriv i tillämpliga fall det förfarande som ska följas.
- iii) Ange hur åtgärden förväntas bidra till hanteringen av effekterna av en händelse eller till förberedelserna inför en händelse.
- iv) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.

b) Redogör för de rapporteringskyldigheter som ålagts naturgasföretag på beredskapsnivå.

8.1.3 Krisnivå

a) Upprätta en förteckning över i förväg fastställda åtgärder på utbuds- och efterfrågenidan för att göra gas tillgänglig i händelse av en kris, inbegripet kommersiella avtal mellan de parter som deltar i sådana åtgärder och vid behov eventuella kompensationsmekanismer för naturgasföretag.

b) Redogör för de marknadsbaserade åtgärder som ska tillämpas i det här skedet enligt följande för varje åtgärd:

- i) Beskriv kortfattat åtgärden och de viktigaste berörda aktörerna.
- ii) Beskriv det förfarande som ska följas.
- iii) Ange hur åtgärden förväntas bidra till att mildra situationen på krisnivå.
- iv) Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.

- c) Beskriv de icke-marknadsbaserade åtgärder som planeras eller som ska genomföras för krisnivån enligt följande för varje åtgärd:
- Beskriv kortfattat åtgärden och de viktigaste berörda aktörerna.
 - Bedöm behovet av en sådan åtgärd för att hantera en kris, inklusive dess användningsgrad.
 - Beskriv i detalj förfarandet för att genomföra åtgärden (t.ex. vad som skulle utlösa införandet av åtgärden och vem som skulle fatta beslutet).
 - Ange hur åtgärden förväntas bidra till att mildra situationen på krisnivå som ett komplement till marknadsbaserade åtgärder.
 - Bedöm andra effekter av åtgärden.
 - Motivera åtgärdens förenlighet med villkoren i artikel 11.6.
 - Beskriv informationsflödena mellan de berörda aktörerna.
- d) Redogör för de rapporteringskyldigheter som ålagts naturgasföretag.
- 8.2 Samarbetsmekanismer
- Beskriv de mekanismer som införts för samarbete inom var och en av de relevanta riskgrupperna och säkerställande av lämplig samordning för varje krisnivå. Beskriv beslutsförfarandena för lämpliga åtgärder på regional nivå för varje krisnivå, i den mån de existerar och inte har tagits upp under punkt 2.
 - Beskriv de mekanismer som införts för samarbete med andra medlemsstater utanför riskgrupperna och samordning av åtgärder för varje krisnivå.
- 8.3 Solidaritet mellan medlemsstaterna
- Beskriv de arrangemang som avtalats mellan direkt sammanlänkade medlemsstater för att säkerställa tillämpning av den solidaritetsprincip som avses i artikel 13.
 - Beskriv i tillämpliga fall de arrangemang som avtalats mellan medlemsstater som är sammanlänkade med varandra via ett tredjeland för att säkerställa tillämpning av den solidaritetsprincip som avses i artikel 13.
-

BILAGA VII

Förteckning över icke-marknadsbaserade åtgärder för försörjningstryggheten för gas

När den behöriga myndigheten utarbetar den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen ska den överväga att bidra med följande vägledande och icke-uttömmande åtgärdsförteckning endast i en kris:

- a) Åtgärder på försörjningssidan
- användning av strategisk gaslagring,
 - påbjuden användning av lager av alternativa bränslen (t.ex. i enlighet med rådets direktiv 2009/119/EG ⁽¹⁾),
 - påbjuden användning av el som framställts från andra källor än gas,
 - påbjuden ökning av gasproduktionen,
 - påbjudet lageruttag.
- b) Åtgärder på efterfrågsidan
- olika steg för obligatorisk efterfrågeminskning, inklusive
 - påbjuden övergång till andra bränslen,
 - påbjuden användning av avbrytbara kontrakt, om de inte utnyttjas till fullo inom ramen för marknadsbaserade åtgärder,
 - påbjuden fränkoppling av fast last.
-

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyddighet för medlemsstaterna att innehålla minimilagrar av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9).

BILAGA IX

Jämförelsetabell

Förordning (EU) nr 994/2010	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 4
—	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Bilaga I	Bilaga II
Artikel 7	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga I
—	Bilaga IV
—	Bilaga V
—	Bilaga VI
—	Bilaga VII
Bilaga II	—
Bilaga III	Bilaga VIII
—	Bilaga IX

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2012:273) om trygg naturgasförsörjning

dels att 1, 3, 5, 6 och 8 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 4 a §, och närmast före 4 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG.

Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010.

3 §

Den myndighet som regeringen bestämmer är behörig myndighet enligt förordning (EU) nr 994/2010.

Den myndighet som regeringen bestämmer är behörig myndighet enligt förordning (EU) 2017/1938.

Solidaritet

4 a §

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. tekniska åtgärder för att gas ska kunna levereras enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938, och

2. vem som enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938 ska ansvara för

a) begäran om solidaritet,

b) att den mängd gas som krävs för att tillgodose behovet hos solidaritetsskyddade kunder tillförs

det västsvenska naturgassystemet och fördelas till dessa kunder, och c) att skälig ersättning betalas till det land som har bidragit med gas. Bilaga 2

5 §

Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att

1. förordning (EU) nr 994/2010 och de åtgärdsplaner och krisplaner som har upprättats enligt förordningen följs, och

2. denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

Den behöriga myndigheten utövar tillsyn över att

1. förordning (EU) 2017/1938 och de åtgärdsplaner och krisplaner som har upprättats enligt förordningen följs, och

2. denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

6 §

Den behöriga myndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att lämna den information som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 994/2010 och denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att lämna den information som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) 2017/1938 och denna lag.

8 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för att finansiera de uppgifter som den behöriga myndigheten har enligt förordning (EU) nr 994/2010 samt enligt denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för att finansiera de uppgifter som den behöriga myndigheten har enligt förordning (EU) 2017/1938 samt enligt denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2018.

Förteckning över remissinstanserna

Remissen har skickats till följande remissinstanser

Boverket, Konsumentverket, Länsstyrelsen i Hallands län, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Regelrådet, Statens Energimyndighet, Avfall Sverige, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Fastighetsägarna Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF), Svenska Bioenergiföreningen (SVEBIO), Svenskt Näringsliv, Svenskt Vatten, Sveriges Konsumenter, Swedegas AB, Villaägarnas Riksförbund.

Följande remissinstanser har svarat på remissen

Boverket, Konsumentverket, Länsstyrelsen i Hallands län, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Statens energimyndighet, Energigas Sverige.

Remissinstanser som meddelat att man avstår från att yttra sig

Regelrådet, Avfall Sverige, Villaägarnas riksförbund.

Övriga som svarat på remissen

Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet.